

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 104

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

54. évfolyam

2011. április 2.

Közleményszám

Tartalom

Oldal

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

VÉLEMÉNYEK

Régiók Bizottsága

88. plenáris ülés, 2011. január 27. és 28.

2011/C 104/01	A Régiók Bizottsága előrettekintő véleménye – Helyiéllemiszer-rendszerek	1
2011/C 104/02	A Régiók Bizottsága saját kezdeményezésű véleménye – Új szempontok az EGTC-rendelet felülvizsgálatához	7
2011/C 104/03	A Régiók Bizottsága véleménye – Európa, a világ első számú turisztikai célpontja – az európai turizmus új politikai kerete	13
2011/C 104/04	A Régiók Bizottsága véleménye – Helyi és regionális önkormányzatok Azerbajdzsánban és az Azerbajdzsán–EU közötti együttműködés fejlesztése	18
2011/C 104/05	A Régiók Bizottsága véleménye – A kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítése	21
2011/C 104/06	A Régiók Bizottsága véleménye – Mozgásban az ifjúság	26
2011/C 104/07	A Régiók Bizottsága véleménye – Az európai mozik a digitális korszakban	31
2011/C 104/08	A Régiók Bizottsága véleménye – A biomassa-hasznosítás fenntarthatósága	35

HU

 Ár:
4 EUR

(folytatás a túloldalon)

2011/C 104/09	A Régiók Bizottsága véleménye – A megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé	39
---------------	---	----

III Előkészítő jogi aktusok

Régiók Bizottsága

88. plenáris ülés, 2011. január 27. és 28.

2011/C 104/10	A Régiók Bizottsága véleménye – Módosított javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az 1290/2005/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek az Unió leginkább rászoruló személyei számára történő élelmiszerosztás tekintetében történő módosításáról	44
2011/C 104/11	A Régiók Bizottsága véleménye – Az integrált tengerpolitika fejlesztése és a tengerekkel kapcsolatos tudás 2020	47
2011/C 104/12	A Régiók Bizottsága véleménye – Egységes európai vasúti térség	53
2011/C 104/13	A Régiók Bizottsága véleménye – A tagállamokra a géntechnológiával módosított növények területükön történő termesztése terén ráruházott döntésszabadság	62

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

88. PLENÁRIS ÜLÉS, 2011. JANUÁR 27. ÉS 28.**A Régiók Bizottsága előzetes véleménye – Helyi élelmiszer-rendszerek**

(2011/C 104/01)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- a helyi élelmiszer-rendszerek támogatják a helyi és regionális gazdaságot. Ezek a rendszerek létfontosságúak a hátrányos helyzetű területeken, ösztönző erővel bírnak a helyi lehetőségek kihasználására, illetve hozzájárulnak a nem eléggé ismert és gyakran elhanyagolt területekről kialakult kép javításához;
- a rövidebb elosztási csatornák azt jelentik, hogy a fogyasztók és a termelők szorosabb kapcsolatban állnak egymással. Így bizalmi kapcsolat jön létre, emellett a termékek közvetlenül nyomon követhetők a fogyasztók számára. A rövid elosztási csatornák ezenkívül egy alapvető szintű élelmiszer-önellátást is biztosítanak;
- a helyi élelmiszer-rendszerek környezeti előnyei abban rejlenek, hogy a termelési rendszerek fenntarthatóbbá válnak;
- az Európai Bizottságnak tehát:
 1. javasolnia kellene, hogy a tagállamok határozzanak meg helyi élelmiszer-rendszerek kifejlesztésére vonatkozó célokat a vidékfejlesztési stratégiájukban, amelyet a helyi és regionális önkormányzatoknak kell végrehajtani az EU és a tagállami hatóságok támogatásával;
 2. el kellene fogadnia a „helyi élelmiszerek” és a „helyi élelmiszer-rendszerek” fogalmának meghatározását, és új logót kellene bevezetnie, és közös jelzést és rendszeridentitást kellene meghatároznia a helyi termékek számára; ezeket bele kell venni a mezőgazdasági termékek minőségére vonatkozó politikáról szóló szabályozásba;
 3. be kellene vezetnie egy közvetlen értékesítési rendszert a regisztrált helyi termékek számára, amelyet a tagállamok működtetnének helyi és regionális szinten;
 4. meg kellene vizsgálnia, hogy a közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004/18/EK irányelv 26. cikke módosítható-e úgy, hogy a például iskolák, gondozó intézetek és közintézmények számára kiírt élelmiszer-beszerzési pályázatok esetében a „helyben termelt” jelző is a standard kiválasztási kritériumok közé tartozhat;

Előadó: Lenie DWARSHUIS-VAN DE BEEK (NL/ALDE), Dél-Holland tartomány végrehajtó tanácsának tagja

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

I. KIHÍVÁSOK ÉS CÉLKITŰZÉSEK

tekintettel arra, hogy a helyiéllelmiszer-rendszerekről szóló jelentés témáját tágabb kontextusba kellene helyezni, hangsúlyozni kívánja, hogy:

Élelmiszerek és mezőgazdaság az EU 2020 stratégia összefüggésében

1. a világnak ma sokféle komoly kihívással kell szembenéznie, ezek között van a népesség gyors növekedése, a vásárlóerő növekedése és az éghajlatváltozás;

2. ezek mellé társul még a fenyegető élelmiszer-, takarmány-, fosszilisenergiaforrás-, nyersanyag-, rost- és édesvízhiány, a fokozódó talajromlás és a biológiai sokféleség csökkenése, valamint a pénzügyi piacok összeomlásának, a politikai egyensúly felborulásának és a fegyveres konfliktusoknak az egyre növekvő kockázata;

3. az élelmiszer-biztonságra ezenkívül hatással vannak azok a világszerte jellemző tendenciák, hogy a lakosság vidékről a városokba költözik, a meglévő élelmiszer-termőterületek hozama javul, újabb és újabb területeket hódítanak el a termeszettől termelési célokra, új termelési típusokat fejlesztenek ki, és a bioüzemanyag-termelés és a városok terjeszkedése egyre több területet vesz el az élelmiszer-termeléstől;

4. a becslések szerint világviszonylatban az élelmiszerek 80 %-át helyben termelik és értékesítik. Az Európai Unióban ez az arány körülbelül 20 %;

Európai mezőgazdasági modell

5. a mezőgazdaságban nem beszélhetünk egységes európai modellről – mezőgazdaságunk számtalan alakot ölt, és ez a sokszínűség nagy értéket képvisel;

6. ahhoz, hogy a legjobbat hozzuk ki a plurális modellből, szorosabbá kell tennünk a mezőgazdaság és a fogyasztói elvárások közötti, valamint a gazdaságokban folyó termelés és a piacok közötti kapcsolatokat, legyenek azok helyiek, regionálisak vagy nemzetközies;

7. a plurális modellnek a helyiéllelmiszer-rendszer olyan kulcseleme, amellyel mind ez idáig nem foglalkoztunk eléggé, pedig hozzáértő, strukturális és innovatív támogatásra szorul;

A mezőgazdasággal kapcsolatos európai célkitűzések

8. az európai mezőgazdaság elsődleges feladata az, hogy élelmiszert termeljen és biztosítson a tagállamok lakossága számára, szem előtt tartva a méltányos verseny és a környezetvédelem fontosságát, és azt, hogy az élelmiszereknek meg kell felelniük az élelmiszer-biztonságra, -minőségre és elérhető árakra vonatkozó egyéb szükséges követelményeknek is;

9. a mezőgazdaságnak és az élelmiszer-ellátásnak a jövőben takarékosabban kell bánnia a vízzel és a fosszilis üzemanyagokkal, kevesebb trágyát és növény-egészségügyi terméket kell alkalmaznia, diverzifikálnia kell, és intelligensebben ki kell aknáznia a növénytermesztés, az állattenyésztés, a szerves hulladék-kezelés, a termelési hulladékok hasznosítása és a megújulóenergia-termelés közti szinergialehetőségeket;

10. a termelőknek tisztességesen meg kellene tudniuk élni a terményeikből, a jelenlegi rendszer azonban nem biztosítja sem az élelmiszerláncon belüli kiegyensúlyozott erőviszonyokat, sem pedig a megfelelő élelmiszerárakat és árreket;

11. a 2013 utáni közös agrárpolitikának helyre kell állítania az egyensúlyt a foglalkoztatás érdekében nyújtott, valamint azon támogatások között, amelyek a mezőgazdasági tevékenység fenntartását célozzák Európa összes termőterületén, különös tekintettel az érzékeny területekre, köztük a városkörnyéki területekre. Emiatt üdvözlendő, hogy az Európai Bizottság által a KAP 2020-ig vizsgált jövője kapcsán javasolt új prioritások a termőterületre helyezik a hangsúlyt;

12. a helyi és regionális önkormányzatok számára különösen releváns a helyiéllelmiszer-rendszerek kifejlesztése, mert az önkormányzatok fontos szerepet játszanak a vidéki gazdaság fenntartható fejlődésének meghatározásában, ösztönzésében és támogatásában, többek között azáltal, hogy megteremtik a helyiéllelmiszer-rendszerek számára kedvező feltételeket;

II. A HELYIÉLLELMISZER-RENDSZEREK ELŐNYEI

rámutat arra, hogy:

A helyiéllelmiszer-rendszerek gazdasági előnyei

13. a helyiéllelmiszer-rendszerek témája nagyon fontos. Sokkal többről van itt szó, mintsem hogy a már széles körben ismert minőségi rendszerek körébe tartozó termékek mellett egy újabb európai helyi termékskálát kívánnánk pozícionálni;

14. a helyi élelmiszer-rendszerek úgy támogatják a helyi és regionális gazdaságot, hogy munkahelyeket biztosítanak a mezőgazdaságban és az élelmiszer-termelésben, ideértve a feldolgozást, a forgalmazást, az értékesítést és a vele kapcsolatos szolgáltatásokat. Ezek a rendszerek létfontosságúak a központoktól távol eső vidéki, a városkörnyéki, a hegyvidéki, az érzékeny és a hátrányos helyzetű területeken, ösztönző erővel bírnak a helyi lehetőségek kihasználására, illetve hozzájárulnak a nem eléggé ismert és gyakran elhanyagolt területekről kialakult kép javításához;

15. ha a lakosság helyben, és helyben is termelt élelmiszereket költi a jövedelmét, ez a pénz a régióban marad és a szokásos kereskedelmi csatornákhöz képest erőteljes, háromszoros multiplikátorhatást fejt ki a helyi közösség regionális jövedelmére;

16. a helyi élelmiszer-rendszerekbe való beruházások a hátrányos helyzetű területek gazdasági fellendülését, a helyi termelők jövedelmének növekedését, az érdekeltek szorosabb együttműködését, a vállalkozó kedv élénkülését, a helyi piacok megnyílását, több munkalehetőséget, a költségek csökkenését, valamint a szolgáltatások és az áruellátás helyi szintjének megőrzését eredményeznék;

A helyi élelmiszer-rendszerek társadalmi előnyei

17. a rövidebb elosztási csatornák azt jelentik, hogy a fogyasztók és a termelők szorosabb kapcsolatban állnak egymással, valamint kölcsönösen ismerik és megértik egymást. A személyes ismeretség révén bizalmi kapcsolat jön létre, emellett a termékek közvetlenül nyomon követhetők a fogyasztók számára. A rövid elosztási csatornák ezenkívül egy alapvető szintű élelmiszer-önellátást is biztosítanak;

18. az autentikus, hagyományos, eredeti, fenntartható, szezonális vagy egyéb, a helyi lakosság által nagyra értékelt tulajdonsággal rendelkező helyi termékek kínálata erősíti a társadalmi kohéziót és a közösségi szellemet, és környezetbarát magatartásra ösztönzi a helyi közösséget. A helyi termékek értékesítési pontjai – például az árusítóstandok vagy szabadtéri piacok – sok esetben hozzájárulnak a fogyasztók, a termelők és az értékesítők társadalmi és szakmai szerepvállalásához;

19. amint azt a *Slow Food* (Egyél lassan) mozgalom a fenntartható élelmiszer-közösségekkel kapcsolatos filozófiája megfogalmazza, a fogyasztóknak alapvető joguk, hogy helyben termelt, ízletes és egészséges élelmiszerekhez jussanak. A mozgalom másik alaptétele, hogy az ilyen közösségeknek globális hálózatba kellene szerveződniük. A helyben termelt élelmiszerek árusításával a fogyasztók gyorsan friss termékekhez jutnak, ami hozzájárul a közegészség javításához azáltal, hogy sokoldalúvá teszi az étkezést és megőrzi az élelmiszerek organikus minőségét (melyet a hosszú távú tartósítási eljárások rontanak);

20. a globális élelmiszer-biztonságot elősegíti, ha az iparosított országokban fenntartják a helyi élelmiszer-termelési kapacitást. Ahhoz, hogy a terjeszkedő nagyvárosi területeken ki tudják elégíteni az élelmiszer-keresletet, bővíteni kellene a helyi, sőt a városi élelmiszer-termelést;

A helyi élelmiszer-rendszerek környezeti előnyei

21. a helyi élelmiszer-rendszerek környezeti előnyei abban rejlenek, hogy a termelési rendszerek fenntarthatóbbá válnak, csökkennek a szállítással összefüggő externáliák (az élelmiszerek szállítási útja), és lehetőség nyílik a szerves hulladékon, maradékokon és megújuló energián alapuló körfolyamatok létrehozására;

22. minden élelmiszerhez tartozik egy távolságtérték („food miles”), ami a termelés helyéről a fogyasztóhoz való szállításának távolságát jelzi, és a szállítás során keletkező széndioxid-kibocsátással arányos. Ez mind a friss, mind pedig a feldolgozott élelmiszerek (illetve azok összetevői) esetén megadható. A helyi élelmiszer-rendszerek csökkentik a helyi közösségek élelmiszer-szállítási igényeit;

23. egy helyi élelmiszerterméknek jó esetben kisebb a szénlábnyoma, mint egy hasonló importált terméknek. Ez az érték a termék életciklus-elemzésének elvégzése révén számítható ki;

24. egy helyi élelmiszer-rendszerben a termelők nagyobb valószínűséggel értékesítenek olyan terméket, amely egyedi tulajdonságai alapján megfelel az ottani fogyasztók elvárásainak. Ezek az egyedi tulajdonságok a fenntartható termelési körülményekkel, a biotermeléssel vagy termékhez kapcsolódó környezeti szolgáltatásokkal lehetnek összefüggésben;

25. a nagyon kis mennyiségben termelt vagy sajátos ízjellemzőkkel bíró termékek árusítását célzó piacok létrehozása hozzájárulhat a biológiai sokféleség fenntartásához és a kipusztulóban lévő gyümölcs- és zöldségfélék, valamint állatfajok fennmaradásához;

26. a helyi élelmiszer-rendszerek manapság a körkörös gazdasági rendszerekhez és egyéb olyan regionális kihívásokhoz köthetők, mint például a biohulladék-kezelés, a vízgazdálkodás, a termelési melléktermékek – például a hő – hasznosítása és a megújuló energia;

Az élelmiszer-ellátási lánc hibái

27. a helyi élelmiszer-rendszerek tisztességes jövedelmet biztosíthatnak a termelőknek, és helyreállíthatják az élelmiszerláncban belüli erőviszonyok egyensúlyát. Mivel a globalizáció és az élelmiszer-forgalmazás megnövekedett koncentrációja ahhoz vezetett, hogy a termelői költségek, a fogyasztói árak és a termelői árak növekedése elszakadt egymástól (1996 óta évi 3,6 %, 3,3 %, illetve 2,1 %), üdvözlendő a gazdák tárgyalóerejét javító rendszerek, például a rövid forgalmazási láncok;

A helyi termékekre vonatkozó aktuális politika

28. a mezőgazdasági termékek minőségére vonatkozó uniós politika olyan, a minőségi rendszerekre vonatkozó kritériumokat tartalmaz, amelyek segítségével a termelők regisztrálhatják termékeiket az oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM), az oltalom alatt álló földrajzi jelzés (OFJ), a hagyományos különleges termékek (HKT) vagy a garantáltan biogazdálkodásból származó termékek rendszerébe. Ezekre a termék kategóriákra címkéket bocsátottak ki, amelyek csak a regisztrált termékekre kerülhetnek, az értékesítési célok támogatásának és a márkák védelmének érdekében. A termékeket általában nagy mennyiségben, számos csatornán keresztül és számos piacon forgalmazzák;

29. azok a régiók, amelyek most készítenek leltárt hagyományos, gasztronómiai és mezőgazdasági értékeikről, több tucat vagy akár több száz olyan helyi terméket tudnak felsorolni, amelyek bekerülhetnének egy professzionális helyi élelmiszer-rendszerbe, arra viszont vagy nem alkalmasak, vagy nincs szükségük, hogy regisztrálják őket az OEM, az OFJ, a HKT vagy a biotermelési rendszerbe – bár egyesek a jövőben akár be is kerülhetnének. Üdvözlendő volna egy, a helyi termékeket támogató kiegészítő rendszer is;

III. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

megjegyzzi, hogy

Korábbi ajánlás a helyi élelmiszertermékekre

30. a helyi élelmiszertermékekről a Régiók Bizottsága „A helyi termékek támogatása és védelme – útókártya a régiók kezében” című 1996. szeptember 18-i véleményében⁽¹⁾ már korábban is tett ajánlásokat, melyek többsége ma is érvényes;

31. rendkívül sajnálja, hogy a mezőgazdasági termékek minőségpolitikájáról szóló európai bizottsági jogalkotási javaslatok a Régiók Bizottsága számára kulcsfontosságú és a helyi termékek hasznosításával összefüggő két kérdésben – a hegyvidéki gazdálkodásban előállított termékek címkézése és a helyi piacokon történő közvetlen kistermelői értékesítés esetében – elmaradnak az eredeti tervszettől;

Definíciók

32. közös meghatározást kell kialakítani a „helyi élelmiszertermék” fogalmára. Mivel minden élelmiszert helyben termelnek vagy dolgoznak fel, megkülönböztető jellemzőket is meg kell határozni. A bonyolult regisztrációs és ellenőrzési eljárások elkerülése érdekében ezeknek világosnak és egyszerűnek kell lenniük;

33. a helyi élelmiszertermékeket:

1. helyben (a régióban) termelik;
2. a helyi/regionális vidékfejlesztési stratégiát támogató tényezőként kell felfogni;

3. az ésszerűség és a hatékonyság szem előtt tartásával a lehető legrövidebb úton juttatják el a fogyasztóhoz: a láncot legfeljebb a) a termelő vagy a helyi termelőszervezet, b) a kínálat és a kereslet összehangolásáért felelős fél, avagy felek szövetkezete, valamint c) a fogyasztó alkothatja;

4. értékesíthetik helyi kiskereskedelmi üzletben vagy szabadtéri piacon, helyi szerződés alapján, ugyanakkor – a „helyi élelmiszer” címke szabályainak értelmében – nem értékesíthetik egy kiskereskedelmi lánc központi felvásárlási osztályának;

5. a fogyasztóknak egy vagy több konkrét termékjellemezővel kínálják, ilyen lehet például az íz, a frissesség, a jó minőség, a kulturális motiváció, a helyi hagyomány, helyi specialitás, az állatjólét, a környezeti érték, az egészségi szempontok vagy a fenntartható termelési körülmények;

6. az ésszerűség és a hatékonyság szem előtt tartásával a fogyasztóhoz a lehető legközelebb értékesítik: a távolságok a terméktől, a régiótól és a körülményektől függően változhatnak, egy a lényeg: az értékesítési pontnak a fogyasztóhoz a lehető legközelebb kell lennie (ez azonban lehet 1 vagy akár 50 kilométer is);

7. egy helyi élelmiszer-rendszerhez kötik;

34. a fent említett rövid lánc a következőképpen állhat össze:

- a termelők mint fogyasztók, ahol a fogyasztók termelik meg saját termékeiket;
- a termelők és fogyasztók közti partnerség, ahol a fogyasztók a termelés kockázatait és hasznát is osztóznak a termelővel, és a termék közvetlen értékesítését írásos szerződés szabályozza;
- a közvetlen értékesítés a fogyasztóval kötött előzetes megállapodás nélkül, ilyen például a termelői piacokon, a rendszeres vagy időszakos helyi szabadtéri piacokon, valamint a gazdaság saját üzletében történő értékesítés;
- a helyi üzletekben vagy kollektív értékesítési mechanizmusokon, köztük az új médiumokon, például internetes platformokon keresztül történő termelői értékesítés, melynek révén a termény közvetlenebbül vagy könnyebben jut el a végső fogyasztókhoz, mint a hagyományos csatornákon keresztül;

35. a helyi élelmiszer-rendszer

1. vállalkozások és fogyasztók közti (B2C) rendszer;
2. olyan termékeket foglal magában, amelyeket az adott térségben vagy egy, az adott térségek szövetkezetéhez tartozó térségben helyben állítanak elő;

⁽¹⁾ Cdr 54/96 fin.

3. egymással összefüggő folyamatok összessége, amely a termelőket összeköti a) a fogyasztókkal és b) a társadalommal, azaz a környezettel és a regionális gazdasággal;

4. számos, különféle szinteken – a mezőgazdasági üzem szintjétől az interregionális szintig – összekapcsolódó elemből áll. Ilyen elem többek között az élelmiszerek előállítása és feldolgozása, a forgalomba hozatal és a promóció, a márkaépítés és címkézés, a fogyasztók és a társadalom bevonása, a kapcsolódó közjavak nyújtása, az elosztás és a szállítás, az egészségügyi és élelmiszer-biztonsági intézkedések, a hulladék- és energiakérdések kezelése, valamint az oktatás és képzés;

Az átfogó helyi élelmiszer-rendszer és a helyi élelmiszer-rendszerek bevezetése és fejlesztése

36. a vidékfejlesztésre vonatkozó jövőbeli stratégiai iránymutatásokban az Európai Bizottság javasolhatná, hogy a tagállamok határozzanak meg helyi élelmiszer-rendszerek kifejlesztésére vonatkozó célokat a vidékfejlesztési stratégiájukban, amelyet a helyi és regionális önkormányzatoknak kell végrehajtani az EU és a tagállami hatóságok támogatásával;

37. a helyi élelmiszer-rendszerekhez a legmegfelelőbb a partnerségi megközelítés, ezért támogatni kell partnerségek létrehozását, beleértve a fogyasztói partnerségeket is;

38. egy helyi élelmiszer-rendszer csak akkor lehet sikeres, ha átfogóbb és integráltabb perspektívában szemléljük, a tágabb helyi vagy regionális fejlesztési folyamatok részeként, illetve ha szerves részét képezi a helyi és regionális önkormányzatok proaktív, a területtervezést is magában foglaló politikájának. A helyi és regionális önkormányzatokat támogatni kell ebben, ehhez hasznos volna kidolgozni egy mintául szolgáló stratégiát és menetrendet. Egy ilyen rendszer a városi nyomásnak leginkább kitett övezetekben magába foglalhatna egy területhasznosítási stratégiát is, hogy megkönnyítse az új termelők letelepedését;

39. a helyi és regionális önkormányzatokra bízhatnák még a helyi élelmiszertermékek regisztrációjának jóváhagyását, annak engedélyezését, hogy a regisztrált termékek használhassák a „helyi termék” logót, valamint a nyomkövetési tevékenységek elvégzését. Ezt a regionális érdekeltekkel, például egy LEADER-csoporttal, egy termelői szervezettel vagy egy kereskedelmi kamarával szoros együttműködésben végezhetnék. Az eredményeket az Európai Vidékfejlesztési Hálózat terjeszthetné, ellenőrizhetné és frissíthetné;

40. egy független nyomkövetési rendszernek az alábbi elveket kellene követnie:

— a helyi termék-minőségi rendszerbe való felvétel követelményei teljesítésének értékelésekor mind a terméket, mind pedig a termelő vállalkozást vizsgálni kell, és az értékelést lehetőleg egy regionális bizottságnak kellene elvégeznie;

— technikai támogatás és a termelők tájékoztatása a kereskedelmi lehetőségekről, valamint a rendszerbe való belépés technikai feltételeiről;

— az évek során kérdőíves felmérések segítségével ellenőrzéseket kellene végezni, úgy, hogy a termékek, a vállalkozások és az ellátási lánc tagjai mind rendszeres ellenőrzésnek legyenek alávetve, akár a fogyasztóvédelmi egyesületek támogatásával is;

— az ellenőrzés eredményeképpen a termékek kizárhatók a rendszerből;

— a fogyasztók szándékos megtévesztése szabálysértésnek minősül;

41. a belső piacon biztosítani kell az elismert termékek szellemi tulajdonjogainak védelmét, szükség esetén tagállami beavatkozás előírásával;

42. a kereskedelem bővülése vagy a termék jó hírével való visszaélés esetén engedélyezni kellene, hogy a regisztrált helyi élelmiszertermékek magasabb szintű védelmet nyújtó rendszerbe kerüljenek, ilyen például az OEM, az OFJ, a HKT vagy a biotermelési rendszer;

Unió szinten meghozandó intézkedések és eszközök

43. adminisztratív, pénzügyi és gazdasági szempontból igen csak ajánlott javaslatot tenni egy olyan új uniós eszközre, amely kifejezetten a helyi élelmiszertermékek azonosítását és támogatását szolgálja;

44. a tipológia szempontjából a meghozandó intézkedéseknek az alábbiakra kellene irányulniuk:

— támogató környezet teremtése, ennek eszközei a jogszabályi, az intézményi és a szakpolitikai keret, a kutatás, az oktatás és a képzés;

— beavatkozás az ellátási láncba, például tanúsítás, marketing, promóció, köz-magán társulások és közbeszerzés révén;

— kísérletezés és/vagy fejlesztés, a kísérleti és demonstrációs kezdeményezések támogatásával és az eredmények terjesztésével és sokszorosításával;

— európai, nemzeti, regionális és helyi szintű forrásokból történő finanszírozás;

ehhez:

45. az EU-nak el kellene fogadnia a „helyi élelmiszerek” és a „helyi élelmiszer-rendszerek” fogalmának meghatározását;

46. az EU-nak új logót kellene bevezetnie, és közös jelzést és rendszeridentitást kellene meghatároznia a helyi termékek számára; ezeket bele kell venni a mezőgazdasági termékek minőségére vonatkozó politikáról szóló szabályozásba. Az uniós logó használata az önkéntesség elvén alapul. A tagállamok és régiók jelenlegi minőségjelzései továbbra is érvényesek és használhatók maradnak. Minden tagállam a jövőben is jogosult lesz saját minőségjelzés bevezetésére régióin/tartományain belül;

47. az EU megkérhetné az Európai Vidékfejlesztési Hálózatot, hogy hozza létre a regisztrált termékek online adatbázisát;

48. az EU megkérhetné az Európai Vidékfejlesztési Hálózatot, hogy hozza létre a meglévő helyiéllelmiszer-rendszerek online adatbázisát, ahol az érdekelt felek rögzíthetnék a bevált gyakorlatokat;

49. az EU bevezethetne egy közvetlen értékesítési rendszert a regisztrált helyi termékek számára, amelyet a tagállamok működtetnének helyi és regionális szinten. A rendszer részét képezhetné a helyi élelmiszertermékek promóciójának támogatása, maga a rendszer pedig a KAP második pillére, azaz a vidékfejlesztési politika 1. tengelyének körébe tartozhatna;

50. az EU intézkedést dolgozhatna ki arra, hogy támogassa a helyi és regionális önkormányzatokat, a termelői szövetségeket és ezek szövetkezeteit a helyiéllelmiszer-rendszerek létrehozásában, melynek keretében támogathatná a javasolt definíciókban megemlített tevékenységeket, köztük a kapcsolódó beruházásokat is. Ez az intézkedés a vidékfejlesztési politika 1. és/vagy 3. tengelye, illetve a LEADER-programok körébe tartozhatna;

51. az EU más alapokban, például az Európai Regionális Fejlesztési Alapban, az INTERREG-ben, az Európai Szociális Alapban és a kutatási keretprogramokban is lehetőségeket biztosíthatna a helyiéllelmiszer-rendszerek számára;

52. az egészség és az élelmiszer-biztonság garantálása érdekében a termelésnek és a forgalmazásnak minden körülmények között meg kell felelniük az élelmiszerekre vonatkozó jogszabályoknak és a kötelező higiéniai szabályoknak. Mivel azonban a helyi élelmiszereket gyakran nem ipari körülmények között, illetve ipari módszerekkel állítják elő, a köztámogatás alternatív megoldásokra is kiterjedhet;

A közbeszerzésben rejlő lehetőségek

53. a közbeszerzés értéke az EU GDP-je 16 %-ának felel meg. Az Európai Közösséget létrehozó 1997-es szerződés 6. cikke előírja, hogy valamennyi környezeti és szociális célkitűzést be kell építeni az összes uniós politikába. A közbeszerzés fenntartható beszerzés is lehet, ha átfogóbb társadalmi, gazdasági és környezeti célkitűzések támogatására használják úgy, hogy hosszú távú előnyöket nyújtson. Ebből a szempontból a kormányok óriási vásárlóerejét fel lehetne használni a helyiéllelmiszer-rendszerek fejlesztésének előmozdítására;

54. az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv kimondja, hogy mindig tiszteletben kell tartani az áruk szabad mozgásának elvét, azaz a helyi szállítók nem részesíthetők előnyben;

55. az irányelv azonban megengedi, hogy az árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződésekkel kapcsolatos ajánlattételi felhívásokban külön feltételeket és kritériumokat szabjanak meg, amelyek vonatkozhatnak olyan konkrét szempontokra, mint a frissesség vagy a termelési körülmények;

56. ez már lehetővé teszi helyi beszállítók kiválasztását, Ennek ellenére arra kérjük az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy az irányelv 26. cikke módosítható-e úgy, hogy a például iskolák, gondozó intézetek és közintézmények számára kiírt élelmiszer-beszerzési pályázatok esetében a „helyben termelt” jelző is a standard kiválasztási kritériumok közé tartozhat;

57. felkérjük az Európai Bizottságot, hogy széles körben tegyen közzé részletes információt a már létező lehetőségekről;

58. felkérjük az Európai Bizottságot, hogy használja ki az egységes piacra vonatkozó új jogszabály adta lehetőséget, és pontosítsa, illetve egyszerűsítse a jelenlegi rendelkezéseket, hogy ezzel megkönnyítse a helyi hatóságok és helyi beszállítók dolgát.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága saját kezdeményezésű véleménye – Új szempontok az EGTC-rendelet felülvizsgálatához

(2011/C 104/02)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- hangsúlyozza, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió hozzájárul ahhoz, hogy az Unió, az egyes tagállamok és a helyi, illetve regionális önkormányzatok jobban szembe tudjanak nézni azokkal a kihívásokkal, amelyeket a globalizáció jelent Európa számára, és hatékonyabban megelőzzék az Unió befolyásának esetleges csökkenését;
- arra a következtetésre jut, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás az Unión belüli területi együttműködés intézményesítésére adott uniós jogi választ jelentheti, ami továbbra is lehetővé teszi az európai helyi, illetve regionális önkormányzatok számára, hogy szabadon választhassanak más, alternatív, jogi személyiséggel felruházott vagy anélküli formák közül, noha ezek nem valódi uniós, hanem inkább nemzetközi szervek lennének;
- úgy véli, hogy az EGTC-k mint a többszintű kormányzás laboratóriumai, érdekes perspektívát nyitnak, valamint úgy véli, hogy olyan különböző ösztönzőket kell bevezetni, mint például „egy speciális közösségi program létrehozása, amelyet az Európai Regionális Fejlesztési Alapból lehetne finanszírozni, és amely új európai területi együttműködési csoportosulások létrehozását vagy már létező, hagyományos módszerekkel irányított együttműködési projektek átalakítását segíthetné elő”;
- úgy véli, hogy emlékeztetni kell a programokat kezelő hatóságokat és az EGTC-ről szóló, a jövőben felülvizsgálandó 1082/2006/EK rendeletben egyértelműen le kell szögezni azt, hogy a közösségi kezdeményezéseken, tendereken és programokon versenybe szálló európai területi együttműködési csoportosulásokkal szemben soha nem alkalmazhatnak negatív megkülönböztetést, ugyanis az EGTC-k létezése önmagában is jelzi, hogy állandó európai csoportosulásokról van szó, amelyek megfelelnek a transznacionalitás rendes követelményeinek;
- üdvözli az RB Elnökségének az európai területi együttműködési csoportosulásokkal foglalkozó, a Régiók Bizottságán belüli platform létrehozásáról szóló 2011. január 26-i határozatát. A platform folyamatosan értékelné az 1082/2006/EK rendelet végrehajtását és a területi együttműködési csoportosulások gyakorlati eredményeit;

Előadó: Alberto Núñez Feijóo (ES/EPP), Galicia autonóm közösség elnöke

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. megállapítja, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás (EGTC) egy, a közösségi jog által az 1082/2006/EK rendelettel⁽¹⁾ létrehozott új jogi személy. A rendeletnek – 18. cikke értelmében – 2006. augusztus 1-jén kellett hatályba lépnie és azt 2007. augusztus 1-jétől kellett alkalmazni, kivéve a 16. cikket, amelyet a tagállamoknak már 2006. augusztus 1-jétől alkalmazniuk kellett a rendelet tényleges végrehajtásának biztosítását szolgáló minden megfelelő intézkedés elfogadása során;

2. emlékeztet arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikke értelmében a Bizottság hatásköre és felelőssége gondoskodni a Szerződések, valamint az intézmények által a Szerződések alapján elfogadott intézkedések alkalmazásáról, valamint az Európai Unió Bíróságának ellenőrzése mellett felügyelni az uniós jog alkalmazását;

3. hangsúlyozza, hogy az 1082/2006/EK rendelet 17. cikke értelmében „a Bizottság 2011. augusztus 1-ig benyújtja az Európai Parlament és a Tanács részére az e rendelet alkalmazásáról szóló jelentést és adott esetben módosítási javaslatokat”;

4. úgy véli, hogy az európai jogi szakírók elemzései és a rendelet végrehajtása során tapasztaltak közötti eltérések miatt a Régiók Bizottsága ezen saját kezdeményezésű véleménye a legmegfelelőbb időzítéssel született ahhoz, hogy teljes körűen megvizsgálja az EGTC intézményét és annak gyakorlati működését. Ez adott esetben megkönnyíti az 1082/2006/EK rendelet minden olyan módosítását, ami ahhoz szükséges, hogy a rendeletet a Régiók Bizottsága által elvégzett előzetes konzultációk és a jelen vélemény elkészítése során nyilvánvalóvá vált kívánalmakhoz lehessen igazítani;

5. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés a területi kohéziót a gazdasági és társadalmi kohézióval azonos szintre emeli, valamint hogy az EGTC fontos politikai és jogi eszköze lehet a szóban forgó elv megvalósításának;

6. megerősíti, hogy a „gazdasági, társadalmi és területi kohézióra” vonatkozó új rendelkezés szerint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174. cikke (3) bekezdésében szereplő kiegészítés értelmében „az érintett régiók közül kiemelt figyelemmel kell kezelni a vidéki térségeket, az ipari átalakulás által

érintett térségeket és az olyan súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókat, mint a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók”;

7. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikke hivatkozik a legkülső régiók egyedi esetére, és rámutat az azok sajátos helyzetéhez igazított intézkedések kidolgozásának szükségességére;

8. felhívja a figyelmet arra, hogy az európai területi együttműködési csoportosulások eddig elsősorban a határ menti térségekben jöttek létre, illetve kisebb mértékben a szigeti régiókban;

9. emlékeztet arra, hogy az 1082/2006/EK rendelet preambulumbekezdései egyértelművé teszik azokat az indokokat, amelyek a közösségi jogalkotót egy ilyen fontos lépés – azaz egy ilyen új természetű jogintézmény létrehozása és a közösségi jogrendbe építése – megtételére késztették. Ezen indokok a következők voltak: először is az Unió kohéziójának fokozása a területi együttműködés megkönnyítése révén; másodsorban azon nehézségek csökkentése, amelyeket a fenti együttműködés során kívántak elkerülni; harmadszor az említett területi együttműködés megerősítése az uniós határok hosszának a bővítés után bekövetkezett megnövekedését követően; negyedszer pedig a korábbi jogi struktúrák – mint például az Európai Gazdasági Egyesülés (EGE) – alkalmatlanságának jóvátétele annak érdekében, hogy az együttműködést az európai területi együttműködés céljának (a korábbi INTERREG kezdeményezésnek a) keretében lehessen megvalósítani;

10. megállapítja, hogy a jogi indokokon túlmenően az 1082/2006/EK rendeletből az is kiderül, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás – a területi együttműködés egyéb eszközei mellett – pénzügyi és gazdasági értelemben egyaránt alkalmas lehet arra, hogy az Unió által társfinanszírozott területi együttműködési programok vagy projektek önkéntes alapon rajta keresztül valósuljanak meg; a társfinanszírozás odaítélésének alapvető kritériumaként mindenesetre a benyújtott javaslatok minőségét kell tekintetni;

11. ezzel összefüggésben hangsúlyozni kívánja, hogy az 1080/2006/EK rendelet 18. cikke⁽²⁾ kifejezetten rendelkezik arról a lehetőségről, hogy a tagállamok az irányító hatóság és a közös technikai titkárság felelősségének átruházásával a csoportosulásra bízzák a területi kohézió operatív programjainak irányítását. A felelősségnek az Európai Bizottsággal szembeni pénzügyi felelősségre is ki kellene terjednie;

⁽¹⁾ Az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló, 2006. július 5-i 1082/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet; HL L 210., 2006.7.31.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1080/2006/EK rendelete (2006. július 5.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és az 1783/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 210, 2006. július 31.).

12. rámutat arra, hogy az 1083/2006/EK rendelet ⁽³⁾ 3. cikke (2) bekezdésének c) pontja részletesen leírja, hogy „az »európai területi együttműködés« célkitűzés arra irányul, hogy erősítse a határokon átnyúló együttműködést közös helyi és regionális kezdeményezések útján, a transznacionális együttműködést az integrált területi fejlődéshez vezető, a közösségi prioritásokhoz kapcsolódó intézkedések révén, valamint az interregionális együttműködést és tapasztalatcserét a megfelelő területi szinten”;

13. kiemeli továbbá, hogy az 1083/2006/EK rendelet 7., 38. és más kapcsolódó cikkeiből, valamint az 1080/2006/EK rendelet III. fejezetéből és kiegészítő rendelkezéseiből az következik, hogy a cél az Unión belüli kohézió megerősítése egy kiterjedtebb és jobb területi együttműködésen keresztül, amelyet a legkiválóbban és leghatékonyabban intézményes formában lehetne megvalósítani;

14. hangsúlyozza, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió hozzájárul ahhoz, hogy az Unió, az egyes tagállamok és a helyi, illetve regionális önkormányzatok jobban szembe tudjanak nézni azokkal a kihívásokkal, amelyeket a globalizáció jelent Európa számára, és megelőzhessék Európa befolyásának esetleges csökkenéséhez;

15. arra a következtetésre jut, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás az Unión belüli területi együttműködés intézményesítésére adott uniós jogi választ jelentheti, ami továbbra is lehetővé teszi az európai helyi, illetve regionális önkormányzatok számára, hogy szabadon választhassanak más, alternatív, jogi személyiséggel felruházott vagy anélküli formák közül, noha ezek nem valódi uniós, hanem inkább nemzetközi szervek lennének;

16. úgy véli, hogy a Régiók Bizottsága fehér könyvében megfogalmazottaknak megfelelően az EGTC-k mint a többszintű kormányzás laboratóriumai, érdekes perspektívát nyitnak. Tekintettel arra a hozzájárulásra, melyet az EGTC intézménye adhat az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez, úgy véli, hogy a megfelelő méretű, például a makroregionális tevékenységeket folytató EGTC-k támogatathatják az Európai Bizottságnak a pénzügyi felülvizsgálatról szóló 2010. október 19-i közleményében javasolt fejlesztési és befektetési partnerségi szerződések megkötését, amelyek az Európa 2020 stratégia gyakorlati megvalósításának eszközei, ugyanakkor – sajnálatos módon – az Európai Bizottság és a tagállamok közötti kapcsolatokra korlátozódnak;

Az 1082/2006/EK rendelet gyakorlati végrehajtása

17. mindazonáltal megállapítja, hogy – bár az európai területi együttműködési csoportosulás a közösségi jog alapján kifejezetten az Unión belüli területi együttműködés megkönnyítése érdekében létrehozott intézmény, és bár elsőre úgy tűnhet, hogy a közösségi alapokat szabályozó rendelkezések kedveznek a csoportosulás területi együttműködési célkitűzésre történő

felhasználásának – a valóság jelentősen eltér azoktól a logikus és kíváncsok várakozásaitól, amelyek a közösségi jogalkotót egy ilyen jogi jelentőségű lépéshez vezették;

18. megerősíti, hogy – az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság képviselőivel folytatott előzetes, széles körű konzultációkat, illetve a Bizottság tagjai mellett a különböző európai regionális szervezetek és a témában jártas szakértők számára rendezett nyílt üléseket követően megállapítható –, a már működő európai területi együttműködési csoportosulások csupán némelyike igazgat a közösségi alapok által társfinanszírozott területi együttműködési programot vagy projektet;

19. igazolja, hogy a már működő európai területi együttműködési csoportosulások túlnyomó része az 1082/2006/EK rendelet 7. cikke (3) bekezdésének 2. albekezdésével összhangban egyéb egyedi területi együttműködési fellépéseket hajt végre az Unió pénzügyi hozzájárulása nélkül;

20. úgy véli, hogy a jelenlegi helyzetben célszerű mélyrehatóan elemezni a várakozások és a valós fejlemények között fennálló jelentős eltérések okait, és javaslatot tenni e hiányosságok orvoslására célzó konkrét intézkedésekre, hiszen azok az elképzelések és célkitűzések, amelyek a közösségi jogalkotót az európai területi együttműködési csoportosulás létrehozására késztették, jelenleg, amikor az Európai Unió működéséről szóló szerződés a területi kohézió és a gazdasági és társadalmi kohézió fogalmát azonos szintre emeli, még inkább érvényesek;

21. úgy véli továbbá, hogy a Régiók Bizottságának hozzájárulása különösen hasznos lehet a Bizottság által az Európai Parlament és a Tanács számára az esetleges módosító javaslatokkal együtt benyújtandó, az 1082/2006/EK rendelet végrehajtásáról szóló jelentés elkészítéséhez;

22. megítélése szerint a Régiók Bizottsága 2008. június 18-i plenáris ülésén elfogadott Bresso-velemény (CDR 308/2007 fin) nagyszerű kiindulási alap azonos körülmények mélyreható elemzéséhez, amelyek lehetetlenné tették, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás az Unión belüli területi együttműködés intézményesítését és megszilárdítását szolgáló legjobb közösségi jogi eszközzé váljon;

23. hangsúlyoznia kell, hogy a fent említett Bresso-veleményben már rámutatott, hogy „a közösségi szinten végrehajtandó intézkedések egyike annak ösztönzése lenne, hogy együttműködési eszközként előszeretettel alkalmazzák az európai területi együttműködési csoportosulást” (25. pont), és hogy „a rendeletet megfelelő koordináció mellett kell végrehajtani annak érdekében, hogy az 1082/2006/EK rendelet gyakorlati átültetésére kidolgozott különböző tagállami jogszabályok illeszkedjenek egymáshoz, és ne lépjen fel semmilyen összeférhetetlenség vagy akadály” (32. pont);

⁽³⁾ A Tanács 1083/2006/EK rendelete (2006. július 11.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 210, 2006. július 31.).

24. az említett vélemény megjegyzi továbbá, hogy olyan különböző ösztönzőket kell bevezetni, mint például „egy speciális közösségi program létrehozása, amelyet az Európai Regionális Fejlesztési Alapból lehetne finanszírozni, és amely új európai területi együttműködési csoportosulások létrehozását vagy már létező, hagyományos módszerekkel irányított együttműködési projektek átalakítását segíthetné elő” (308/2007. sz. vélemény 48. pont), és hogy „az európai bizottsági tenderekben jeleznék, hogy az értékelés során előnyt jelent, ha a projekthez kötődik a projekt lezárultát követően is fennmaradó európai területi együttműködési csoportosulás létrehozása. Ezáltal olyan közép- és hosszú távú együttműködési kultúra intézményesülését erősítenék, amelyik közösségi forrásokon kívüli finanszírozási lehetőségek után kutat” (49. pont);

25. figyelmeztet arra, hogy 2007. augusztus 1-je óta az európai helyi, illetve regionális, egymással már együttműködő önkormányzatok számára és az elvárásokhoz képest alig hoztak létre európai területi együttműködési csoportosulásokat az Unió területén, és hogy az alakulóban lévő európai területi együttműködési csoportosulások száma is elenyésző annak ellenére, hogy számos európai területi együttműködési projektet – különösen a közösségi alapokból társfinanszírozott projekteket – indítottak el;

26. megállapítja, hogy az EGTC-k a felvételi eljárások, a személyzet rendelkezésre bocsátása és igazgatása terén általában nemzeti jogszabályi akadályokba ütköznek, annak ellenére, hogy területi együttműködési struktúrák lévén némi rugalmasságra volna szükség e területen, hiszen az a tény, hogy valaki fizikailag más országban dolgozik, mint ahol a szervezet székhelye van, jelentős jogi nehézséget teremt a nyugdíjak, a társadalombiztosítás és az adózás tekintetében. Következésképpen javasolja, hogy a rendelet rendelkezzen arról, hogy a személyzetre vonatkozó jogszabályi keret a székhely szerinti jog helyett a személy tevékenysége szerinti hely joga legyen;

27. hangsúlyozza a területi együttműködés megszervezésének eszközét jelentő EGTC önkéntes jellegét, ami miatt továbbra is a helyi és regionális önkormányzatok hatáskörében kell hagyni a területi együttműködéshez legmegfelelőbb eljárások meghatározását;

Az intézmény működtetésének javítása

28. arra a következtetésre jut az összegyűjtött információk alapján, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás mint közösségi jogi intézmény elindításával kapcsolatos nehézségek okai három típusba sorolhatók: dologi jogi, eljárásjogi és gazdasági-pénzügyi okok;

29. úgy véli, hogy – tekintettel az európai területi együttműködési csoportosulásokról a Régiók Bizottságától származó, illetve a tudományos körök által közzétett tanulmányokra és jelentésekre – csekély a valószínűsége annak, hogy a problémák az intézmények tisztázatlan jogi státuszában – mint például a közjogi vagy pedig magánjogi intézményként való egyértelmű besorolás hiánya – gyökereznek;

30. megállapítja, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nagy része alapján a jogi akadályok túlnyomórészt eljárásjogi

szinten merülnek fel, mivel az 1082/2006/EK rendelet végrehajtásának koordinálása sem önállóan a tagállamok között, sem egy közösségi hatóságon keresztül nem megfelelő;

31. úgy véli, hogy e körülmények között elengedhetetlen, hogy valamely közösségi hatóság, még ha nem is kötelező érvénnyel, előzetesen felvázolja, hogy az 1082/2006/EK rendelet hogyan alkalmazandó a nemzeti jogrendszerekben;

32. sürgeti, hogy az Európai Bizottság a rendelet felülvizsgálatára tett javaslatában olyan gyakorlati eljárási intézkedéseket indítványozzon, amelyek hozzájárulnak a jelenlegi hosszadalmas hivatali eljárás idejének csökkentéséhez, és amelyek nem mindig helyettesíthetők a közigazgatás pozitív hallgatásának igénybevételével, különösen amikor nő azon tagállamok száma, amelyek helyi és regionális önkormányzatai területi együttműködési csoportosulásban vesznek részt, mivel ebben az esetben a harmadik szereplők (hitelezők, vállalkozók és munkavállalók) nagyobb jogbiztonságra tartanak igényt;

33. meggyőződése, hogy ezen eljárási intézkedések között egy olyan közös fórum létrehozásának is szerepelnie kell, amelyben az európai területi együttműködési csoportosulásokat előmozdító valamennyi helyi szerv és minden engedélyező nemzeti hatóság részt vehet, annak elkerülése érdekében, hogy az egyezmény- és szabályzattervezetek véglegesítését a témához nem kapcsolódó és egymással össze nem függő tényezők folyamatosan megakadályozzák;

34. amellet száll továbbá síkra, hogy szoros együttműködésben az Európai Bizottsággal, illetve az RB-ben az európai területi együttműködési csoportosulások nyomon követésére létrehozott platform segítségével alakítsák ki és rögzítsék az EGTC-k vonatkozásában a követendő gyakorlatok néhány olyan példáját, amely kiemelten tekintetbe veszi a kohéziós politika és az Európa 2020 stratégia céljait, valamint a makro-regionális stratégiákat;

35. ezért kiemeli annak fontosságát, hogy valamennyi vonatkozó nemzeti engedélyt együttesen, egyetlen jogi aktusban terjesszenek elő azután, hogy valamennyi kezdeményezővel szigorúan összehangolt, közös és egyidejű közvetlen párbeszédet folytattak, anélkül, hogy ez a nemzeti hatóságok mérlegelési jogkörét bármilyen módon korlátozná, függetlenül az egyes nemzeti hatóságok által megkövetelt további formalitásoktól;

36. megragadja az alkalmat, hogy hangsúlyozza, a szövegek köröztetésének és az eljárás időtartamának csökkentésén kívül ez a kezdeményezők és a nemzeti engedélyező hatóságok közötti közös fórum megnyithatná az utat a létrehozott európai területi együttműködési csoportosulások által megfogalmazott visszatérő problémákra irányuló újszerű megoldási javaslatok előtt a személyzetre és az adózásra vonatkozó szabályozást illetően, hiszen az 1082/2006/EK rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jogforrási rend lehetővé teszi, hogy bármely európai területi együttműködési csoportosulás egyezményének és alapszabályának bizonyos rendelkezéseit kiigazítsák;

37. hangsúlyozza annak potenciális jelentőségét, hogy az egyes kezdeményezett európai területi együttműködési csoportosulások önként kérelmezhetők egyezmény- és alapszabálytervezetük előzetes jogi-jogtechnikai véleményezését az 1082/2006/EK rendeletnek való szigorú megfelelés vonatkozásában. Ezt a nem kötelező érvényű és a közösségi joggal összhangban álló véleményt a Régiók Bizottsága által kijelölt, jogi szakértőkből álló csoport által dolgozná ki; ám az előzetes jogi-jogtechnikai szakvélemény helyett egy adott EGTC kérelmezői – természetesen önkéntes alapon – ugyanezeket a jogi szakértőket felkérhetnék arra, hogy nyújtsanak segítséget a fenti szigorúan összehangolt, közös párbeszédben, illetve az EGTC jogi és technikai keretének kidolgozására szolgáló eljárásban;

38. egyszerűsített eljárást javasol minden, a státuszra és az egyezményre vonatkozó módosítás esetében, amely a partneriséget, a költségvetést, a társult partner belépését, egy korábbi társult partner tagként való csatlakozását (vö. működés), valamint a tagok és a helyek elosztásának módszerét illeti. Ez az egyszerűsített eljárás egyhangúlag elfogadott EGTC-határozat formájában valósulhatna meg, melyet csak az érintett nemzeti hatóságok kérdőjelezhetnének meg;

39. javasolja, hogy tegyék lehetővé, sőt ösztönözzék, hogy – kellő elővigyázatossággal – az EGTC-kben részt vehessenek, illetve azokkal együttműködést folytathassanak (teljes mértékben vagy részlegesen) magánjellegű szervezetek is, amelyek az általuk végzett feladatuknál fogva hozzájárulhatnak a tevékenységek fejlesztéséhez és az EGTC célkitűzéseinek a megvalósításához, függetlenül attól, hogy azok közszolgáltatási koncesszió alapján vagy a köz- és a magánszféra közötti partnerség keretein belül nyújtanak általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat; e (teljes mértékben vagy részlegesen) magánjellegű szervezeteknek mindenképpen meg kellene felelniük az átláthatóság, az esélyegyenlőség és a különönböztetésmentesség elveinek, különösen a közbeszerzés és a foglalkoztatás terén;

40. hangsúlyozza, hogy az európai területi együttműködési csoportosulások egyezményeinek és alapszabályainak Európa-szerte nagyobb nyilvánosságot kell kapniuk, azok tartalmát teljes egészében közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában, ami növelné a jogbiztonságot az Unió területén működő harmadik felek számára, és hozzájárulna az új intézmény szélesebb körű ismertségéhez;

41. javasolja ugyanakkor, hogy az Európai Bizottság folytassa saját EK-rendelete jogi végrehajtásának elemzését, tisztázza a bizonytalan jogi fogalmakat, pótolja a hiányosságokat, és teremtsen egyértelműbb kapcsolatot általában a regionális és/vagy helyi szintű kohézió és az európai területi együttműködési csoportosulások esetleges fejlesztése között, kiemelve az európai területi együttműködési csoportosulások önkéntes jellegét;

42. úgy véli, hogy emlékeztetni kell a programokat kezelő és az EGTC-ről szóló, a jövőben felülvizsgálandó 1082/2006/EK rendeletben egyértelműen meghatározott hatóságokat arra, hogy a közösségi kezdeményezéseken, tendereken és programokon versenybe szálló európai területi együttműködési csoportosulá-

sokkal szemben soha nem alkalmazhatnak negatív megkülönböztetést, ugyanis az EGTC-k létezése önmagában is jelzi, hogy állandó európai csoportosulásokról van szó, amelyek megfelelnek a transznacionalitás rendes követelményeinek;

43. sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy túlnyomórészt olyan elavult modellek alkalmazását teszik kötelezővé, mint például a szokványostól eltérő egyezmények aláírása és a „csoportvezetők-résztvevők” séma, amellyel olyan csoportosulás látszatát keltik, amelynek gyakran egy rendkívül összetett jogi konstrukciót kell kidolgoznia, hogy elérje az előlegek kifizetését, az adósságok rendezését és a nélkülözhetetlen igazolások elkészítését, noha ezek a projekteket további adminisztratív és kezelési költségekkel terhelik;

44. határozottan sürgeti, hogy vegyék figyelembe a fent említett Bresso-veleményben szereplő ajánlásokat, köztük a 48. és a 49. pontban foglaltakat, amelyek megkövetelik, hogy adott esetben az európai területi együttműködési csoportosulások kezdeményezői a közösségi társfinanszírozás befejezése után nyújtsanak garanciákat egy független európai együttműködési platform létrehozására, hogy ezáltal a közösségi kiadás növelése nélkül biztosított legyen az irányítás hatékonyabb adminisztrációja, a jobb gazdasági hatékonyság és a nagyobb területi alapú kohézió és integráció Európában;

45. kéri, hogy szüntessék meg a távolsági kritériumot (150 km), amelyet eddig annak meghatározásakor használtak, hogy a szigetek és a legkülső régiók azok közé a határokon mentén fekvő régiók közé sorolhatók-e, amelyek a területi együttműködéssel kapcsolatos kohéziós politikai célkitűzésen belül a határokon átnyúló együttműködési programok vagy az európai szomszédsági politika és a nagyszomszédsági cselekvési terv keretében jogosultak támogatásra;

46. kéri, hogy vizsgálják felül az 1082/2006/EK rendeletnek a harmadik államok területi önkormányzatainak részvételére vonatkozó rendelkezéseit. Többek között azt javasolja, hogy tegyék lehetővé kétoldalú EGTC-k létrehozását egy uniós területi önkormányzat, valamint egy olyan nem uniós tagállam területi önkormányzata között, amely vagy az előcsatlakozási időszakban van, az Európai Gazdasági Térség tagjaként, vagy pedig az Európai Unió szomszédságpolitikájának, illetve nagyszomszédsági politikájának a résztvevője; ezenkívül olyan, a nemzetközi jogra épülő, megfelelő új európai rendelkezések kidolgozását szorgalmazza, amelyek értelmében a harmadik országok helyi, illetve regionális önkormányzatai teljes jogú tagként részt vehetnek az európai területi együttműködési csoportosulásban, ideértve az Unióhoz különleges kötelekkel kapcsolódó harmadik országokat is;

47. emlékeztet arra, hogy – az Európai Unió működéséről szóló szerződés Ötödik részének V. címével összhangban – a harmadik országok helyi, illetve regionális szerveinek az európai területi együttműködési csoportosulásokban való részvételének megkönnyítésére az Unió és az említett államok közötti nemzetközi megállapodások megkötése lehet az alkalmas eljárás;

48. úgy véli, hogy ezekkel az intézkedésekkel az Unió megerősítheti belső koherenciáját és erejét annak érdekében, hogy kezelje az áruk és szolgáltatások nemzetközi piacon tapasztalható növekvő verseny miatt közelgő külső kihívásokat; hiszen e piacokon a feltörekvő államok alacsonyabb strukturális költségekkel és nagyobb versenyelőnnyel rendelkeznek, mivel nem kell szembenéznük egy ennyire heves és gyors előregedési folyamattal, valamint a munkaképes korú lakosság csökkenésével;

A Régiók Bizottságának hozzáadott értéke az európai területi együttműködési csoportosulások megvalósításában

49. úgy véli, hogy a Régiók Bizottsága fontos szerepet játszik az európai területi együttműködési csoportosulások megvalósításának megkönnyítésében, értékelésében és előmozdításában.

Ezért biztosítani kell, hogy a Régiók Bizottsága folytathassa az európai területi együttműködési csoportosulás intézményével kapcsolatos munkáját, olyan intézkedésekkel, mint egy szakértékből és politikai képviselőkből álló európai hálózat létrehozásának megkönnyítése, valamint egy nemzetközi fórum létrehozása;

50. üdvözli az RB Elnökségének az európai területi együttműködési csoportosulásokkal foglalkozó, a Régiók Bizottságán belüli platform létrehozásáról szóló 2011. január 26-i határozatát. A platform folyamatosan értékelné az 1082/2006/EK rendelet végrehajtását és a területi együttműködési csoportosulások gyakorlati eredményeit, a 2014. január 1-jétől kezdődően fennálló új körülményekhez igazodó megfelelő előkészítő munkája részeként.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – Európa, a világ első számú turisztikai célpontja – az európai turizmus új politikai kerete

(2011/C 104/03)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- üdvözli az Európai Bizottság azon szándékát, hogy összehangolt és integrált módon foglalkozik az idegenforgalmi politikával, összekapcsolva többi – a közlekedési, mezőgazdasági, környezetvédelmi, információs és kommunikációs technológiákra vonatkozó, szociál-, kultúr- stb. – politikájával;
- hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepet töltenek be az idegenforgalmi célpontok fenntartható kezelésében. A helyi és regionális önkormányzatok, valamint az európai regionális hálózatok kezdeményezései úttörő szerepet játszanak a fenntartható turisztikai modellek fejlesztésében, ezért rendkívül fontos, hogy kiaknázzák a tapasztalataikban és tudásukban rejlő lehetőségeket, és ehhez az egész EU területén elmélyítsék a helyi és regionális együttműködést. Ebben a tekintetben üdvözli az Európai Bizottság megközelítését, amely a turizmust bevonja a különböző európai politikákba;
- üdvözli, hogy az Európai Bizottság a versenyképesség javítása és a fenntartható fejlődés támogatása érdekében határozott politikai lépéseket szorgalmaz. Az európai idegenforgalmi ágazat előtt álló kihívások nyomtatékosítják, hogy sürgetni kell a változásokat, és egy folyamatosan fejlődő ágazatban időben kell reagálni a fokozódó versenyre;
- tudomásul veszi az „Európai örökség” címke, valamint a „Minőségi turizmus” európai védjegy bevezetését, amelynek feladata – amellet, hogy fenntartható gyakorlatok alkalmazására ösztönözze a célpontokat – az, hogy hozzájáruljon Európa mint minőségi úti célokat kínáló turisztikai célpont arculatának megszilárdításához. Rendkívül fontosnak tartja azonban, hogy alaposabban vizsgálják meg és mutassák be e védjegy többletértékét, és hogy annak odaítélése több szigorú feltétel együttes meglététől függjön, elkerülendő a védjegy értékvesztését;
- aggodalommal figyeli, hogy olyan szerkezeti problémák, mint az éghajlatváltozás vagy a vízkészletek és az energiaforrások szűkössége milyen hatásokkal járhatnak az európai turisztikai célpontokban, különösen a szigeteken és a legkülső régiókban. Ezeket a problémákat csak úgy lehet megoldani, ha a fenntarthatóságot sokkal intenzívebben előmozdítják az érintett régiók turisztikai stratégiájának kidolgozása során. Az éghajlatváltozás hatásait tekintve ezek megelőzése mellett teszi le a voksát, egyrészt a természeti területek védelmén és helyreállításán, másrészt pedig az idegenforgalomnak a part menti övezetek integrált kezelésébe történő bevonásán keresztül.

Előadó:

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO (ES/EPP), Murcia autonóm közösség elnöke

Referenciaszöveg:

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Európa, a világ első számú turisztikai célpontja – az európai turizmus új politikai kerete

COM(2010) 352 végleges

I. ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

1. Az idegenforgalmi ágazat egyre fontosabb az európai gazdaság számára, ami abban is megmutatkozik, hogy az ágazat mennyiben járul hozzá a GDP-hez, illetve hogy más gazdasági ágazatokhoz viszonyítva erőteljesebb munkahelyteremtő képességgel rendelkezik. Ahogy az Európai Bizottság közleményében ⁽¹⁾ rámutat: az európai idegenforgalmi ágazat a teljes közvetlen foglalkoztatotti létszám több mint 5 %-ának ad munkát, és az uniós GDP körülbelül 5 %-át termeli ki, ⁽²⁾ különösen Európa egyes régióiban. Annak ellenére, hogy Európa a turistaforgalom 40 %-ával ⁽³⁾ még mindig a világ első számú turisztikai célpontja, 2009-ben 5,6 %-os visszaesést regisztráltak ⁽⁴⁾.

2. Az európai turizmusnak számos kihívással kell szembenéznie: a gazdasági világválsággal, más turisztikai célpontok nagyobb versenyképességével, az éghajlatváltozás vagy a szezonális hatásaival. Más tényezők, mint az Európában tapasztalható demográfiai átalakulás, az idegenforgalmi kínálat diverzifikációja vagy az információs és kommunikációs technológiák egyre növekvő hatása mind olyan lehetőségeket hordoznak, amelyeket a helyi és regionális önkormányzatokkal együttműködve kellene kiaknázni.

3. Ráadásul változóban van a turisztikai fogyasztói magatartás (egyre gyakoribbak a saját szervezésű utak, egyre elterjedtebb az internet használata, teret nyerne a fapados, úgynevezett „low cost” utak, de megnőtt a kereslet a fenntartható turizmus iránt is stb.), és olyan, egészen a közelmúltig nem meghatározó tényezők számítanak ma már alapvetőnek, mint a kiváló minőség, a fenntarthatóság, a folyamatos innováció, a képzés stb.

4. Ebben az összefüggésben az európai idegenforgalmi ágazat hatalmas növekedési potenciálja mellett a közgazgatási, a társadalmi-gazdasági és a regionális logisztikai struktúrához fűződő erős kapcsolatát kell hangsúlyozni – különös tekintettel a közlekedési ágazat fejlesztésére, azon belül is a turisztikai célpontok elérhetőségének javítására, a regionális repülőterek fejlesztésére, valamint a nagyobb fokú multimodalitást előmozdítani és a

fenntartható közlekedést biztosítani képes tengeri összeköttetések megerősítésére. Kiemelt figyelmet kellene fordítani a szigetek, valamint a külső és legkülső régiók sajátos helyzetére, melyek teljes mértékben a légi és tengeri közlekedéstől függenek. Számos ilyen régió fő jövedelemforrása és legfontosabb gazdasági tevékenysége a szolgáltatási ágazat, amelynek középpontjában az idegenforgalom áll. Európa a versenyképesség terén is számos előnnyel bír, mivel a változatos tájkép mellett a kulturális, gasztronómiai, vallási, sport- stb. örökségen alapuló turizmusban rejlő hatalmas növekedési lehetőségek jellemzik. Növekedési potenciállal bír még a rendezvény- és konferenciaturizmus, illetve az üzleti utak fontos szektora is.

Az örökség szempontjából a terület értéke a fejlődés stratégiai tényezőjévé válik. Ebben az értelemben Európa különösen gazdag, mivel számos területe vagy kiemelkedő turisztikai potenciállal rendelkezik, még ha jelenleg az idegenforgalmi fejlesztés korai szakaszában is van, vagy pedig jelentős turisztikai tevékenységet alakított ki. Kiemelt figyelmet kell fordítani azokra a területekre, amelyek az idegenforgalmi ágazatra szakosodtak, és amelyeknek bevett úti célként szerkezetátalakításra vagy felújításra van szükségük ahhoz, hogy minőségi és innovációs szempontból versenyképesek maradhassanak a feltörekvő országok részéről jelentkező egyre erőteljesebb globális versenyben. Az időseket és a fogyatékkal élőket célzó piaci szegmenset illetően kiigazításra van szükség, az egyes célpontokba való eljutást akadályozó tényezők felszámolása mellett.

5. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével lehetővé vált az európai idegenforgalmi ágazat versenyképességének növelése, ami hozzájárul az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiájaként ismert új EU 2020 stratégia és azon belül is az „Iparpolitika a globalizáció korában” elnevezésű kiemelt kezdeményezés sikeréhez.

6. Az idegenforgalom tehát alapvető bevételi és munkahelyteremtő forrás, amely Európa számos régiójában létfontosságú, néhány terület számára pedig nélkülözhetetlen, mivel számukra fontos tényező a versenyképesség biztosítása szempontjából. Ezért az európai idegenforgalmi politikák égisze alatt hozott intézkedések számos régió fejlődésére jelentős hatást gyakorolhatnak, mivel az idegenforgalmi iparág ösztönzőleg hat a régió más gazdasági ágazataira, és ezzel párhuzamosan kölcsönhatást alakít ki velük. Így az európai idegenforgalmi politika kidolgozásával egyidejűleg a területre és annak gazdasági-társadalmi szerkezetének fejlesztésére irányuló közösségi beruházási politikát is ki kell dolgozni azzal a céllal, hogy az érdekelt régiók számára biztosítani lehessen a fenntartható versenyképességi stratégia fejlesztésének lehetőségét.

⁽¹⁾ COM(2010) 352.

⁽²⁾ Tanulmány az EU idegenforgalmi ágazatának versenyképességéről, 2009. szeptember.

⁽³⁾ UNWTO World Tourism Barometer, 8. kötet, 2010. január.

⁽⁴⁾ Ugyanott.

7. A Lisszaboni Szerződés a gazdasági és társadalmi kohézió mellé az Unió célkitűzéseit egy új, területi dimenzióval egészíti ki, előírva, hogy kiemelt figyelemmel kell kezelni a vidéki térségeket, az ipari átalakulás által érintett térségeket és az olyan súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókat, mint a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók. A 349. cikk a legkülső régiók sajátos helyzetével is foglalkozik. Ezért a turisztikai ágazat európai keretének kialakítása során e területek sajátosságaira is tekintettel kell lenni.

8. Az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés új, 195. cikke lehetővé teszi az ágazatban működő vállalkozások versenyképességének fokozására irányuló intézkedések kidolgozását, illetve az együttműködést, a bevált gyakorlatok cseréjét, valamint a turizmus integrált megközelítésének kidolgozását. Az Európai Bizottság közleménye több olyan intézkedésről is beszámol, amely az uniós idegenforgalmi ágazat versenyképességének növelését célozza. A hatékony eredmények elérése érdekében a tagállamok, illetve az európai régiók kezdeményezéseit közösségi szinten kell támogatni. Ezenkívül fontos megemlíteni, hogy az Európai Bizottság igyekszik elkerülni, hogy az elfogadott intézkedések további adminisztrációs terhet rójanak a nemzeti, helyi és regionális hatóságokra. Ebben a tekintetben a közlemény összhangban van a szubszidiaritás és az arányosság elvével.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

II. AZ EU ÚJ CSELEKVÉSI KERETE AZ EURÓPAI TURIZMUS SZÁMÁRA

9. üdvözlí az Európai Bizottság azon szándékát, hogy összehangolt és integrált módon foglalkozik az idegenforgalmi politikával, összekapcsolva többi – a közlekedési, mezőgazdasági, környezetvédelmi, információs és kommunikációs technológiákra vonatkozó, szociál-, kultúr- stb. – politikájával. Turizmuson mindazon relációkat értjük, melyek azon személyek állandó tartózkodási helyükön kívülre történő ideiglenes helyváltoztatásából származnak, akik legalább egy éjszakát szokásos tartózkodási helyüktől távol töltenek;

10. támogatja azt az általános célt, hogy a versenyképes, modern, fenntartható és felelősségteljes turisztikai ágazat létrehozása érdekében összehangolják a turizmushoz kapcsolódó erőfeszítéseket és kezdeményezéseket;

11. arra szólít fel, hogy az idegenforgalom ösztönzését célzó részletes cselekvési terv előterjesztése előtt az EU hatásköreinek, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvének alapján ellenőrizzenek és indokoljanak meg minden, európai uniós szinten javasolni kívánt intézkedést, hogy ily módon az EU-s szintű intézkedések előnyei és az általuk adott impulzusok – a csupán tagállami, illetve regionális és helyi szintű intézkedésekkel összehasonlítva – világosan felismerhetők legyenek;

12. különösen azt a meggyőződést osztja, hogy a turizmust a versenyképesség és a fenntarthatóság alapján kell fejleszteni, és ki kívánja emelni e fogalom három jelentését, melyek:

- a. gazdasági fenntarthatóság, amely méltányos és hatékony gazdasági fejlődést biztosítva teszi lehetővé a jövőbeli európai generációk fejlődését,
- b. társadalmi-kulturális fenntarthatóság, amely összeegyeztethető az európai régiók kultúrájával, értékeivel és identitásával,
- c. környezeti fenntarthatóság, amely biztosítja, hogy a fejlődés összeegyeztethető legyen az alapvető folyamatok fenntartásával, a biodiverzitással és a természeti erőforrásokkal. Az idegenforgalomnak fenntarthatóan, a természeti erőforrások eltérő használata és a természeti környezet károsítása nélkül kell fejlődnie ⁽⁵⁾;

13. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepet töltenek be az idegenforgalmi célpontok fenntartható kezelésében. A helyi és regionális önkormányzatok, valamint az európai regionális hálózatok kezdeményezései úttörő szerepet játszanak a fenntartható turisztikai modellek fejlesztésében, ezért rendkívül fontos, hogy kiaknázzák a tapasztalataikban és tudásukban rejlő lehetőségeket és ehhez az egész EU területén elmélyítsék a helyi és regionális együttműködést. Ebben a tekintetben üdvözlí az Európai Bizottság megközelítését, amely a turizmust bevonja a különböző európai politikákba;

14. üdvözlí a Versenyképességi Tanács 2010. október 12-i következtetéseit, amelyben felkéri a tagállamokat, hogy európai, nemzeti, regionális és helyi szinten a partnerség szellemében vállaljanak aktív szerepet az európai idegenforgalom versenyképességének megerősítését célzó intézkedésekben ⁽⁶⁾;

15. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság a versenyképesség javítása és a fenntartható fejlődés támogatása érdekében határozott politikai lépéseket szorgalmaz. Az európai idegenforgalmi ágazat előtt álló kihívások nyomatékossítják, hogy sürgetni kell a változásokat, és egy folyamatosan fejlődő ágazatban időben kell reagálni a fokozódó versenyre;

16. egyetért azzal a megállapítással, hogy mivel az idegenforgalmi vállalkozások alapvetően kis- és középvállalkozások, jóllehet emellett számos mikrovállalkozás is létezik, ösztönözni kell a kkv-k csoportosulásainak létrehozását (*clustering*) fejlődésük érdekében. Ugyanilyen fontos szerepet játszhatnak a termelékenység, a versenyképesség, a képzés és a minőség javítását célzó támogatások;

⁽⁵⁾ CdR 83/2009 fin.

⁽⁶⁾ Következtetések az európai turizmus új politikai kereteiről. Versenyképességi Tanács, Luxemburg, 2010. október 12.

17. a turisztikai kkv-k támogatását szolgáló eszközök fejlesztését javasolja, különös tekintettel az alkalmazottak szakképzésére. Nem szabad megfeledkezni az idegenforgalmi ágazat munkahelyteremtésben betöltött fontos szerepéről, és arról, hogy a létrehozott munkahelyek nagy része a fiatalokat célozza. Ezek a munkahelyek az idegennyelv tudás javításán kívül szakmai fejlődésük során számos hasznos képesség elsajátítását teszik lehetővé számukra. Egy minőségi és a kereslet új piacaira és ágazataira (mint a fogyatékkal élők és az időskorúaké) szakosodott idegenforgalmi piacnak magas szinten képzett, illetve az új igények ellátásában és az idegenforgalomban alkalmazott új technológiákban jártas munkaerőre van szüksége. Emellett az idegenforgalmi ágazatban szerzett tudás nagy része közvetlenül átváltható kell, hogy legyen más gazdasági tevékenységekbe;

18. aggodalommal figyeli, hogy olyan szerkezeti problémák, mint az éghajlatváltozás vagy a vízkészletek és az energiaforrások szükségessége milyen hatásokkal járhatnak az európai turisztikai célpontokban, különösen a szigeteken és a legkülső régiókban. Ezek a problémák csak úgy oldhatók meg, ha a fenntarthatóságot sokkal intenzívebben előmozdítják az érintett régiók turisztikai stratégiájának kidolgozása során. Az éghajlatváltozás hatásait tekintve ezek megelőzése mellett teszi le a voksát, egyrészt a természeti területek védelmén és helyreállításán, másrészt pedig az idegenforgalomnak a part menti övezetek integrált kezelésébe történő bevonásán keresztül;

19. nem támogatja a közpénzből finanszírozandó turisztikai csereprogram tervét, amely az utazásoknak az év során való egyenletesebb eloszlását célozza. Ezzel a javaslattal az Európai Bizottság figyelmen kívül hagyja azokat a piaci mechanizmusokat, amelyek eleve egy bizonyos időbeli eloszlást biztosítanak, többek közt azáltal, hogy utószezonban alacsonyabbak az árak. A nyári csúcsidezőszakok nem azért alakulnak ki, mert a piac „kudarcot vallott”, hanem azért, mert akkor vannak az államilag meghatározott iskolai szünetek, és mert a turisztikai célpontokon akkor a legkedvezőbbek az időjárási viszonyok. E tényezők egyikét sem befolyásolná egy csereprogram. Az iskolai szünetektől nem függő időségek és fiatalok már most is utazhatnak az utószezonban. Ha ezt nem teszik, az arra utal, hogy nem akarnak ekkor utazni. Az iskolai szünetek tagállamok közötti javasolt összehangolása kívül is esik az Európai Unió hatáskörén;

III. NÉGY CSELEKVÉSI TENGELY

Az idegenforgalmi ágazat versenyképességének növelése Európában

20. nagyon fontosnak tartja az idegenforgalmi ágazat versenyképességének ösztönzését, mivel a turizmusnak – ágazatokon átvélő tevékenységként – különböző területekre és politikákra kiterjedő intézkedésekre van szüksége. Ezért egyetért az európai miniszterek madridi nyilatkozatban megfogalmazott véleményével, mely szerint szükség van egy turisztikai kiválóságon alapuló, szakértőkből és úti célokból álló olyan hálózatok létrehozásával támogatott stratégiára, melyek lehetővé teszik az

ismeretek, az innováció, a kutatás és a technológiai fejlesztések létrehozását, cseréjét és terjesztését az idegenforgalmi ágazat versenyképességének megőrzése céljából (7);

21. ésszerűnek tartja az Európai Bizottságnak az idegenforgalmi termékek diverzifikációjára tett javaslatát is, amelyekkel maximálisan kiaknázható az európai örökség; valamint az „ikt és turizmus” platform elindítását, illetve középtávon a „virtuális idegenforgalmi megfigyelőközpont” létesítésének tervét – utóbbi feladata egyrészt a kínálat tanulmányozása, másrészt a kereslet, a piaci tendenciák, valamint a rövid és középtávú előrejelzések jobb megértése. Megismétli, hogy a regionális önkormányzatok olyan komoly tapasztalattal rendelkeznek, amelynek az EU-ban megvalósuló regionális együttműködés támogatásán keresztül kihasználása elengedhetetlen az e szakpolitikákban rejlő potenciál maximális kiaknázásához;

22. úgy véli, hogy ösztönözni kell a jól bevált gyakorlatok európai régiók közötti cseréjét, valamint figyelembe kell venni a tervezett közösségi kezdeményezésekkel kapcsolatos valamennyi hozzájárulásukat. Ebben az összefüggésben a Régiók Bizottsága szerint az európai területi együttműködési csoportosulás, az Interreg programok és/vagy a makroregionális stratégiák az összehangolt turisztikai stratégiák fejlesztését szolgáló keretként működhetnek;

23. úgy véli, hogy a szezonális jelenségének leküzdéséhez törekedni kell arra, hogy a tartózkodások minél változatosabbak legyenek és minél magasabb színvonalat képviseljenek. Ehhez a turisztikai szolgáltatások nagyobb mértékű diverzifikációja, valamint az szükséges, hogy a kimagasló növekedési potenciállal rendelkező kulturális, történelmi-vallási, sport-, gasztronómiai, valamint egyéb típusú turizmus kapjon hangsúlyt. Hangsúlyozza, hogy a szabadságok idejének diverzifikálása és regionális elosztása nemzeti hatáskörbe tartozik;

24. kiemeli a szociáluturizmusban rejlő potenciált. A turizmusnak ez a (mindenki számára elérhető) formája elősegíti a társadalmi befogadást a mobilitás lehetőségével együtt, gondoskodva a kultúrákon átvélő cserekapcsolatokról minden társadalmi csoport, köztük a fiatalok, a családok, az idősök és a csökkent mozgásképességű emberek számára. Sajnálja, hogy az Európai Bizottság közleménye nem foglalkozik kielégítően ezzel a lehetőséggel;

Egy fenntartható, felelős és minőségi idegenforgalom kialakításának elősegítése

25. határozottan támogatja egy indikátorrendszer kialakítását a turisztikai célpontok fenntartható kezelésére. Ebben a tekintetben felbecsülhetetlen a regionális önkormányzatok – például a versenyképes és fenntartható európai idegenforgalmi régiók hálózatának a (angol betűszóval NECSTour) – tapasztalata;

(7) A madridi nyilatkozat a spanyol elnökség alatt, 2010 áprilisában, Madridban megrendezett informális miniszteri találkozón született a következő jelmonddal: „Egy társadalmilag felelős turisztikai modell irányába”.

26. tudomásul veszi az „Európai örökség” címke, valamint a „Minőségi turizmus” európai védjegy bevezetését, amelynek feladata – amellett, hogy fenntartható gyakorlatok alkalmazására ösztönözze a célpontokat – az, hogy hozzájáruljon Európa mint minőségi úti célokat kínáló turisztikai célpont arculatának megszilárdításához. Rendkívül fontosnak tartja azonban, hogy alaposabban vizsgálják meg és mutassák be e védjegy többlet-értékét, és hogy annak odaítélése több szigorú feltétel együttes meglététől függjön, elkerülendő a védjegy értékvesztését;

27. úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak – és különösen a NECSTournak – részt kell venniük az említett kritériumok kidolgozásában, ha azt szeretnék, hogy mindkét kezdeményezés hiteles legyen. Emellett jelzi, hogy a Régiók Bizottságának, amely az EU regionális és helyi képviselőit ülteti egy asztalhoz, a minőségi címkék odaítéléseért felelős szervben is képviseltetnie kellene magát;

28. hangsúlyozza, hogy minden szolgáltatás minőségének javulnia kell ahhoz, hogy az európai turisztikai célpontok egyértelmű versenyelőnyre tegyenek szert, és hogy Európa megszilárdítsa fenntartható és minőségi úti célokat kínáló régióként való megítélését. Rámutat az olyan, megkülönböztetett figyelmet igénylő csoportokra, mint az időskorú turisták (2020-ban a 65 éven felüliek száma Európában várhatóan eléri a lakosság 20 %-át), valamint a fogyatékkal élő személyek; ⁽⁸⁾

29. felkéri az Európai Bizottságot, hogy az európai turizmus ezen új politikai keretének megtervezése során erősítse meg a fogyasztók jogvédelmét szolgáló rendszereket;

30. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a szorosabb együttműködést az Európai Unió és a legfontosabb meglévő és potenciális piacok (USA, Kína, Oroszország, India, Brazília), illetve a szomszédos országok, különösen a mediterrán országok között a fenntartható turisztikai modellek és a környezetvédelmi kultúra támogatása céljából, mivel annak pozitív hatása kizárólag együttes fellépéssel, azonos szintű elkötelezettséggel és felelősségérzettel érhető el;

Európa arculatának javítása és ismertségének növelése

31. osztja az Európai Bizottság véleményét, mely szerint az iparág versenyképessé tétele érdekében javítani kell Európa arculatát, és növelni kell ismertségét. Ebben az összefüggésben egye-

tért azzal, hogy Európa hírnevét javítani kell, mégpedig a fenntarthatóság és a kiváló minőség mellett olyan tervezett intézkedésekkel, mint az „európai védjegy” bevezetése, amely a tagállamok nemzeti védjegyei mellett kiegészíti a fentiek előmozdítása érdekében tett nemzeti és regionális szintű erőfeszítéseket;

32. szorgalmazza, hogy az Európai Bizottság az európai védjegy nemzetközi népszerűsítésének keretén belül vezessen be külön intézkedéseket, amelyek azonban semmiképpen sem vezethetnek az Európán belüli idegenforgalmi célpontok közötti verseny torzulásához;

33. támogatja a www.visiteurope.com internetes portál népszerűsítését, és különösen a nemzetközi rendezvényeken és idegenforgalmi kiállításokon stb. való összehangolt részvételt, valamennyi regionális és helyi szereplő bevonásával;

Az uniós politikai és pénzügyi eszközök lehető leghatékonyabb kihasználása

34. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy az idegenforgalom területén a lehető leghatékonyabban ki kell használni az EU pénzügyi eszközeiben rejlő lehetőségeket. Ebből a szempontból a vidéki területek esetében fontolóra kell venni a Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) keretein belüli lehetőségeket, mivel a turizmus az adott régiókban valódi lehetőséget nyújt új munkahelyek teremtésére és a jövedelemszerzésre. Ugyanígy fontosnak tartja az Európai Szociális Alap (ESZA) lehívását az érintett szereplők szakképzésének biztosításához;

35. ugyanígy szükségesnek véli, hogy e gondolatmenetet építsék be a jövőbeli regionális politikáról és annak lehetséges alkalmazásáról folytatott vitába, tekintetbe véve a különböző régiók szakosodását a tematikus turisztikai termékek kifejlesztésében, a szociálturizmustól kezdve a természetre, a vidékre, az üzleti ügyekre, az egészségre vagy a kultúrára szakosodott turizmusig, hogy csak néhányat említsünk az elképzelhető sokféle osztályozás közül. A legutoljára említett kulturális turizmus talán az, amelyik napjainkban az Európai Unió összességére a legjellemzőbb, és magában foglalja az épített, a néprajzi vagy az ipari örökséget, egy régió gazdasági szövetét alkotva. Ebben a tekintetben az RB hangsúlyozza, hogy az átfedések vagy ellentmondások elkerülése érdekében a különböző finanszírozási források összehangolására és hatékonyságának biztosítására van szükség.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ Európa 2020 stratégia: „Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája”, 2010. március.

A Régiók Bizottsága véleménye – Helyi és regionális önkormányzatok Azerbajdzsánban és az Azerbajdzsán–EU közötti együttműködés fejlesztése

(2011/C 104/04)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- megjegyzi, hogy az ország lemaradásban van a szomszédságpolitikai cselekvési tervben kitűzött reformcélok megvalósításában a jogállamiság, a demokrácia, a korrupció felszámolása és az emberi jogok terén. A bírói kar és a média függetlenségének hiánya további akadályt jelent a demokratikus jogállamiság megteremtésében. Az adózás és a gazdasági stabilitás terén azonban haladás tapasztalható. Az RB egyúttal arra ösztönzi Azerbajdzsán kormányát, hogy folytassa az EU, az Európa Tanács és a velencei bizottság ajánlásainak a gyakorlatba való átültetését;
- örömmel fogadja az EU testvérvárosi programjának felhasználásával elért jó eredményeket, és arra ösztönzi Azerbajdzsán kormányát, hogy így folytassa a jövőben is;
- aggódalmát fejezi ki amiatt, hogy a települési önkormányzatokat a törvény csak nagyon korlátozott számú jogkörrel ruházza fel. A gyakorlatban ezek a felelősségi körök még ennél is korlátozottabbak, és a legjobb esetben is csak a települési úthálózat, a temetők és a parkok fenntartására terjednek ki, illetve a szociális ellátásnak arra a részére, amelyet a központi kormányzat nem biztosít. A legtöbb esetben a települési önkormányzatoknak még ahhoz sincs elegendő kapacitásuk, képzettségi szintjük vagy ismeretük, hogy ezeket a törvény által megszabott, korlátozott feladataikat ellássák;
- arra kéri Azerbajdzsán kormányát, hogy az EU és az Európa Tanács szakértői segítségét igénybe véve dolgozzon ki átfogó stratégiát a helyi kormányzás és a helyi demokrácia helyzetének javítására, és abban megvalósítható célokat és végrehajtási határidőket tűzzön ki.

Előadó: Gordon KEYMER (UK/független), Tandridge önkormányzatának képviselője

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Háttér – Azerbajdzsán és Európa

1. elismeri Azerbajdzsán történelmi jelentőségű örökségét, mint például világi parlamentáris köztársaságként betöltött szerepét;

2. emlékeztet rá, hogy Azerbajdzsán és az EU között a formális kapcsolatok 1996-ban indultak, amikor a két fél partnerségi és együttműködési megállapodást írt alá. Ez a megállapodás 1999-ben lépett hatályba, megteremtve az EU és Azerbajdzsán közötti politikai kapcsolatok jogi alapját. A kapcsolatok ápolása jelenleg az európai szomszédságpolitika (ENP) keretében folyik;

3. megjegyzi, hogy az ország lemaradásban van a szomszédságpolitikai cselekvési tervben kitűzött reformcélok megvalósításában a jogállamiság, a demokrácia, a korrupció felszámolása és az emberi jogok terén. A bírói kar és a média függetlenségének hiánya további akadályt jelent a demokratikus jogállamiság megteremtésében. Az adózás és a gazdasági stabilitás terén azonban haladás tapasztalható. Az RB egyúttal arra ösztönzi Azerbajdzsán kormányát, hogy folytassa az EU, az Európa Tanács és a velencei bizottság ajánlásainak a gyakorlatba való átültetését;

4. örömmel fogadja az EU testvérvárosi programjának felhasználásával elért jó eredményeket, és arra ösztönzi Azerbajdzsán kormányát, hogy így folytassa a jövőben is;

5. arra kéri Azerbajdzsán kormányát, hogy támogassa a települési önkormányzatokat abban, hogy pályázhassanak a számukra elérhető különféle uniós programokra, és ösztönözze őket az Európai Bizottsággal való további együttműködésre;

Helyi kormányzás

6. rámutat, hogy Azerbajdzsánban két helyi szintű kormányzati rendszer működik párhuzamosan. Az egyiket egy a polgárok által megválasztott és nekik felelősséggel tartozó önkormányzatok, illetve a nemzeti parlament (Milli Mejlis) alkotja, amely csak igen korlátozott hatáskörökkel rendelkezik a polgároknak nyújtott szolgáltatásokat illetően. A másik az államigazgatási struktúra részét képező, közvetlenül az elnök által kinevezett helyi végrehajtó hatóságok rendszere;

7. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a települési önkormányzatokat a törvény csak nagyon korlátozott számú jogkörrel ruhazza fel. A gyakorlatban ezek a felelősségi körök még ennél is korlátozottabbak, és a legjobb esetben is csak a települési úthálózat, a temetők és a parkok fenntartására terjednek ki, illetve a szociális ellátásnak arra a részére, amelyet a központi

kormányzat nem biztosít. A legtöbb esetben a települési önkormányzatoknak még ahhoz sincs elegendő kapacitásuk, képzettségi szintjük vagy ismeretük, hogy ezeket a törvény által megszabott, korlátozott feladataikat ellássák;

Erős helyi önkormányzatok

8. meggyőződése, hogy fontos az erős, demokratikus, decentralizált hatáskörökkel rendelkező helyi kormányzat ahhoz, hogy ösztönözze a polgárok részvételét a területi ügyekben, és növelje a helyhatósági választásokon a részvételi arányt;

9. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy támogassa olyan oktatási programok kidolgozását és végrehajtását, amelyek felvilágosítást nyújtanak a polgároknak a helyi önkormányzatok szerepéről és hatásköreiről, valamint arról, hogy milyen jogaik és lehetőségeik vannak az ország helyi szintű döntéshozatali folyamataiban való részvétellel;

10. arra kéri Azerbajdzsán kormányát és az Európai Bizottságot, hogy folytassák a helyi önkormányzatok kapacitásainak kiépítését, hogy ezek a szervek legalább a törvény által előírt jelenlegi korlátozott szolgáltatásokat nyújtani tudják; ennek során pedig különösen ügyeljenek az elszámoltathatóság, az átláthatóság és a fokozott polgári részvétel szempontjaira, ezen túlmenően viszont teremtsék meg az önálló önkormányzás kialakításához szükséges feltételeket is;

11. arra kéri Azerbajdzsán kormányát, hogy az EU és az Európa Tanács szakértői segítségét igénybe véve dolgozzon ki átfogó stratégiát a helyi kormányzás és a helyi demokrácia helyzetének javítására, és abban megvalósítható célokat és végrehajtási határidőket tűzzön ki;

12. független intézmény létrehozását javasolja, amely kizárólag az azeri helyi önkormányzati rendszer javításával és fejlesztésével foglalkozna. A szervezetnek a három országos helyi önkormányzati szövetség együttes felügyelete alatt kellene végeznie a munkáját;

13. megérti, hogy a helyi önkormányzatok országos szövetségeinek számát háromról egyre kell csökkenteni, és úgy gondolja, hogy mielőtt ez megtörténne, alaposan meg kell fontolni egy olyan nemzeti szövetségi struktúra kialakítását, amely a tagok lehető legszélesebb körű bevonását és az összes települési kormányzati típus egyenrangú képviselését teszi lehetővé;

14. kiemeli, hogy elkötelezetten támogatja az azerbajdzsáni helyi önkormányzatok és az Európai Unióban működő helyi és regionális önkormányzatok közötti együttműködést az erős és demokratikus szubnacionális kormányzás előmozdítása érdekében;

15. arra kéri az Európai Bizottságot és Azerbajdzsán kormányát, hogy támogassák olyan programok létrejöttét, amelyek elősegítik a szolgáltatásnyújtás terén bevált gyakorlatok megosztását az azerbajdzsáni és az EU-beli helyi önkormányzatok között, illetve az országon belül, és lehetővé teszik, hogy a helyi végrehajtó hatóságok átadhassák gyakorlati ismereteiket az önkormányzatoknak; a helyi önkormányzatok kapacitásainak konkrét megerősítése érdekében azt javasolja, hogy vegyék figyelembe az EU helyi és regionális önkormányzatai, valamint az azerbajdzsáni önkormányzatok képviselői között tartott tapasztalatcserék eredményeit;

16. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bár csökkentették az azeri települések számát, a helyi végrehajtó szervek számában nem tapasztalható hasonló csökkenés;

17. a helyi végrehajtó hatóságok hatásköreinek a helyileg megválasztott tanácsokra való átruházását szorgalmazza, hogy ezzel is növekedjen és erősödjön a helyi demokrácia Azerbajdzsánban;

Helyi pénzügyek

18. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a költségvetési bevételek jelentős mértékű általános visszaesése és a települések egy főre eső bevételeinek nagymértékű csökkenése az azerbajdzsáni települési önkormányzatok pénzügyi helyzetének rosszabbodását is maga után vonta;

19. meggyőződése, hogy egy erős és egészséges helyi kormányzathoz folyamatos, megbízható, megfelelő mértékű és méltányos helyi finanszírozás szükséges, szilárd adóbevételekre alapozva, hogy a helyi tanácsok nyújtani tudják mindazokat a jó minőségű szolgáltatásokat, amelyek erősítik hatásköreiket és a közösségük életében való részvételüket. A kormányzati támogatások kifizetését úgy kell intézni, hogy a helyi tanácsok ésszerűen hosszú időtávra önállóan meg tudják tervezni pénzügyeiket;

20. örömmel fogadja az azerbajdzsáni kormánynak az üzleti beruházások növelésére irányuló erőfeszítéseit, és úgy véli, hogy az érintett vállalkozásoknak átlátható anyagi hozzájárulást kellene fizetniük a helyi önkormányzatok részére az üzleti vállalkozások és a helyi önkormányzat közötti jó munkakapcsolat elősegítése, illetve a helyi közösségek támogatása végett;

21. úgy véli, hogy a települési önkormányzatok épületeinek az önkormányzatok saját tulajdonában kellene lenniük, hogy ezáltal is jobban tudjanak előre tervezni;

Helyi demokrácia

22. megjegyzi, hogy bár technikai szempontból tapasztalható némi javulás, az országban egyetlen helyi választás sem felelt meg a nemzetközi előírásoknak, ezért arra kéri Azerbajdzsán kormányát, hogy minél előbb egyszerűsítse a jelölési eljárást; biztosítsa a választási kampányok erőforrásainak igazságosabb elosztását az összes politikai párt, illetve jelölt között; tegye lehetővé a választások független megfigyelését, különös tekintettel a szavazatszámolásra: engedélyezze, hogy a jelöltek vagy felhatalmazott képviselők is jelen legyenek a műveletnél; valamint vegye figyelembe az RB és a Kongresszus közös megfigyelői missziója által tett egyéb észrevételeket;

23. szélesebb alapokon nyugvó médiát ösztönöz, hogy nagyobb legyen a választásokon a részvétel, illetve az ellenzéki jelöltek száma, és arra szólítja fel az azeri hatóságokat, hogy teljes mértékben teljesítsék a média szabadságával kapcsolatos kötelezettségvállalásaikat;

24. örömmel fogadja, hogy mind a kormány-, mind az ellenzéki pártok tudatos erőfeszítéseket tettek azért, hogy még több női jelölt induljon a legutóbbi helyhatósági választásokon, ennek eredményeképpen ugyanis ugrásszerűen megnőtt a nők által elnyert képviselői helyek száma;

25. örömmel fogadja, hogy létrejött az azeri elnöknek alárendelt Civil Szervezetek Támogatásának Tanácsa, és hogy pénzügyi forrásokat bocsátottak a nem kormányzati szervezetek rendelkezésére, viszont rosszallja, hogy a gyakorlatban az ilyen szervezetek bejegyeztetése komoly hiányosságokat mutat;

26. azt javasolja, hogy amint a konfliktus rendeződött, részesítsék jelentős támogatásban Hegyi-Karabah és a körülötte lévő hét régió helyi önkormányzatait;

Helyi közlekedés és környezetvédelem

27. ösztönzi a regionális közlekedési rendszerbe való beruházásokat, hogy jobban tudjon fejlődni a helyi gazdaság;

28. megjegyzi, hogy a regionális légi közlekedés a földrajzi viszonyok miatt különösen fontos Azerbajdzsánban, és a foglalkoztatás és a társadalmi kohézió növelése szempontjából is nagyon hasznos;

29. megjegyzi, hogy a helyi önkormányzatoknak kulcsszerepük van a környezetvédelmi ügyek kezelésében, és arra ösztönzi Azerbajdzsán kormányát, hogy vonja be a települési önkormányzatokat a regionális fejlesztési programok tervezésébe és végrehajtásába.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – A kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítése

(2011/C 104/05)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- üdvözlí a programok szabályainak adminisztratív és pénzügyi egyszerűsítéséről szóló intézményközi vita elősegítésére irányuló szándékot;
- megjegyzi, hogy a komplexitás önmagában is számos hiba és anomália forrása;
- elismeri, hogy fontos különbséget tenni a hiba és a csalás között, és az integritás és a bizalom kultúrájának megteremtésére kell törekedni;
- támogatja az Európai Parlament által javasolt „tudományos és technológiai” vagy „tudományos és innovációs” alapú megközelítést, amely szilárd tudományos/műszaki minőségi kritériumokon alapul, realisztikus vezetési gyakorlatokra támaszkodik és elismeri a tudomány, a technológiai fejlesztés és a piaci terjesztés közös pontjait és különbségeit;
- hangsúlyozza, hogy a hatékonyság megítélésekor nemcsak a kutatási tevékenységek terén elért kiválóságot kellene alapul venni, hanem tekintettel kell lenni a kutatási kapacitás kiépítésére és arra is, hogy a területi kohézió elvével összhangban az EU összes térsége részesülhessen támogatásban;
- fontosnak tartja a kapacitási programon belül a „konvergenciaregiók kutatási potenciálja” programot;
- azt javasolja, hogy a következő keretprogram bővítse tovább az ilyen programokat, és tartalmazzon egy olyan rendszert, amelynek keretében a kutatás terén lemaradó régiókból érkező, hozzáértő partnerek széles köre vehet részt az általuk ismert kiváló szaktekintélyek vezette projekteken és programokban, mentori rendszerben vagy egyéb módon; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a helyi és regionális szereplők alkalmasak lehetnének arra, hogy „kiválósági központokhoz” kapcsolódó „szakértői csomópontok” fejlesztését támogassák.

Előadó:	Fiona O'LOUGHLIN (IE/ALDE), Kildare megye tanácsának és az írországi középkeleti régió önkormányzatának tagja
Referenciaszöveg:	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítése COM(2010) 187 végleges

1. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözlí az Európai Bizottság *A kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítése* c. közleményben kifejezett szándékát, hogy elősegítse a programok szabályainak adminisztratív és pénzügyi egyszerűsítéséről szóló intézményközi vitát;

2. elismeri, hogy a hetedik keretprogramban már számos egyszerűsítést bevezettek, amelyek javulást eredményeztek, és elfogadja, hogy időbe telik, amíg némelyik intézkedés érdemi hatást fejt ki, ugyanakkor rámutat arra, hogy a hetedik keretprogram továbbra is nagyon összetett program, melynek irányítási modelljét túlzott bürokrácia, alacsony kockázattűrési, gyenge hatékonyság és indokolatlan késések jellemzik;

3. felhívja a figyelmet arra, hogy közvetlen összefüggés fedezhető fel a keretprogramra vonatkozó szabályok és eljárások, a keretprogramnak a potenciális résztvevők számára vonzó tulajdonságai, valamint az elvégzett kutatás minősége között. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy az egyszerűsítésnek a végfelhasználó, azaz a kedvezményezett érdekeit kell szolgálnia, és a belőle származó előnyöknek felül kell múlniuk a megvalósítás költségeit;

4. úgy véli, hogy fontos a változtatások/egyszerűsítések időzí-tése és sorrendje, mivel a projektszervezőknek biztonságra és állandóságra van szükségük a szabályokat és alkalmazásukat illetően. Úgy véli továbbá, hogy a folytonosság elengedhetetlen a hetedik és a nyolcadik keretprogram közti zökkenőmentes átmenethez és annak biztosításához, hogy a keretprogramok céljai megvalósuljanak;

5. tudomásul veszi, hogy sokak szerint a hetedik keretprogram és a hozzá kapcsolódó eszközök között nincs kapcsolat; elismeri ugyanakkor, hogy holisztikusabb irányítási módszer alkalmazásával rendet kell tenni az uniós, tagállami és szubnacionális szinteken meglévő számtalan különböző K+F-politikai struktúra között;

6. úgy véli, hogy meg kell vizsgálni a nemzeti kapcsolattartó pontok szerepét, hogy eredményesebben tudják szolgálni a keretprogram potenciális résztvevőit és jobb koordinációt biztosíthassanak annak regionális szintű végrehajtóival; emellett úgy ítéli meg, hogy az előrelépések ellenére vannak még olyan negatív nézetek, amelyek feloldásában a nemzeti kapcsolattartó pontok segíteni tudnának;

7. elismeri, hogy a hetedik keretprogram egyszerűsítésével együtt számos más intézkedés is tervbe van véve, illetve erre szükség lenne – ilyen például a költségvetési rendelet három-vente esedékes felülvizsgálata;

A hetedik keretprogram irányítása és egyszerűsítés a meglévő szabályok keretében

Tanácsadás és támogatás

8. megjegyzi, hogy a komplexitás önmagában is számos hiba és anomália forrása; sürgeti, hogy egyszerűsítsék a projektekben való részvételhez szükséges dokumentumokat, továbbá csökkentsék a szükséges adatok mennyiségét, valamint a hivatalos dokumentumok számát és terjedelmét, mindeközben ügyelve arra, hogy a projektek tartalma és minősége ne szenvedjen kárt; azt is szorgalmazza, hogy optimalizálják a felügyeleti és ellenőrzési folyamatokat, a könyvvizsgálatok számát korlátozva, egységes kritériumokat alkalmazva és elkerülve olyan dokumentumok bekérését, melyeket az adott szervezet már benyújtott;

9. úgy véli, hogy a kkv-k viszonylag alacsony részvételi aránya a program bonyolultságának a következménye, és meg van győződve arról, hogy a hetedik és a nyolcadik keretprogram közti átmenet során a szabályokat úgy kell megváltoztatni, hogy azok ösztönözzék a kkv-k nagyobb arányú részvételét;

10. kéri, hogy közelítsék vagy harmonizálják a párhuzamosan létező intervenciók szabályokat, és egyszerűsítsék a támogatási feltételeket. Ezt egy egységes útmutató kidolgozása és online támogatási mechanizmusok rendelkezésre bocsátása révén lehetne elérni;

11. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden érdekelt egybehangzó és egyértelmű magyarázatot és tájékoztatást kapjon a szabályok, rendeletek és fogalommeghatározások jelentéséről;

12. hangsúlyozza, hogy fontos, hogy a szabályokat egységesen alkalmazzák, és az Európai Bizottság különböző szolgálatait által elvégzett ellenőrzések összehangoltan történjenek;

13. aggodalmát fejezi ki az alábbiakkal kapcsolatban: a tájékoztatás és az útmutatás kézhezvételéig eltelt idő hossza, a projektvezetők tárgyalási mandátumának önkényes értelmezése, a szabályok vagy szabályértelmezések visszamenő hatállyal történő alkalmazása;

14. javasolja, hogy vezessenek be új mechanizmusokat az elutasított pályázóknak szóló konstruktív visszajelzések hatékony eljuttatására, a hetedik keretprogram által finanszírozott projektek eredményeinek terjesztésére, valamint annak megkönnyítésére, hogy a kkv-k átvegyék és felhasználják az eredményeket;

15. úgy véli, hogy a kutatás hatékonyságát javítani kellene olyan új fejlesztési mechanizmusok bevezetésével, amelyek arra alapulnak, hogy többletfinanszírozást nyújtanak a projekteknek az eredmények közzétételére és új hasznosítási célokra való alkalmazására, eközben egyrészt előmozdítva a projektekből származó szellemi tulajdon védelmét, másrészt pedig a kutatás, az innováció és az üzleti élet közötti kapcsolat megerősítése révén maximalizálva a közforrások fellendítő hatását;

Az ajánlattételi felhívások szerkezete és időzítése

16. az együttműködésen alapuló projektek esetében támogatja egy kétlépcsős értékelési folyamat bevezetését a részletesen kidolgozott, majd elutasított ajánlatok elkészítésére feleslegesen fordított jelentős energia és költségek – a jelenlegi értékelési rendszer jelentős, de láthatatlan költségei – elkerülésére;

17. javasolja, hogy vezessenek be fix határidőket (pl. 60 napot) a pályázatok értékelésére, valamint a szerződési tárgyalások lezárására (további 60 napot); megjegyzi, hogy ezzel csökkenhetnének a kisebb helyi és regionális szereplők részvétele előtt álló akadályok;

18. támogatja azt a javaslatot, hogy a kisebb konzorciumoknak is részvételi lehetőséget kellene adni, ami sokkal nagyobb rugalmasságot és az egyszerűbb irányításnak köszönhetően jobb hatékonyságot biztosítana, illetve vonzaná a célcsoportbeli partnereket, például a kkv-kat;

19. üdvözlí a finanszírozási arányok, szervezettípusok és tevékenységtípusok kombinációinak egyszerűsítésére irányuló erőfeszítéseket, ugyanakkor óva int a minden szervezetfajtaára vonatkozó egységes visszatérítési arány bevezetésétől;

20. aggodalmát fejezi ki a miatt a javaslat miatt, hogy – a támogatások odaítéléséhez szükséges átfutási idő lerövidítésére törekedve – a projektek kiválasztásakor tekintsenek el a tagállami szakértőkkel való konzultációtól, ezáltal ugyanis a tagállamokban és régiókban jellemző kutatási körülmények értékes ismerete veszne el a folyamatból. Ehelyett azt javasolja, hogy találjanak hatékonyabb megoldást arra, hogy ezt az információt figyelembe vegyék a kiválasztási folyamatban;

Az íkt hatékonyabb felhasználása

21. üdvözlí az Európai Bizottság azon szándékát, hogy egyedi informatikai eszközöket bocsásson a közösségi kutatási, oktatási és innovációs programok rendelkezésére; kéri az e-adminisztráció szélesebb körben történő alkalmazását – internetes rendszerek használatát a pályázati, tárgyalási és jelentéstételi folyamatokhoz –, valamint a Kutatási Főigazgatóságon belüli és a főigazgatóságok közötti jobb koordinációt;

22. kéri, hogy minden számítástechnikával kapcsolatos rendszer kezelése, így a jelentéstétel is a kutatási programokban részt vevők számára készített *Research Participant Portalon* keresztül történjen, amely nyilvános, átlátható rendszert biztosít ahhoz, hogy mindenki (a kedvezményezettek és az Európai Bizottság személyzete is) hozzáférhessen az útmutatáshoz, az értelmezésekhez és a kapcsolódó információkhoz. Ez elősegítené a szabályok következetes alkalmazását, és hatékony irányítást biztosítana;

Díjak kiterjedtebb használata

23. figyelmeztet arra, hogy a díjak odaítélésének egyik lehetséges mellékhatása az, hogy a támogatást néhány kiváltságos, nagyobb ajánlattevő kapja majd; megjegyzi, hogy a díjak nem helyettesíthetik a strukturált finanszírozást, ellenben az új tehetségek és ígéretes ötletek felfedezésének ösztönzését szolgálhatnák;

A bizalmon alapuló megközelítés alkalmazása

24. úgy véli, hogy a hetedik keretprogram jelenlegi irányítási rendszere és gyakorlata túlzottan ellenőrzésorientált, és támogatja a kutatásfinanszírozásnak a bizalom magas fokán alapuló és kockázattűrő megközelítésére való áttérést, és ezért üdvözlí a közleményben foglalt erre irányuló számos javaslatot;

25. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi irányítás és ellenőrzés a projektszervezők/kutatók aránytalanul sok idejét rabolja el, és forrásokat von el a projekt és a kutatás eredményes megvalósításától;

26. üdvözlí az Európai Bizottság 2010. májusi, *Több vagy kevesebb ellenőrzés? A megfelelő egyensúly megteremtése az ellenőrzés igazgatási költségei és a hibakockázat között* c. közleményét, ⁽¹⁾ amely kutatáspecifikus elfogadható hibakockázat bevezetését javasolja a kutatásfinanszírozási szabályokhoz;

27. támogatja, hogy a kutatáshoz magasabb elfogadható hibakockázatot hagyjanak jóvá, biztosítva a megfelelő egyensúlyt az eredményes pénzgazdálkodás és a megfelelő ellenőrzések között;

28. kéri a szokásos (a nemzeti számviteli és könyvvizsgálati előírásoknak megfelelő) számviteli szabályok és gyakorlat szélesebb körű elfogadását, különösen a fajlagos személyi költségek meghatározására szolgáló módszertanokhoz;

29. azt ajánlja, hogy az Európai Bizottság elemezze az auditok költség-haszon arányát, és alkosson pontosabb, következetesebb és átláthatóbb szabályokat az ellenőrzési eljárásokra; figyelmeztet arra, hogy a célzott, kockázatelemzésen alapuló ellenőrzések során észlelt hibák aránya magasabb lehet, mint a kiadások szűrőpróbaszerű ellenőrzése során találtak;

⁽¹⁾ COM(2010) 261.

30. elismeri, hogy fontos különbséget tenni a hiba és a csalás között, és az integritás és a bizalom kultúrájának megteremtésére kell törekedni;

31. felveti, hogy a hetedik keretprogram kockázatkerülő megközelítésének vizsgálata során a személyes felelősség tekintetében újra át kell gondolni az uniós tisztviselők személyzeti szabályzatát. Ezenkívül az Európai Bizottság projektekért felelős tisztviselői és ellenőrei számára folyamatos képzési programot javasol (különösen a szerződéskezelés témájában), és azt ajánlja, hogy a következetesség javítása érdekében a személyzet összes tagjának nyújtsanak közös iránymutatást a keretprogram végrehajtásával kapcsolatban;

Áttérés eredményalapú megközelítésre

32. elismeri, hogy az eredményalapú finanszírozási mechanizmusra való áttérésre vonatkozó javaslatot jó szándék vezérli, azonban számos egyéb nem szándékolt következménye is lehet. Kockázatkerülő (vagy legalábbis alacsonyabb kockázatvállalási hajlandóságú) megközelítést eredményezhet például a kutatással szemben, csökkentve a kedvet a lehetőségek határainak felfedezésére és így aláásva a kiválóság fontosságát; a pályázati szakaszban ugyanakkor növelheti a potenciális kedvezményezettre nehezedő nyomást, és a támogatások odaítéléséhez szükséges átfutási idő meghosszabbodásához vezethet;

33. ezért még nincs meggyőződve az eredményalapú kutatásra való áttérés helyességéről, de örömmel fogadja az ennek tesztelésére irányuló kísérleti intézkedést, mivel az RB úgy véli, hogy az irányított és a nem irányított kutatás kombinációja alkalmasabb lehet a kutatással kapcsolatban felmerülő jövőbeli kihívások megválaszolására;

34. olyan új mechanizmusok kidolgozását sürgeti, amelyek révén pénzügyi támogatás adható a helyi és regionális önkormányzatoknak, amelyből az innovatív regionális fejlesztéshez szükséges szaktudás iránti szükséglet kielégítése érdekében megvehetnék a már lezárult kutatási projektekből származó hasznos eredményeket. Azt is szorgalmazza, hogy fokozzák és ösztönözzék az európai kkv-kat a projektek eredményeinek átvételére és felhasználására;

35. támogatja az Európai Parlament által javasolt „tudományos és technológiai” vagy „tudományos és innovációs” alapú megközelítést, ⁽²⁾ amely szilárd tudományos/műszaki minőségi kritériumokon alapul, realisztikus vezetési gyakorlatokra támaszkodik és elismeri a tudomány, a technológiai fejlesztés és a piaci terjesztés közös pontjait és különbségeit;

A kiválóság és a kohézió közötti jobb egyensúly megteremtése

36. hangsúlyozza, hogy a hatékonyság megítélésakor nemcsak a kutatási tevékenységek terén elért kiválóságot kellene alapul venni, hanem tekintettel kell lenni a kutatási kapacitás kiépítésére és arra is, hogy a területi kohézió elvével összhangban az EU összes térsége részesülhessen támogatásban.

Az európai kutatásnak nemcsak arról kellene szólnia, hogy nemzetközi mintaprojekteket hozzon létre, hogy néhány régió vezető szerepe megerősödjön a kutatás területén, vagy hogy a kulcsfontosságú alaptermotechnológiák terén biztosítsa az európai ipar versenyképességét, hanem arról is, hogy kiegyensúlyozott részvételt valósítson meg a kiválóság elvének veszélyeztetése nélkül;

37. fontosnak tartja a kapacitási programon belül a „konvergenciaregiók kutatási potenciálja” programot, mivel az fejleszti a regionális kapacitásokat és elősegíti, hogy ezek a régiók is részt vehessenek a K+F-tevékenységben; úgy véli még, hogy a „tudás-regiók” intézkedésnek némileg sikerült ösztönöznie a regionális és helyi önkormányzatokat, hogy a projektfejlesztés és a helyi és regionális K+F-stratégiák kidolgozása terén működjenek együtt az egyetemekkel és kutatóközpontokkal;

38. azt javasolja, hogy a következő keretprogram bővítse tovább az ilyen programokat, és tartalmazzon egy olyan rendszert, amelynek keretében a kutatás terén lemaradó régiókból érkező, hozzáértő partnerek széles köre vehet részt az általuk ismert kiváló szaktekintélyek vezette projekteken és programokban, mentori rendszerben vagy egyéb módon; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a helyi és regionális szereplők alkalmazásak lehetnének arra, hogy „kiválósági központokhoz” kapcsolódó „szakértői csomópontok” fejlesztését támogassák;

39. azt javasolja, hogy e programok keretében a jelenlegi évi egy helyett gyakrabban kerüljön sor ajánlattételi felhívásra;

40. támogatja a strukturális alapok és a keretprogramok közti koordinációra irányuló jelenlegi erőfeszítéseket, ⁽³⁾ ugyanakkor megjegyzi, hogy szükség van következetes szabályok, eljárások és gyakorlatok jobb kidolgozására és az ajánlattételi felhívások összehangolására; ide tartozik annak a lehetősége is, hogy a kutatási keretprogram pénzeszközeivel támogatott projekteket a strukturális alapokból társfinanszírozzák;

41. hangsúlyozza azonban, hogy az uniós regionális politikát a Szerződésben előírt célokra, azaz a kohézió előmozdítására kell alkalmazni, valamint azt, hogy el kell kerülni, hogy az a felfogás alakuljon ki, hogy az olyan másodosztályú projektek, amelyek a kutatási programban nem nyernek támogatást, kiskapuk révén elérhetik, hogy a strukturális alapokból finanszírozáshoz jussanak;

42. nagyra értékeli, hogy van lehetőség a keretprogram és a többi uniós program közötti átjárhatóság megteremtésére, és így a strukturális alapokból finanszírozhatók olyan projektek, amelyek a keretprogramon belüli értékelés során valamennyi kiválósági kritériumnak megfeleltek. Azt javasolja továbbá, hogy ez az átjárhatóság kétirányú legyen, úgy, hogy például a területi együttműködési program keretében kidolgozott projektek könnyebben hozzáférhessenek a keretprogram egyedi programjaihoz;

⁽²⁾ 2010/2079(INI), a 26. pontból adaptálva.

⁽³⁾ (2009/2243(INI)).

43. azt javasolja, hogy a kutatási programok összehangolásakor egyszerűsítsék és bővítsék ki az ERA-NET kezdeményezést, illetve ösztönözzék a regionális szintű szervezetek részvételét, mivel a régiók túl korlátozó jellegűnek találták azt; meggyőződése, hogy a régióknak lehetőséget kell adni arra, hogy a közös programozás keretében a központi kormányzatoknak felkínált kezdeményezésekhez hasonló kezdeményezéseket indíthassanak.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – Mozgásban az ifjúság

(2011/C 104/06)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- üdvözli az Európai Bizottság „Mozgásban az ifjúság” elnevezésű kiemelt kezdeményezését, amely ambiciózus stratégiai keretet biztosít az európai fiatalok mobilitásának, oktatásának és szakmai beilleszkedésének javításához. Az Európai Bizottság, az oktatási és a foglalkoztatási dimenziót is bevonva, először dolgozott ki fellépési keretet az ifjúság számára;
- megjegyzi, hogy a fiatalok mobilitásának az oktatás köré kellene szerveződnie;
- kiemeli az alacsony iskolai végzettségi szint és a társadalmi-gazdasági hátrány közötti szoros kapcsolatot, mivel ezek határozzák meg elsősorban azoknak a munka nélküli fiataloknak a létszámát, akik sem tanulmányokat nem folytatnak, sem képzésben nem vesznek részt. A helyi és regionális önkormányzatok Európa-szerte szembesülnek azzal a kihívással, hogy hogyan lehet ebből az ördögi körből kikerülni, és ezt a kezdeményezésen belül prioritásként kell kezelni;
- egyetért azzal, hogy a tagállamok és a területi önkormányzatok rugalmasan alkalmazzák az Európai Szociális Alapot a fiatalok megsegítésére, különösképpen az Európa 2020 célkitűzéseinek megvalósításával összefüggésben;
- a tanulási mobilitással kapcsolatos összes program értékelésekor, amely 2011-ben jogalkotási javaslatokhoz, valamint a 2013 utáni új pénzügyi kerethez vezet majd, alapvető fontosságú, hogy figyelembe vegyék a helyi és regionális önkormányzatok jelentős hozzájárulását a fiatalok tanulási mobilitásának támogatásához, ahogy arra az RB *a fiatalok tanulási mobilitásának előmozdításáról* szóló zöld könyvről írott véleményében is rámutatott.

Előadó:	Marc SCHAEFER (LU/PES), Vianden város tanácsának tagja
Referenciaszöveg:	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Mozgásban az ifjúság – Kezdeményezés a fiatalokban rejlő potenciál felszabadítására az Európai Unióban megvalósítandó intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés érdekében
	COM(2010) 477 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. üdvözli az Európai Bizottság „Mozgásban az ifjúság” elnevezésű kiemelt kezdeményezését, amely ambiciózus stratégiai keretet biztosít az európai fiatalok mobilitásának, oktatásának és szakmai beilleszkedésének javításához. Az Európai Bizottság, az oktatási és a foglalkoztatási dimenziót is bevonva, először dolgozott ki fellépési keretet az ifjúság számára;

2. teljes mértékben egyetért azzal a célkitűzéssel, hogy javulást kell elérni a fiatalok ismereteinek, készségeinek és tapasztalatainak területén, hogy könnyebben beilleszkedhessenek a munkaerőpiacra, és a lehető legjobban érvényesíthessék képességeiket, ami hozzájárul majd az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez. Ezzel egyidejűleg rámutat arra, hogy a képzés feladata nem merül ki a foglalkoztathatóság javításában, hanem arra az átfogóbb célra kell törekednie, hogy az egész személyiséget kibontakoztassa;

3. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Európai Bizottság nem vette eléggé figyelembe a helyi és regionális önkormányzatoknak a mobilitás támogatását lehetővé tevő intézkedések kidolgozásában és végrehajtásában játszott szerepét, pedig polgárközelségüket tekintve az önkormányzatok vannak a legkedvezőbb helyzetben ahhoz, hogy elősegítsék a mobilitáshoz való hozzáférést; ugyanez igaz a fiatalokat célzó programok kialakítására és fejlesztésére, hiszen polgárközelségük miatt az önkormányzatok ismerik leginkább a fiatalok mindennapjait és helyzetét;

4. emlékeztet arra, hogy a kezdeményezés keretében bejelentett intézkedéseknek lehetőség szerint minél több fiatal számára hozzáférhetőeknek kell lenniük, egyéni életpályájuktól, gazdasági helyzetüktől, lakóhelyük földrajzi fekvésétől függetlenül, mivel vannak olyan fiatalok – például a legkülső régiókban vagy szigeteken élők –, akik nem rendelkeznek ugyanolyan mobilitási lehetőségekkel, mint a kontinensen élő társaik. Mindazonáltal hangsúlyozza, hogy ez az intézkedés mobilitási lehetőségeket kíván teremteni, a választás lehetőségét azonban meghagyja a fiataloknak;

5. emlékeztet arra, hogy lehetővé kell tenni a fiatalok számára, hogy képzésük folyamán megszerezzék, fejlesszék és naprakésszé tegyék szakmai készségeiket, de azokat az ismereteket is, amelyek révén cselekvő polgárokká válhatnak. Egyúttal felhívja a figyelmet arra, hogy a fiatalok kreativitásának és innovációs potenciáljának fejlesztése, valamint a szellemi és szociális kibontakozásukat szolgáló megfelelő lehetőségek megteremtése

valamennyi képzési intézmény központi feladata. Mindezek a területek a fiatalok egyéni önállósodásának és társadalmi integrációjának kulcsfontosságú tényezői. Ehhez olyan intézkedések is szükségesek, amelyek lehetővé teszik a fiatalok számára a képzés, a tanulmányok, illetve a hivatás és a család összeegyeztetését;

6. rámutat arra, hogy – különösen a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válságra tekintettel – ösztönözni kell a fiatalokat tanulmányaik folytatására, vagy a munkaerőpiacra lépést elősegítő képességek megszerzését biztosító kiegészítő képzés elvégzésére;

7. megismétli, hogy fontos, hogy a fiatalok gyakorlati életismeretekre tegyenek szert a jelenlegi „Mozgásban az ifjúság” programon belül nyújtott nem-formális oktatás keretében, és azt kéri, hogy a programot 2013 után is folytassák, mivel a fenti ismeretek kiegészítik az iskolai oktatás során szerzetteket, és kulcsfontosságúak a fiatalok munkaerő-piaci mobilitásához és foglalkoztathatóságához;

8. emlékeztet elkötelezettségére a mobilitás tekintetében, legyen az oktatási vagy szakmai jellegű, mivel az a szakmai és személyes kiteljesedés fontos tényezőjeként lehetővé teszi az európai identitás megerősítését, hozzájárulva egyúttal az EU gazdasági, társadalmi és területi kohéziójához is;

9. kéri, hogy a mobilitást ösztönző oktatási programokat terjesszék ki 2013 utánra, valamint felszólítja az Európai Bizottságot, a Tanácsot és az Európai Parlamentet, hogy a jövőbeli keretprogramok előkészítésével összefüggésben számoljanak ezek költségvetési megerősítésével;

10. hangsúlyozza, hogy a „Mozgásban az ifjúság” kezdeményezés célkitűzéseit csak a helyi és regionális önkormányzatokkal, valamint az ifjúság érdekében tevékenykedő más érdekelt felekkel partnerségben lehet megvalósítani;

A mobilitáshoz kapcsolódó kezdeményezések tekintetében

11. megjegyzi, hogy a fiatalok mobilitásának az oktatás köré kellene szerveződnie. Az Európai Bizottságnak ezért olyan támogató intézkedéseket kell terveznie – a hatáskörök szerződésben rögzített elosztásának tiszteletben tartása mellett –, melyek biztosítják a mobilitási lehetőségekről szóló információkhoz való hozzájutást, javítják az oktatás minőségét, valamint hatékonyan védik az oktatáshoz való, mindenki számára nyitott hozzáférés jogát, és közben támogatják a mobilitás olyan elemeit, mint a középiskolásokot célzó tanulmányi csereprogramok vagy a diákok és fiatalok mobilitásával kapcsolatos munkát végző szervek hálózatépítése stb.;

12. emlékeztet arra, hogy a mobilitás azoknál a fiataloknál ütközik nagyobb akadályba, akik nem folytatnak egyetemi tanulmányokat, akik társadalmilag hátrányos csoportokból származnak, illetve akik lakóhelyük földrajzi helyzete miatt nem rendelkeznek azonos mobilitási lehetőségekkel. Emlékeztet arra, hogy az Uniónak garantálnia kell, hogy ezek a mobilitást támogató programok egyenlő feltételek mellett, valamennyi fiatal számára hozzáférhetőek legyenek, ezért javasolja az egyedi földrajzi jellegzetességgel bíró régiók támogatását, például a legkülső régiókat vagy a szigetekét, amelyek számára a kontinensről való távolságuk és földrajzi elszigeteltségük miatt a mobilitási politikák végrehajtása komoly nehézségekbe ütközik. E tekintetben konkrét kezdeményező intézkedéseket kell hozni, hogy ezek a fiatalok is teljes mértékben élvezhessék az európai mobilitási programok előnyeit. Ez elsősorban a különböző célcsoportokhoz igazított kommunikációs intézkedésekre vonatkozik, de a megfelelő pénzügyi támogatásokra is, hogy a pénzügyi eszközök ne jelentsenek továbbra is korlátot a mobilitás előtt;

13. ahogy a Régiók Bizottsága a *fiatalok tanulási mobilitásának előmozdításáról* szóló zöld könyvről ⁽¹⁾ írott véleményében is emlékeztetett rá, hangsúlyozni kell a helyi és regionális önkormányzatok jelentős hozzájárulását a tanulási mobilitás ösztönzéséhez, amely különösképpen a tájékoztatás, a tanácsadás és a figyelemfelkeltés szintjén, és legtöbb esetben a minőségbiztosításon és a finanszírozáson keresztül valósul meg;

14. rámutat arra, hogy gyakran éppen a kisméretű mobilitási projektek járnak jelentős hatással, illetve járulnak hozzá az európai gondolkodásmód, az aktív uniós polgárság és a demokrácia megerősítéséhez;

15. támogatja az Európai Bizottságnak a fiatal polgárok jobb tájékoztatására vonatkozó célkitűzését, különösképpen a társadalombiztosítás koordinációjának egyszerűsített eljárásait illetően, melyeknek tekintettel kell lenniük a mobilitás új formáira;

16. kiemeli, hogy a strukturális alapok új generációjának figyelembe kell vennie a hallgatók lakhatásának kérdését;

17. hangsúlyozza az Európai Bizottságnak a nyugdíjakról szóló zöld könyve ⁽²⁾ nyomán megindult vita és az európai fiatalok mobilitása közötti kapcsolatot, összefüggésben a nyugdíjak fenntarthatóságának és megfelelőségének javításával. Ezt szem előtt tartva fontos, hogy a fiatal munkavállalók hozzáférjenek a számukra nyugdíjjogosultságot biztosító munkahelyekhez és munkaidőhöz;

Az oktatási és felsőoktatási politikákat illetően

18. támogatja az Európa 2020 stratégiában szereplő célkitűzést, amely szerint legalább 40 %-ra kell emelni a felsőoktatási diplomával rendelkező fiatalok arányát, hangsúlyozza azonban azt is, hogy ez a – lehetőség szerint minél több fiatal előtt nyitva álló – felsőoktatáshoz való hozzáférés demokratizálódásától is függ; ezenkívül mind uniós szinten, mind a tagállamokban

folytatni és fokozni kell azokat az intézkedéseket, amelyek elősegítik a képességek és a munkahelyek jobb megfeleltetését, főképpen a „Mozgásban az ifjúság” és az „Új készségek és munkahelyek menetrendje” elnevezésű két kiemelt kezdeményezés végrehajtására irányuló szinergiákon keresztül;

19. megjegyzi, hogy ezért az egyetemi bevételi források diverzifikálásának nem csak a beiratkozási díjak lehetséges emelésére kellene kiterjednie, mivel így veszélybe kerülne ez a demokratizálódás;

20. tudomásul veszi az Európai Bizottságnak azt a javaslatát, hogy – az Európai Beruházási Bankkal együttműködésben – hozzanak létre egy uniós szintű, a tagállamok rendszereit kiegészítő, a hallgatóknak tanulmányi kölcsönt biztosító eszközt; hangsúlyozza, hogy ezek a kölcsönök nem járulhatnak hozzá a mobilitáshoz való hozzáférés kommercializálódásához;

21. egyetért az Európai Bizottságnak az egyetemek teljesítményét mérő nemzetközi rangsor létrehozására vonatkozó kezdeményezésével. Ezeknek a kritériumoknak többek között figyelembe kellene venniük az oktatás minőségét, az innovációt, a regionális és helyi beágyazottságot, a nemzetközi szerepvállalást, de a hallgatói állományok sokszínűségét, társadalmi és földrajzi származását, nemek szempontjából megfelelő összetételét, valamint megelégedettségének fokát is;

22. csatlakozik az Európai Bizottságnak ahhoz a szándékához, hogy vonzó foglalkoztatási feltételeket ajánljon a fiatal kutatóknak. Ennek érdekében szinergiákat kell teremteni a regionális és európai finanszírozás között, hogy azoknak a fiataloknak, akik erre igényt tartanak, lehetővé tegyék szakdolgozatuk elkészítésének a finanszírozását;

23. megértéssel fogadja, hogy a felsőoktatásnak a hallgatók foglalkoztathatóságát kell egyik célul kitűznie, hangsúlyozza azonban, hogy emellett ösztönöznie kell a diákok kreativitását és innovációs potenciálját, valamint szellemi és társadalmi kiteljesedésüket is biztosítania kell;

A fiatalok szakmai beilleszkedésének kapcsán

24. kiemeli az alacsony iskolai végzettségi szint és a társadalmi-gazdasági hátrány közötti szoros kapcsolatot, mivel ezek határozzák meg elsősorban azoknak a munkanélküli fiataloknak a létszámát, akik sem tanulmányokat nem folytatnak, sem képzésben nem vesznek részt. A helyi és regionális önkormányzatok Európa-szerte szembesülnek azzal a kihívással, hogy hogyan lehet ebből az ördögi körből kikerülni, és ezt a kezdeményezésein belül prioritásként kell kezelni;

25. támogatja az Európai Bizottság arra irányuló szándékát, hogy valamennyi fiatal számára megfelelő szociális védelmi rendszert biztosítson. Szakmai helyzetétől függetlenül egyetlen fiatal sem lenne szabad kizárni a társadalombiztosítás keretéből;

⁽¹⁾ A Régiók Bizottsága véleménye – A fiatalok tanulási mobilitásának előmozdítása (zöld könyv). CdR 246/2009.

⁽²⁾ Zöld könyv – A megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé. COM(2010) 365 végleges.

26. azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy hozzon létre online portált olyan példának a megosztására, amelyek a fiatalok munkaerő-piaci beilleszkedése vonatkozásában helyi és regionális szinten bevált gyakorlatokat szemléltetnek;

27. megállapítja, hogy az Európai Uniónak ki kell dolgoznia azon fiatalok helyzetének szisztematikus figyelemmel kísérését, akik nem dolgoznak, nem folytatnak tanulmányokat, és képzésben sem vesznek részt. Ebben be kell vonni a területi önkormányzatokat is, mivel ők alkalmasak leginkább ezeknek a nehézségekkel küzdő fiataloknak a számbavételére és nyomon követő intézkedések végrehajtására;

28. támogatja az Európai Bizottság azon javaslatát, hogy ösztönözzék a tagállamokat egy „Ifjúsági garancia” létrehozására, amelynek biztosítani kellene, hogy az iskolai tanulmányok befejezését követő négy hónapon belül személyes életútjának elemzése alapján valamennyi fiatalnak munkahelyet, szakképzést vagy felsőszintű oktatást ajánljanak;

29. támogatja, hogy a szakmai gyakorlatok tekintetében az Európai Bizottság minőségbiztosítási keretrendszerrel dolgozzon ki, tekintettel arra, hogy a szakmai gyakorlat meghatározó tényező lehet a fiatalok szakmai beilleszkedésében. Lehetőség szerint azonban kerülni kellene a nem, vagy alulfinanszírozott szakmai gyakorlatokat. Az európai keretrendszernek az anyagi elismerést és a szociális védelmet is biztosítania kell, lehetővé téve a fiatal gyakornokok társadalmi beilleszkedését, illetve szabályoznia kell a fiatalok és a vállalatok gyakornoki állással kapcsolatos jogait és kötelezettségeit;

30. megállapítja, hogy 2011-ben az önkéntesség európai éve alkalmat teremt majd arra, hogy (a) megmutassuk, hogy az önkéntes tevékenység, egyéb kedvező aspektusai mellett, milyen értékkel rendelkezik a fiatalok számára: segít szakmai karrierjük alakításában; továbbá hogy (b) foglalkozzunk az önkéntesség előtt álló akadályokkal, valamint az önkéntesek jogait és jogosultságait biztosító megfelelő jogi keret szükségességével;

31. kétségesnek tartja az Európai Bizottság azon tervének hatékonyságát, hogy „egyetlen”, határozatlan idejű szerződést vezessenek be, és kéri, hogy pontosítsák a próbaidőszak időtartamának, valamint a fiatalok számára megállapított minimáljövödelemnek a kérdését. Ez a szerződéstípus, melynek a fiatalok szakmai beilleszkedésére vonatkozó előnyei nagyon bizonytalanok, inkább azzal a veszéllyel jár, hogy megnehezíti a szakmai életbe való belépésüket, és kétébesszerű munkaerőpiacot hoz létre;

32. támogatja az Európai Bizottság „Az első EURES-állásod” elnevezésű kezdeményezését, amely kísérleti projektként lehetővé tenné a fiatalok munkavállalását a 27 tagállam valamelyikében. Ebben a kezdeményezésbe be kellene vonni a fiatalok beilleszkedését segítő szervezeteket és a helyi önkormányzatokat is;

33. üdvözlí, hogy a prioritást élvező intézkedések egyike a szövegértési készségek fejlesztésével foglalkozó magas szintű szakértői csoport felállítása. Ennek a csoportnak helyi és regionális háttérrel rendelkező szakértőkből kellene állnia, akik rendelkezésre bocsáthatnák helyszíni tapasztalataikat. Ahogy a

funkcionális analfabetizmusról szóló saját kezdeményezésű véleményében ⁽³⁾ a Régiók Bizottsága hangsúlyozta, alapvető jelentőséggel bír a bevált gyakorlatok közösségi szintű cseréje, különösképpen a helyi és regionális önkormányzatok szintjén, melyek már kidolgozták az e jelenség felszámolására irányuló stratégiájukat;

A közösségi alapok felhasználását illetően

34. egyetért azzal, hogy a tagállamok és a területi önkormányzatok rugalmasan alkalmazzák az Európai Szociális Alapot a fiatalok megsegítésére, különösképpen az Európa 2020 célkitűzéseinek megvalósításával összefüggésben. A lehető legjobban ki kell használni az alapban rejlő potenciált, és figyelni kell arra, hogy növekedjen az általa biztosított lehetőségek ismertsége. Más, nem (elsősorban) a foglalkoztathatóságra irányuló európai támogatási programoknak (mint pl. az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó programnak) mindemellett a kezdeményezésben említett célok elérése érdekében változatlanul fenn kell maradniuk, mivel az oktatás feladata nem merül ki a foglalkoztathatóság javításában;

35. megállapítja, hogy a fiatalok mobilitását számos európai program támogatja (az egész életen át tartó oktatásról és képzésről szóló program, az Erasmus Mundus, a „Cselekvő ifjúság”, „A polgárok Európája”). Ezeket a programokat az oktatókra, pedagógusokra és szociális munkásokra is ki lehetne terjeszteni, akik gyakran mobilitási hajtóerőt jelentenek azoknak a fiataloknak a számára, akikkel foglalkoznak;

36. a tanulási mobilitással kapcsolatos összes program értékelésekor, amely 2011-ben jogalkotási javaslatokhoz, valamint a 2013 utáni új pénzügyi kerethez vezet majd, alapvető fontosságú, hogy figyelembe vegyék a helyi és regionális önkormányzatok jelentős hozzájárulását a fiatalok tanulási mobilitásának támogatásához, ahogy arra az RB *a fiatalok tanulási mobilitásának előmozdításáról* szóló zöld könyvről írott véleményében is rámutatott. Az önkormányzatok ugyanis gyakran információs és tanácsadó pontokként működnek, elősegítik a mobilitási lehetőségek megismerését, és azokhoz megfelelő pénzügyi forrásokat is biztosítanak. A későbbiekben e programok adminisztratív eljárásait is egyszerűsíteni kell majd;

A cselekvési program jelképes kezdeményezéseinek és kommunikációjának vonatkozásában

37. egyetért a „Mozgásban az ifjúság” kártya bevezetésével. Az ilyen típusú jelképes intézkedés segítheti a teljes kezdeményezés népszerűsítését, valamint az Európai Unióhoz való tartozás érzésének erősítését. Ezt a kártyát valós előnyökkel kell azonban felruházni, vagyis szolgáltatásait tekintve nem versenyezhet a már létező kártyákkal (pl. az ISIC-kártyával, vagyis a nemzetközi diákigazolvánnyal, vagy az Európai Ifjúsági Kártya Szövetség (EYCA) már létező Európai Ifjúsági Kártyájával, amelyre akár építhetne is). A fiatalok mobilitásának ösztönzése érdekében jelentős kedvezményeket lehetne bevezetni a fiatalok unióbéli utazási és szállásköltségeinek vonatkozásában;

⁽³⁾ A Régiók Bizottsága véleménye – A funkcionális analfabetizmus visszaszorítása – Ambiciózus európai stratégia átgondolása a kirekesztés megelőzése és a személyes kiteljesedés előmozdítása érdekében. CdR 193/2009.

38. hangsúlyozza, hogy a meglévő különböző, pl. az Europasshoz (az európai formátumú önéletrajzhoz) hasonló kezdeményezéseket integrálni szükséges a jövőbeli „Európai készségútlelbe”. E kezdeményezések elaprózódása ugyanis ellentétes azzal a célkitűzéssel, amely a készségek tagállamok közötti elismerésének elősegítésével kívánja ösztönözni a mobilitást.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – Az európai mozik a digitális korszakban

(2011/C 104/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- felismeri, hogy a kulturális iparágak nagymértékben hozzájárulnak a helyi és regionális fejlődéshez azáltal, hogy vonzóbbá teszik az európai régiókat, fejlesztik a fenntartható turizmust és új foglalkoztatási lehetőségeket teremtenek;
- úgy véli, hogy számos kis mozit fenyeget a megszűnés veszélye, mivel súlyos pénzügyi terhekkel szembesülnek, és együttműködésre szólít fel az európai kulturális örökség megőrzésének és a moziipar védelmének biztosítása érdekében;
- hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a mozik gazdasági és kulturális szerepét is. A moziipar olyan ágazat, amely igen fontos a fejlődésre, a versenyképességre és a munkahelyteremtésre nézve. Kulcsfontosságú szerepet tölt be a helyi és regionális kulturális identitás és sokszínűség fenntartásában és támogatásában is. E sajátosságból adódóan egyébként döntő tényezőnek tűnik az európai szociális értékek fejlődése és a demokratikus társadalom megfelelő működése szempontjából, mivel az audiovizuális alkotások fontos szerepet játszhatnak az európai identitás kialakításában;
- hangsúlyozza, hogy a digitális vetítésre való átállás új lehetőségeket kínál a különböző európai régiók összekapcsolására, mivel azok kicserélik egymás közt az audiovizuális alkotásokat, és új utakat fedeznek fel a kapcsolatfelvételre és a tartalmak megosztására. Az átállás lehetővé teheti új közönségek megnyerését, hasznot húzhat az alternatív tartalmakból, új szolgáltatásokat biztosíthat, és nagyobb ismertséget kölcsönözhet a különböző régiókból származó tartalmaknak.

Előadó:	Malcolm MIFSUD (MT/EPP), Pietá polgármestere
Referenciaszöveg:	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az európai mozik lehetőségei és kihívásai a digitális korszakban
	COM(2010) 487 végleges

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság hangsúlyozza a **helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepét** az európai mozik digitalizációjának folyamatában. Egyrészt a mozik fontos társadalmi és kulturális szerepet játszanak a településeken és vidéki területeken, mivel gyakran a kultúrához való hozzáférés egyetlen csatornáját jelentik a közösség számára. Másrészt pedig számos európai mozi (különösen az egytermesek) önkormányzati tulajdonban van;

2. felismeri, hogy a helyi és regionális önkormányzatok kulcsszerepet töltenek be a kultúra népszerűsítésében és hangsúlyozásában, különösen a **kulturális örökség** megőrzésének és a művészi innováció támogatásának keretében;

3. felismeri, hogy a **kulturális iparágak** nagymértékben hozzájárulnak a helyi és regionális fejlődéshez azáltal, hogy vonzóbbá teszik az európai régiókat, fejlesztik a fenntartható turizmust és új foglalkoztatási lehetőségeket teremtenek;

4. úgy véli, hogy számos kis mozit fenyeget a megszűnés veszélye, mivel súlyos pénzügyi terhekkel szembesülnek, és együttműködésre szólít fel az **európai kulturális örökség megőrzésének és a moziipar védelmének** biztosítása érdekében;

5. hangsúlyozza, hogy uniós, tagállami vagy helyi önkormányzati szintű **állami beavatkozás** nélkül az európai alkotások versenyképessége és terjesztése veszélybe kerül, valamint hogy a pluralizmus és Európa népeinek nyelvi és kulturális sokfélesége visszaszorulhat;

6. támogatja az Európai Bizottságnak azt az ötletét, hogy **új MEDIA programot** dolgoz ki az olyan európai mozik digitális átállásának támogatására, amelyek nagy arányban vetítenek európai filmeket;

1. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

Általános megjegyzések

7. elismeri, hogy a közleményben javasolt intézkedések a jelenlegi formájukban, úgy tűnik, megfelelnek a szubszidiaritás és az arányosság elvének. A regionális és helyi önkormányzatoknak azonban elsődleges tárgyalópartnerré kell válniuk

azoknak az intézkedéseknek a kidolgozásában, megvalósításában és irányításában, amelyeknek célja, hogy segítsék a kis helyi mozikat abban, hogy profitáljanak a digitális forradalomból;

8. úgy véli, hogy a mozik digitális átállásának fontos európai uniós vetülete is van, ezért koherens politikai megközelítést szeretne látni a közleményben felsorolt területekre vonatkozóan:

- szabványosítás,
- a digitális formátumú filmek gyűjtése és megőrzése,
- regionális támogatás a digitalizációhoz,
- összhang a Szerződés szabályaival,
- támogatás az európai filmeket vetítő moziüzemeltetőknek, azzal a céllal, hogy szoros kapcsolatot ösztönözzünk a regionális és helyi önkormányzatokkal a művészet és kultúra előmozdítása terén,
- hozzáférés a finanszírozáshoz;

9. emlékeztet arra, hogy a szerződésekből megerősítést nyert a kulturális dimenzió azáltal, hogy az EU céljai közé felvették, hogy tiszteletben tartja „saját kulturális és nyelvi sokféleségét”, továbbá biztosítja „Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását” ⁽¹⁾;

10. hangsúlyozza, hogy az európai digitális menetrend ⁽²⁾ megvalósításához az szükséges, hogy Európa-szerre jelentősen megváltozzon a mentalitás, valamint közvetlen kommunikációs csatornákat kell kialakítani a projektek eredményeinek helyi szintű terjesztésére és megvalósítására;

Az európai mozi mint kulturális örökség

11. kiemeli a mozi fontos kulturális szerepét: rögzíti az egyes országok kulturális örökségét, és szórakozás formájában mutatja be azt ⁽³⁾. Létfontosságú a történelem, a művészetek, a kultúra, valamint számos generáció és nemzet életmódja bemutatásában. Az európai mozik alapvetően az egyes népekre jellemző kultúrát és civilizációt képviselik, amely országról országra, generációról generációra különbözik;

⁽¹⁾ Lásd az EUSZ 3. cikkét.

⁽²⁾ Lásd a 2010. május 19-i COM(2010) 245 közleményt a következő weboldalon: http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/index_en.htm, különösen a 31–32. oldalt.

⁽³⁾ Európai Bizottság, Kutatási Főigazgatóság: „Preserving our heritage, Improving our Environment” [Örökségünk megőrzése, környezetünk fejlesztése], 1. rész, elérhető a következő címen: http://ec.europa.eu/culture/key-documents/doc/20years_cultural_heritage_vol1_en.pdf.

12. hangsúlyozza, hogy mindenkinek joga van a közösség kulturális életében való részvételhez és a művészetek élvezetéhez. Sőt, a mozi mint a művészet közvetítője híd lehet a művészek és közönségük között. A filmművészet – mivel azonos emberi élményeket oszt meg és az európai identitásra épít – hozzájárul ahhoz, hogy az emberek elismerjék egymást;

13. aláhúzza a mozik szerepét az európai identitás építésében és a régiók integrációjában. Művészi és kulturális jelleghénél fogva a mozi integrációs erőtt képvisel. Európa-szerte mindenkihez elér, és azáltal, hogy közös élményeket oszt meg, közelebb hozza egymáshoz az embereket. A távoli és/vagy kis falvakban/városokban/régiókban a mozik olykor a kultúrához való hozzáférés egyetlen csatornáját jelentik a közösség számára. Az RB ezért úgy véli, hogy az európai mozik megőrzése jelentős mértékben elősegítheti az európai integrációt Európa távol eső részein;

14. elismeri, hogy a mozik fontos szerepet töltenek be a városokban és a távoli régiókban is, mivel lehetőséget nyújtanak arra, hogy a közönség európai audiovizuális tartalmakat lásson;

Az európai mozi mint kulturális iparág

15. megjegyzi, hogy a kulturális iparágak igen dinamikusak az EU-n belüli gazdasági tevékenységek és a munkahelyteremtés terén, és így lényeges szerepet töltenek be a helyi és regionális szintű gazdasági és társadalmi célkitűzések megvalósításában Európában;

16. emlékeztet arra, hogy a moziipar a kulturális iparágaknak a kulturális és kreatív iparágak potenciáljának felszabadításáról szóló zöld könyvben⁽⁴⁾ meghatározott definíciója alá tartozik: „ágazat, amely olyan árut vagy szolgáltatást állít elő vagy terjeszt, amely létrehozása idején sajátos jellege, felhasználása vagy végcélja szerint kulturális kifejezést testesít meg vagy közvetít, függetlenül attól, hogy kereskedelmi értékkel bír-e. A hagyományos művészeti ágazatok mellett (előadóművészetek, képzőművészetek, kulturális örökség – többek között az állami szektor) ide tartozik a film, a DVD és a videó, a televízió és a rádió, a videojátékok, az új média, a zene, a könyvek és a sajtó is. Ezt a fogalmat a kulturális kifejezésekkel kapcsolatban a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló 2005-ös UNESCO-egyezmény definiálja”;

17. hangsúlyozza, hogy egy egészségesen működő kulturális iparág kreatív partnerségeket építhet ki a kulturális ágazat és a többi ágazat (ikt, kutatás, idegenforgalom, szociális partnerek stb.) között a kultúrába és a kreativitásba való befektetések társadalmi és gazdasági hatásának fokozása érdekében, különös

tekintettel a növekedés és a foglalkoztatás elősegítésére, valamint a régiók és városok fejlődésére és vonzerejére;

18. a digitális forradalom és a jelenlegi pénzügyi válság által jelentett kihívásokra tekintettel kéri az érintettek együttműködésének megkezdését, hogy a mozik támogatást kaphassanak abban az esetben, ha a piaci körülmények nem megfelelőek;

Az európai kulturális örökség megőrzése a moziipar révén

19. felhívja a figyelmet arra, hogy a digitális forradalomnak és a pénzügyi válságnak az európai mozikra gyakorolt hatása állandó változásokat eredményezhet az iparágban helyi és regionális szinten. Akár ahhoz is vezethet, hogy az egytermes film-színházak eltűnnek a piacról⁽⁵⁾. Az RB azt kéri, hogy a nemzeti és regionális határokon átnyúlóan egyesítsék az erőforrásokat a kultúrát fenyegető veszélyek leküzdése érdekében;

20. közös erőfeszítésre biztatja a helyi, regionális, nemzeti és uniós hatóságokat, és sürgős együttműködésre szólítja fel a kulturális örökség kezelőit, a regionális tervezéssel foglalkozókat és a politikai döntéshozókat;

A moziipar védelme

21. hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a mozik gazdasági és kulturális szerepét is. A moziipar olyan ágazat, amely igen fontos a fejlődés, a versenyképesség és a munkahelyteremtés szempontjából. Kulcsfontosságú szerepet tölt be a helyi és regionális kulturális identitás és sokszínűség fenntartásában és támogatásában is. E sajátosságából adódóan egyébként döntő tényezőnek tűnik az európai szociális értékek fejlődése és a demokratikus társadalom megfelelő működése szempontjából, mivel az audiovizuális alkotások fontos szerepet játszanak az európai identitás kialakításában⁽⁶⁾;

22. figyelmeztet arra, hogy a távoli régiókban eltűnhetnek a kicsi, független, művészfilmeket játszó vagy vidéken található mozik. Ezek a filmszínházak komolyabb kihívásokkal szembesülnek az átmenet során, és létüket fenyegeti a digitális mozi;

23. ezért olyan megoldást ösztönöz az európai kulturális sokszínűség védelmére, amely a városi és vidéki területeket is bevonja;

24. hangsúlyozza, hogy olyan hatékony állami beavatkozásra van szükség, amely szem előtt tartja, hogy a kulturális és kreatív iparágak szolgáltatják a tartalmat az ikt számára, így hozzájárulnak azok további fejlődéséhez⁽⁷⁾;

⁽⁴⁾ Európai Bizottság – Zöld könyv a kulturális és kreatív iparágak potenciáljának felszabadításáról, elérhető a következő címen: http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/doc/GreenPaper_creative_industries_hu.pdf.

⁽⁵⁾ Lásd a 2010. május 19-i, COM(2010) 245 számú közleményt.

⁽⁶⁾ CdR 27/2009.

⁽⁷⁾ CdR 104/2010.

A digitális mozira való átállás finanszírozása és megvalósítása

25. dinamikus, integrált és közérthető kommunikációra irányuló stratégiát sürget a rendelkezésre álló állami támogatásról, illetve a működő partnerségekről és a terjesztési lehetőségekről szóló információk közzététele érdekében, és hangsúlyozza, hogy folyamatosan aktualizálni kell a helyi és regionális önkormányzatoknak szánt, az Európai Unióval kapcsolatos tájékoztatást, mivel azok saját területükön kulcsszerepet vállalhatnak e hírek népszerűsítésében és terjesztésében;

26. kiemeli, hogy alapvető fontosságú a szükséges technikai és manuális képességek, készségek és ismeretek aktív és kreatív használatának fejlesztése, különösen a projektekben történő gyakorlati alkalmazás révén. A hangsúlyt az audiovizuális kommunikációra, valamint az audiovizuális tartalmak digitális technológiával történő előállítására, bemutatására és terjesztésére kell helyezni ⁽⁸⁾;

27. felismeri, hogy a jelenlegi virtuáliskópia-díj (VPF) általában nem megfelelő a kisebb, független és a művészmozik esetében, mivel ezek legtöbbször vidéki vagy távol eső területeken, vagy kisebb régiókban található. Az RB ezért megfelelő intézkedéseket sürget, amelyek speciálisan ezekre a sérülékenyebb mozikra irányulnak;

28. arra biztatja az Európai Bizottságot, hogy ösztönözze a szabványosítás kínálta lehetőségeket számos cél, köztük a következők elérése érdekében: 1. gyorsabb digitális átállás; 2. alacsonyabb gyártási és terjesztési költségek; 3. a különböző európai filmek műsorra tűzésének fenntartása és fokozása a digitalizált mozikban; 4. beruházások a kutatás, a berendezések és a szakmai képzés terén Európa filmörökségének megőrzése érdekében;

29. hangsúlyozza, hogy a digitális vetítésre való átállás új lehetőségeket kínál a különböző európai régiók összekapcsolására, mivel azok kicserélik egymás közt az audiovizuális alkotásokat, és új utakat fedeznek fel a kapcsolatfelvételre és a tartalmak megosztására. Az átállás lehetővé teheti új közönségek megnyerését, hasznot húzhat az alternatív tartalmakból, új szolgáltatásokat nyújthat, és nagyobb ismertséget biztosíthat a különböző régiókból származó tartalmaknak;

30. megjegyzi, hogy az új mozitechnológiákba való beruházásnak és a digitális vetítésre való átállásnak a narrációs és a feliratozó technológia révén javítania kell a fogyatékkal élők hozzáférését;

Az Európai Unió strukturális alapjai

31. üdvözli annak lehetőségét, hogy az Európai Unió strukturális alapjait a digitalizációs projektek és képzési kezdeményezések társfinanszírozására használják fel, ugyanakkor felismeri, hogy ez nem minden országban lehetséges, mivel a finanszírozást illetően prioritást jelentő területeket jelöltek ki;

32. úgy véli, hogy az európai moziipar modernizálása jelentősen hozzá fog járulni a helyi és regionális fejlődéshez azáltal, hogy vonzóbbá teszi az európai, különösen a távoli területeken található régiókat, fejleszti a fenntartható turizmust és új foglalkoztatási lehetőségeket kínál;

33. üdvözli az Európai Bizottság kezdeményezését az új MEDIA rendszer kidolgozására. Különösen egy olyan, rugalmasabb rendszer kidolgozását támogatja, amely a mozikat modernizációra és a tagállamok közötti digitális szakadék csökkentésére ösztönzi;

34. megjegyzi, hogy vannak sikertörténetek, és hogy hatékony támogató beavatkozással a régiók képesek megbirkózni a digitalizáció jelentette új kihívással. Olyan művészmozikra, amelyek már kaptak ERFA-támogatást a digitális átálláshoz, Alsó-Szászország német tartományban, Małopolska lengyel vajdaságban, valamint Portugália északi, középső és Alentejo régiójában találhatunk példákat;

35. ösztönzi a legjobb gyakorlatok cseréjét, az együttműködést és a hálózatépítést a régiók, valamint az érdekelt felek között. Az utóbbiak közé tartozik az Európai Bizottság, a nemzeti és helyi kormányzatok, a filmbizottságok és -ügynökségek, az üzemeltetői csoportok, a terjesztők, a producerek és az értékesítők;

36. vállalja, hogy adott esetben az Európai Parlamenttel és az Európai Bizottsággal partnerségben támogatja a jelen véleményben megfogalmazott ajánlások megvalósítására irányuló erőfeszítéseket.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ Cdr 133/2009.

A Régiók Bizottsága véleménye – A biomassza-hasznosítás fenntarthatósága

(2011/C 104/08)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy gondolja, hogy a termelőket és az üzemeltetőket progresszív és koherens adminisztratív és adópolitikákkal minden kormányzati szinten támogatni kell, lehetővé téve az ágazat számára a magabiztos stratégiai tervezést;
- azt javasolja, hogy a biomassza fenntarthatóságáról szóló jegyzőkönyvek illeszkedjenek szervesen a vonatkozó nemzetközi kereskedelmi megállapodások rendelkezéseibe, és úgy látja, hogy a földhasználatra, földhasználat-megváltoztatásra és erdőgazdálkodásra vonatkozó, továbbfejlesztett és szabványosított LULUCF-elszámolással kapcsolatos nemzetközi megállapodást prioritásként kell kezelni;
- arra bátorít minden önkormányzatot, hogy csatlakozzon a Polgármesterek Szövetségéhez (illetve egy megfelelő országos vagy regionális együttműködéshez), egyébként pedig azt ajánlaná számukra, hogy alakítsanak ki formális politikákat és gyakorlatokat a fenntartható energiaforrások alkalmazásának előmozdítására, ahol lehetséges, beleértve a biomassza helyi termelésének és felhasználásának támogatását is;
- úgy véli, hogy a biomassza fenntarthatóságáról 2011-re várt európai bizottsági jelentésnek a szilárd és a gáznemű biomasszaforrások villamosenergia-termelési, fűtési és hűtési célú hasznosítására vonatkozó, kötelező erejű fenntarthatósági minimumkritériumokkal kapcsolatos javaslatokkal kell együtt járnia, köztük egy, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó követelménnyel, amelynél a földhasználat megváltoztatása okozta esetleges közvetett hatásokat is figyelembe veszik, és értékelnie kellene a biomassza-termelés által az élelmiszer-termelésre, valamint az erdőgazdálkodásra és a faipari ágazatokra gyakorolt hatást, továbbá a földhasználat megváltoztatásának egyéb következményeit.

Előadó:	Brian MEANEY (IE/EA), Clare megye és a közép-nyugati régió önkormányzatának tagja
Referenciaszöveg:	A Bizottság jelentése a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a szilárd és a gáznemű biomasszaforrások villamosenergia-termelési, fűtési és hűtési célú hasznosítására vonatkozó fenntarthatósági követelményekről
	COM(2010) 11 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Bevezetés

1. úgy véli, hogy a biomassza fenntartható termelése és felhasználása csökkentheti az üvegházhatású gázok kibocsátását, növelheti az energiaellátás biztonságát, előmozdíthatja a technológiafejlesztést, bővítheti a foglalkoztatási lehetőségeket és hozzájárulhat a helyi és regionális szintű vállalkozói tevékenységhez és fejlődéshez;

2. elismeri, hogy az általában a megújuló energiaforrások és közelebbről a biomassza vonatkozásában a megújulóenergia-útiterv részeként kitűzött célok – amelyek szerint 2020-ra e forrásoknak a teljes energiafogyasztás 10 %-át kellene biztosítaniuk – az uniós biomassza-termelőkre és -importőrökre egyaránt nyomást fognak gyakorolni; növelni fogják az élelmiszer- és erdőgazdasági termelésre, valamint a földterületek és alapanyagok alternatív felhasználására és a biodiverzitásra nehezedő nyomást;

3. kiemeli a biomassza-termelés és -felhasználás fenntarthatóságának jelentőségét, és tudomásul veszi azt az európai bizottsági kezdeményezést, amely a bioüzemanyagokkal összefüggő kötelező erejű fenntarthatósági kritériumokat kiegészítő, nem kötelező erejű kritériumokat vezet be a biomasszában a villamosenergia-termelési, fűtési és hűtési célú hasznosítására vonatkozóan. Úgy látja ugyanakkor, hogy a javasolt megközelítés folyamatos és alapos felülvizsgálatára van szükség, mivel nagy az esély arra, hogy a biomassza-ágazat gyors növekedésnek fog indulni;

4. üdvözlí az Európai Bizottság nem kötelező erejű kritériumokat javasoló jelentését mint első lépést, szükségesnek tartja azonban, hogy mielőbb megkezdjék a biomassza-termelés és -felhasználás terén a kötelező erejű nemzetközi fenntarthatósági kritériumok kidolgozását EU-szinten és remélhetőleg szélesebb körben is;

5. egyetért azzal, hogy a fenntarthatósági rendszereket alátámasztó elveknek hatásosnak, költséghatékonyak és a meglévő politikákkal összhangban lévőnek kell lenniük, emellett tekintettel kell lenniük a biológiai sokféleség megőrzésére és az emberi élelmiszert szolgáló mezőgazdasági termelésre;

6. véleménye szerint az Európai Bizottság kezdeményezése a szubszidiaritási és arányossági elvek alkalmazása tekintetében megfelelő;

7. mivel a biomassza-termelés és -felhasználás számos eleme innovatív, tökeigényes, és viszonylag hosszú bevezetési időt

igényel, valamint különösen a jelenlegi gazdasági kihívásokra tekintettel, úgy gondolja, hogy a termelőket és az üzemeltetőket progresszív és koherens adminisztratív és adópolitikákkal minden kormányzati szinten támogatni kell, lehetővé téve az ágazat számára a magabiztos stratégiai tervezést;

A villamosenergia-termelésre, fűtésre és hűtésre használt szilárd és gáznemű biomasszaforrásokkal kapcsolatos fenntarthatósági kérdések

8. bár gyorsan fejlődő ágazatról van szó, aggodalmának ad hangot a biomassza-termeléssel és -felhasználással összefüggő naprakész adatok hiánya kapcsán; mindenekelőtt úgy ítéli meg, hogy – tekintettel a biomassza fokozódó importjára – problémás lehet a szakpolitikák megbízható, átfogó és naprakész alátámasztó adatok nélkül történő kialakítása a biodiverzitásra, a helyi közösségekre és az őslakos népek jogaira vonatkozó megfelelő garanciák nélkül. Feltétlenül mérlegelni kell egyben az éghajlati összhatást, ezen belül a tevékenységek áthelyezésének következményeit is;

9. azon az állásponton van, hogy a fenntarthatóságnak együtt kell járnia az ágazat fejlődésével, az uniós szakpolitikának pedig különösen arra kell összpontosítania, hogy ösztönözze a helyi és regionális szintű termelést és felhasználást. A fenntartható termelés és felhasználás ösztönzésére irányuló nemzeti és nemzeti szint alatti szakpolitikáknak el kell ismerniük településeik és régióik sajátosságait, és tükrözniük kell őket;

10. véleménye szerint figyelembe kell venni, hogy az erdei biomassza fenntartható erdőgazdálkodás keretében történő hasznosítása milyen kedvezően hat az erdőtüzek megelőzésére, ideértve a védett és a nagy változatosságot mutató területeket is;

11. emlékeztet arra, hogy a kaszkádhasznosítás – azaz amikor a biomasszát először termékek előállításához használják fel, majd az energiát biztonságosan visszanyerik a hulladékká vált termékekből – környezetvédelmi szempontból általában előnyösebb, mint amikor a biomasszát elsődlegesen üzemanyagként hasznosítják;

12. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ha tovább nő a kereslet a nem élelmiszer-eredetű biomassza, különösen az energianövények és származékaik iránt, ez óhatatlanul az összes megművelt földterület kiterjesztéséhez vezet a természetes ökoszisztémák, például a szavannák és a trópusi esőerdők kárára. Ezért azok a jelenlegi törekvések, hogy az éghajlatváltozás és a környezetromlás mérséklésére növeljék a nem élelmiszer-eredetű biomassza felhasználását, azzal a komoly veszéllyel járnak, hogy a probléma csak áthelyeződik, és a környezet állapota globális szinten romlik;

13. hangsúlyozza, hogy – jóllehet a felesleges bürokráciának nem szabad gátolnia egy potenciálisan igen jelentős ágazat kialakulását – a fogyasztók bizalmának elnyerése érdekében a fenntarthatósági kritériumoknak ellenőrizhetőeknek kell lenniük, és lehetővé kell tenniük a független tanúsítást. A nemzetközileg értékesített biomassza-anyagokra különösen érvényes ez;

14. úgy véli, hogy a fenntarthatóan előállított biomasszára vonatkozó nemzetközi szabványok kidolgozásának, továbbá az ilyen anyagok nemzetközi piaci kialakításának az elősegítése érdekében azonos vagy egyenértékű fenntarthatósági kritériumokat kell alkalmazni az EU-ban előállított biomasszára és az oda behozott ilyen anyagokra;

15. azt javasolja, hogy a biomassza fenntarthatóságáról szóló jegyzőkönyvek illeszkedjenek szervesen a vonatkozó nemzetközi kereskedelmi megállapodások rendelkezéseibe, és úgy látja, hogy a földhasználatra, földhasználat-megváltoztatásra és erdőgazdálkodásra vonatkozó, továbbfejlesztett és szabványosított LULUCF-elszámolással kapcsolatos nemzetközi megállapodást prioritásként kell kezelni;

16. egyetért azzal a javaslattal, hogy a megújuló erőforrásokról szóló irányelvben az életciklus-értékelés (life cycle assessment, LCA) módszerét bővítsék ki úgy, hogy a fenntartható módon előállított és tanúsított biomassza-üzemanyag villamos energiává, illetve fűtő- vagy hűtőenergiává való alakítását számításhoz vegyék a biomassza üvegházhatásúgáz-kibocsátásának kalkulálásakor;

17. támogatja azt az elvet, hogy azonos energiahatékonysági politikai megközelítést alkalmazzanak mind a fosszilis, mind pedig a biomasszából készült üzemanyagokra, megelőzendő azt, hogy különböző hatékonysági normák alkalmazása esetén esetleg átváltsanak fosszilis üzemanyagokra;

18. fenntartja, hogy az energiahatékonysági politikáknak nem szabad hátrányosan megkülönböztetniük az egyéb célra fel nem használható hulladéktípusokból (pl. szennyvíziszap) előállított biomassza biztonságos energetikai hasznosítását;

Ajánlások a fenntarthatósággal kapcsolatos kérdések kezelését célzó megfelelő intézkedésekre

19. általánosságban úgy gondolja, hogy az uniós jogszabályoknak a biomassza-termelésre és -felhasználásra való alkalmazása koherens kell, hogy legyen mind a bioüzemanyagként való, mind pedig a villamosenergia-termelési, a fűtési és a hűtési célú hasznosítás esetében. Ez minimálisra csökkentené a bizonytalanságot, és mérsékelné annak veszélyét, hogy hasznát húznak a jogalkotási eltérésekből;

20. üdvözlőné, ha ott, ahol már alkalmaznak nemzeti vagy regionális szinten a biomasszára vonatkozó fenntarthatósági kritériumokat, vagy jelenleg dolgozzák ki azokat, lépéseket tennének a kritériumok harmonizációja felé, szem előtt tartva ugyanakkor a helyi tényezőket is;

21. összességében véve egyetért az arra irányuló javaslattal, hogy a villamosenergia-, hűtő- és fűtőberendezések energiaátalakítási hatásfokuk alapján különböző támogatásban részesüljenek. Ugyanakkor felhívja a figyelmet arra, hogy az „új” típusú biomasszák feldolgozására való alkalmasság érdekében átalakított, már meglévő berendezéseket nem szabad hátrányosan megkülönböztetni globális energia-megtakarításuk mértéke miatt;

22. ösztönzi az ipari és mezőgazdasági üzemen történő anaerob lebontás fejlesztését, és ahol a méretgazdaságosság problémát jelent, ott a szövetkezeti tevékenységek támogatása mellett érvel. Ezenkívül úgy véli, hogy a műtrágyákkal és a hulladékkal kapcsolatos, idevágó joganyagoknak a fermentált anyagok kategorizálásakor ösztönöznie kellene az anaerob lebontást;

23. úgy véli, hogy tekintettel a fapellet fokozódó nemzetközi kereskedelmére, kiemelt feladat kellene, hogy legyen az anyag fenntarthatóságára és minőségére vonatkozó kötelező kritériumok korai kidolgozása;

24. úgy véli, hogy ahhoz, hogy biztosítsuk a biomassza-hasznosítás fenntarthatóságát, feltétlenül fenntartható erdészeti politikára van szükség. A biomassza energetikai célú hasznosításával párhuzamosan megfelelő mennyiségű energiafa termesztésére van szükség;

25. aláhúzza, hogy a nemzeti energiaügyi cselekvési terveknek a biomassza kapcsán például az alábbi típusú adatokat kell tartalmazniuk (legalább függetlenül): a berendezések típusa és mérete, a biomassza típusa, forrásai (hazai, import), életciklus-elemzés;

26. tekintettel a helyi és regionális önkormányzatok által általában az energiapolitika és közelebbről a fenntartható energiaforrások használatának ösztönzése terén betöltött összetett illetékességi- és szerepkörre, kiemeli, hogy a nemzeti szint alatti hatóságoknak nagymértékben részt kell venniük e nemzeti tervek kidolgozásában és végrehajtásában;

27. arra bátorít minden önkormányzatot, hogy csatlakozzon a Polgármesterek Szövetségéhez (illetve egy megfelelő országos vagy regionális együttműködéshez), egyébként pedig azt ajánlaná számukra, hogy alakítsanak ki formális politikákat és gyakorlatokat a fenntartható energiaforrások alkalmazásának előmozdítására – ahol lehetséges, beleértve a biomassza helyi termelésének és felhasználásának támogatását is;

28. mivel a javasolt fenntarthatósági kritériumok a legalább 1 MW-os, nagyobb energiatermelőkre korlátozódnak, azt ajánlja, hogy új ipari létesítmények kialakítása során kísérik figyelemmel, milyen hatással jár a küszöbérték ilyen meghatározása;

29. nézete szerint fontolóra kellene venni egy olyan követelmény bevezetését, amely szerint a kisebb villamosenergia-, fűtési és hűtési létesítményeket biomasszával ellátó nagyobb létesítményekre is vonatkoznának a fenntarthatósági kritériumok;

30. úgy véli, hogy a biomassza fenntarthatóságáról 2011-re várt európai bizottsági jelentésnek:

— törekednie kell a biomasszáról szóló legfrissebb adatok közzétételére, az importra vonatkozó adatokat biomassza-típus és származási ország szerint lebontva, valamint feltüntetve, hogy az anyag tanúsított fenntartható forrásból származik-e;

— össze kellene foglalnia az egyes régiókban és tagállamokban jelenleg kidolgozás alatt lévő fenntarthatósági rendszerek hatásait;

- a szilárd és a gáznemű biomasszaforrások villamosenergia-termelési, fűtési és hűtési célú hasznosítására vonatkozó, kötelező erejű fenntarthatósági minimumkritériumokkal kapcsolatos javaslatokkal kell együtt járnia, köztük egy, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó követelménnyel, amelynél a földhasználat megváltoztatása okozta esetleges közvetett hatásokat is figyelembe veszik;
- a kereskedelmi akadályokra való összpontosítás helyett inkább értékelnie kellene a biomassza-termelés által az élelmiszer-termelésre, valamint az erdőgazdálkodásra és a faipari ágazatokra gyakorolt hatást, továbbá a földhasználat megváltoztatásának egyéb következményeit;
- fel kellene mérnie, hogy milyen kihatással járhatnak a jelenlésben foglalt ajánlások a helyi és regionális önkormányzatokra, amelyeknek végső soron azokat majd végre kell esetleg hajtaniuk;
- ajánlásokat kellene tartalmaznia a biomassza-termelés és -átalakítás terén szélesebb körben bevált gyakorlatokra vonatkozóan.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – A megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé

(2011/C 104/09)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- emlékeztet arra, hogy Európában a helyi és regionális önkormányzatok a legjelentősebb közszférabeli munkaadók, és ezért alkalmazottaik esetében gyakran ők gondoskodnak mind az állami, mind pedig a foglalkoztatói nyugdíj folyósításáról (2. pillér);
- hangsúlyozza, hogy az állami nyugdíjaknak továbbra is alapvető szerepe lesz az olyan nyugdíjrendszerek fenntartásában, amelyek minden nyugdíjasnak elegendő jövedelmet biztosítanak;
- hangsúlyozza, hogy a költségvetési konszolidáció során figyelembe kellene venni, hogy a tagállamoknak állandó feladata, hogy ésszerű mértékig megfelelő életszínvonalat biztosítsanak nyugdíjba vonult állampolgáraiknak, amint azt az Európai Unió Alapjogi Chartája lefekteti;
- arra kéri az Európai Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy az általa e téren tett további lépéseket megfelelő hatásvizsgálatok kísérjék, különös figyelmet fordítva a helyi és regionális önkormányzatokra gyakorolt hatásra;
- arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy az uniós nyugdíjak összehangolását – különösen a nyitott koordinációs módszer keretében – az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó új Európa 2020 stratégia végrehajtásának központi elemeként kezeljék;
- arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a makrogazdasági felügyeletet egészítsék ki szociális, valamint helyi és regionális dimenzióval. Figyelembe kell venni, hogy a költségvetési intézkedések és reformok milyen hatást gyakorolnak a nyugdíjakra, illetve milyen szociális hatásuk van a nyugdíjasokra, és számításba veendő a területi önkormányzatok azon képessége is, hogy a szociális segélyek és szolgáltatások révén kiegyensúlyozzák a nyugdíjasok és a nyugdíjkorhatárhoz közel állók jövedelmének e reformok és intézkedések miatti csökkenését;
- úgy ítéli meg, hogy az EU-nak magatartási kódexeket kellene kidolgoznia a befizetésekkel meghatározott rendszerek kialakítására és működtetésére vonatkozóan.

Előadó:	Mia De VITS (BE/PES), a flamand parlament képviselője
Referenciaszöveg:	Zöld könyv – A megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé
	COM(2010) 365 végleges

I. BEVEZETÉS

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság zöld könyvet adott ki, és ezzel széles körű konzultációt indított egy fontos témáról, a megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerekről;

2. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 9. cikke kimondja, hogy „politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális biztonság biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás, a képzés és az emberi egészség védelmének magas szintjére vonatkozó követelményeket”;

3. megjegyzi, hogy a zöld könyv összhangban van az EUMSZ 9. cikkében, valamint a konkrét kérdés taglaló 153. cikkében foglalt célkitűzésekkel, és mivel alapjában véve konzultációs dokumentumról van szó, látszólag nem vetődik fel vele kapcsolatban az a kérdés, hogy tiszteltben tartja-e a szubsidiaritás és az arányosság elvét;

4. elismeri, hogy valamennyi politikaalkotó szintnek, köztük a helyi és regionális önkormányzatoknak is – a szubsidiaritás elvének maradéktalan tiszteltben tartása mellett – el kell látniuk a hatásköreikből kifolyólag a tekintetben rájuk háruló feladatokat, hogy az idősök jólétét az élet minden területén előmozdítsák;

5. hangsúlyozza, hogy a megfelelő és fenntartható nyugdíjrendszerek, amelyek lehetővé teszik a munkavállalók számára, hogy nyugdíjba vonulásukat követően ésszerű mértékig fenntarthassák életszínvonalukat, mind a polgárok, mind pedig a társadalmi kohézió szempontjából kulcsfontosságúak;

6. kiemeli, hogy a nyugdíjrendszerek automatikus stabilizáló tényezőként fontos szerepet töltenek be;

7. elismeri, hogy a tagállamoknak számos hasonló változással kell szembenéznük nyugdíjrendszerüket illetően, nevezetesen a népesség idősödését és a közelmúltban végbement pénzügyi és gazdasági válság hatásait figyelembe véve;

8. elismeri a szociális védelmi és integrációs folyamat új keretprogramjának a megfelelő és fenntartható nyugdíjak biztosítására vonatkozó, az Európai Tanács 2006. márciusi ülésén elfogadott három közös célkitűzését, melyek az alábbiak biztosítására irányulnak:

— megfelelő nyugdíjvédelmek és nyugdíjak,

— az állami és a magánnyugdíjrendszerek pénzügyi fenntarthatósága,

— átlátható tájékoztatás a nyugdíjrendszerekről;

9. elismeri az Európai Tanács 2001. évi stockholmi ülésén elfogadott, az állami költségvetéseket érő hatások kezelésére vonatkozó hárompilléres stratégiát; melynek elemei a következők:

— az adósság gyors csökkentése,

— a foglalkoztatási ráták és a termelékenység növelése,

— a nyugdíjrendszer, az egészségügyi ellátás, valamint a tartós ápolási rendszerek reformja;

10. hangsúlyozza, hogy az uniós nyugdíjpolitikák egyes szempontjai és az Európa 2020 stratégia kölcsönösen megerősítik egymást. Az Európa 2020 stratégiában kitűzött magasabb foglalkoztatási arányra vonatkozó cél elérése hozzájárul egyrészt ahhoz, hogy az egyes nyugdíjasok magasabb nyugellátást kapjanak, másrészt a szociális védelmi és nyugdíjrendszerek általános fenntarthatóságához. A kellően magas nyugdíjak viszont elengedhetetlenek ahhoz, hogy sikerüljön elérni az Európa 2020 stratégiában szereplő, a szegénység csökkentésére irányuló célkitűzést, tekintve, hogy az európai idősök továbbra is a kiszolgáltatott helyzetű társadalmi-gazdasági csoportok közé tartoznak;

11. hangsúlyozza, hogy a nyugdíjakról szóló vita szorosan kapcsolódik más politikai területekhez, például a foglalkoztatáshoz, az egészségüghöz, a tartós gondozáshoz, az oktatáshoz, a lakhatáshoz, a közszolgáltatásokhoz, az infrastruktúrákhoz, a szociális segítségnyújtáshoz és a jóléthez, amelyek nagy részben a területi önkormányzatok és az állam közös felelősségi körébe tartoznak;

12. támogatja az elmozdulást a nagyrészt egypilléres nyugdíjrendszerektől a többpilléres rendszerek irányába;

13. emlékeztet arra, hogy Európában a helyi és regionális önkormányzatok a legjelentősebb közszférabeli munkaadók, és ezért alkalmazottaik esetében gyakran ők gondoskodnak mind az állami, mind pedig a foglalkoztatói nyugdíj folyósításáról (2. pillér);

14. hangsúlyozza, hogy a megfelelő nyugdíjrendszerek alapvetőek annak elkerüléséhez, hogy túlzott teher háruljon a helyi és regionális önkormányzatokra, amelyek a szociális védőháló részeként az ezen felül szükséges szolgáltatásokról, például a szociális segítségnyújtásról és a tartós ápolásról gondoskodnak;

15. emlékeztet arra, hogy egyes regionális önkormányzatok különféle eszközökkel, egyes regionális nyugdíjalapok támogatása vagy akár saját regionális nyugdíjalapjuk létrehozása révén kiegészítő nyugdíjrendszerekbe való belépésre ösztönöznek;

16. hangsúlyozza, hogy az állami nyugdíjnak továbbra is alapvető szerepe lesz az olyan nyugdíjrendszerek fenntartásában, amelyek a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 102. egyezményének megfelelően minden nyugdíjasnak elegendő jövedelmet biztosítanak. Az állami nyugdíjak testesítik meg a dolgozók és a nyugdíjasok közti szolidaritás elvét;

17. elismeri, hogy a foglalkoztatói nyugdíj fontos kiegészítője lehet az állami nyugdíjnak, különösen, ha figyelembe vesszük a közelmúltbeli gazdasági és pénzügyi válság tanulságait. Az EU-nak komoly erőfeszítéseket kellene tennie a bevált gyakorlatok és modellek népszerűsítésére és terjesztésére. Emellett arra kérjük a Szociális Védelmi Bizottságot, hogy vizsgálja felül a magánnyugdíjpillérek szerepét, felépítését és teljesítményét, például azáltal, hogy összegyűjti a bevált gyakorlatokat arról, hogy a kockázatok további mérséklése, a válságokkal szembeni ellenálló képesség növelése, a különböző befektetési lehetőségek kockázatairól és megtérüléseiről nyújtott világosabb tájékoztatás, valamint a hatékonyabb adminisztráció révén hogyan lehet biztonságosabbá és eredményesebbé tenni a növekményeket;

18. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek általános elterjesztése számos tagállamban nagy kihívást jelent, mivel az alacsonyan képzett vagy atipikus munkavállalók általában nem kapnak ilyen nyugdíjat, és ez a kvk-k és a gyengébb gazdasági ágazatok körében is kevésbé elterjedt;

19. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatói nyugdíjrendszereknek hosszú távú jellegüknek megfelelő biztonsági kerettel kell rendelkezniük, és speciális biztonsági és kiegyensúlyozó mechanizmusokról kell gondoskodniuk;

20. elismeri, hogy a mind az állami, mind pedig a foglalkoztatói nyugdíjrendszerekben fellelhető megfelelőségi hiányosságok számos tagállamban továbbra is problémát jelentenek, és megoldásukat szolgálhatja többek között a jogosultságok megszerzésének támogatása, a fokozott pénzügyi támogatás a szegényebb nyugdíjasok számára, valamint a nyugdíjjogosultság kiterjesztése, ideértve a nyugdíjhoz való hozzájutás megkönnyítését a szülési és szülői szabadságon lévők, valamint egyéb gondozói tevékenységet végzők, illetve a kiszolgáltatott csoportok, például az alacsonyan képzett és atipikus munkavállalók számára;

21. elismeri, hogy a nyugdíjak megfelelősége és költségvetési fenntarthatósága jelentősen javítható, ha nemzeti, valamint helyi és regionális szinten támogatják és előmozdítják a munkaképes korú lakosság részvételét és foglalkoztatását, különös tekintettel a nők, a fiatal, idős és adott esetben migráns munkavállalók alulfoglalkoztatottságára;

22. arra bátorítja a tagállamokat, hogy csökkentsék a korai nyugdíjba vonulást ösztönző intézkedéseket és fokozzák a

minél későbbi tényleges nyugdíjba vonulást ösztönzőket, annak érdekében, hogy a nyugdíjrendszerek megfelelőek és fenntarthatóak legyenek;

23. hangsúlyozza, hogy a költségvetési konszolidáció során figyelembe kellene venni, hogy a tagállamoknak állandó feladata, hogy ésszerű mértékig megfelelő életszínvonalat biztosítsanak nyugdíjba vonult állampolgáraiknak, amint azt az Európai Unió Alapjogi Chartája lefekteti;

24. hangsúlyozza, hogy a költségvetési konszolidáció nem akadályozhatja a növekedés és a kohézió előmozdítását, például ösztönzőcsomagok végrehajtásán keresztül, mert a jobb adóbevételi alap a nyugdíjak pénzügyi fenntarthatóságának is jót tenne;

25. hangsúlyozza, hogy a hatóságoknak és a szociális partnereknek további intézkedéseket kellene kidolgozniuk és végrehajtaniuk az idősebb munkavállalók továbbfoglalkoztatásának előmozdítására és megkönnyítésére, hogy csökkentsék és végül megszüntessék a munkaerőpiacról való kilépés tényleges ideje és a törvényes nyugdíjkorhatár közti különbséget;

26. hangsúlyozza, hogy a törvényes nyugdíjkorhatár kérdése kapcsolódik egyéb munkaerő-piaci kérdésekhez is, mint a munkaerő-piaci részvételnek a késői munkába állás vagy a korai kilépés miatti lerövidülése, a továbbfoglalkoztatást és a képzést elősegítő karrierpolitikák kidolgozásának igénye, a rugalmas és fokozatos nyugdíjba vonulás kérdése, a befogadó munkaerőpiacok előmozdítása, valamint az, hogy foglalkozni kell a munka nehézségi fokának kérdésével, azaz azzal, hogy a munkaerőpiacról való idő előtti kilépés vagy nyugdíjba vonulás esetén különbséget kell tenni a különféle munkavállalói kategóriák között;

27. úgy véli, hogy a jövőbeli nyugdíjasokat megfelelően tájékoztatni kell, hogy a nyitott koordinációs módszer 11. célkitűzésében megfogalmazottakkal összhangban teljes és pontos képük legyen arról, hogy a jövőben milyen nyugellátásokra számíthatnak; egyetért azzal, hogy további intézkedéseket kell hozni a pénzügyi ismeretek és jártasság javításának területén;

28. üdvözli az Európai Unió Tanácsának Gazdaságpolitikai Bizottság és a Szociális Védelmi Bizottsága által közösen végzett elemzést az uniós nyugdíjrendszerekről és az előttük álló aktuális kihívásokról;

29. hangsúlyozza, hogy kiegyensúlyozott megközelítésre van szükség, amely azonos mértékben veszi figyelembe a nyugdíjrendszerek gazdasági, pénzügyi és társadalmi célkitűzéseit;

30. úgy véli, hogy a nyugdíjakról szóló vita az Európa 2020 stratégia részét képezi, és hangsúlyozza, hogy nyugdíjrendszereink fenntarthatósága és megfelelősége egy integrált, gazdasági, társadalmi és pénzügyi intézkedéseket magában foglaló társadalmi-gazdasági megközelítéssel valósítható meg;

31. támogatja az Európai Bizottság által javasolt integrált megközelítést, és megjegyzi, hogy a helyi és regionális önkormányzatok készen állnak arra, hogy a nyitott koordinációs módszer által nyújtott keretek között újabb reformtervekben vegyenek részt;

32. úgy véli, hogy a nyitott koordinációs módszer kulcsfontosságú eszköz az Unió és a tagállamokon belüli társadalmi fejlődés támogatásához, és alapvető kiegészítője az Európa 2020 stratégia keretében a társadalmi kohézió megerősítését célzó jogszabályoknak és pénzügyi eszközöknek;

33. elismeri, hogy a szociális partnerek fontos szereplői a megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerekről szóló vitának, és hangsúlyozza, hogy feladatuk az, hogy uniós, nemzeti, regionális, helyi és ágazati szinten folytatott szociális párbeszéd útján méltányos megoldásokat próbáljanak elérni.

II. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

34. örömmel fogadja, hogy az Európai Bizottság 2011-ben fehér könyv formájában folytatni szándékozik *A megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé* című zöld könyvet;

35. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy az általa e téren tett további lépéseket megfelelő hatásvizsgálatok kísérjék, különös figyelmet fordítva a helyi és regionális önkormányzatokra gyakorolt hatásra;

36. arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy az uniós nyugdíjak összehangolását – különösen a nyitott koordinációs módszer keretében – az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó új Európa 2020 stratégia végrehajtásának központi elemeként kezeljék;

37. arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a meglévő uniós szintű politikai koordinációs kereteken belül működjenek együtt olyan módszerek kidolgozásában, amelyek segítségével a tagállamok közösen és konzisztens módon kiértékelhetik a nyugdíjpolitikák fenntarthatóságra és megfelelőségre gyakorolt hatásait;

38. arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a makrogazdasági felügyeletet egészítsék ki szociális, valamint helyi és regionális dimenzióval. Figyelembe kell venni, hogy a költségvetési intézkedések és reformok milyen hatást gyakorolnak a nyugdíjakra, illetve milyen szociális hatásuk van a nyugdíjasokra, és számításba veendő a területi önkormányzatok azon képessége is, hogy a szociális segélyek és szolgáltatások révén kiegyensúlyozzák a nyugdíjasok és a nyugdíjkorhatárhoz közel állók jövedelmének e reformok és intézkedések miatti csökkenését;

39. arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nyugdíjak megfelelőségének tárgyalásakor vegyék figyelembe a nemek kérdését, tekintetbe véve, hogy egyrészt az átlagos várható élettartam és a törvényes nyugdíjkorhatár közötti időbeli különbség a nők esetében nagyobb, mint a férfiak esetében, másrészt azonban a nők teszik ki a nyugdíjasok legnagyobb csoportját, túlreprezentáltak az idősebb nyugdíjasok között, továbbá gyakran a pályafutásukat megszakító és az atipikus munkavállalók, valamint a gondozók között is. Ezt a helyzetet tovább súlyosbítja a befizetésekkel meghatározott rendszerek jelenlegi terjedése;

40. arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a vita tisztázása érdekében javítsanak a különféle nyugdíjkonstrukciók fogalmának meghatározásán, különösen ami a szociális biztonsági és a magánrendszerek, a foglalkoztatói és az egyéni, valamint az önkéntes és a kötelező rendszerek közti elmosódott határokat illeti;

41. arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy osszák meg egymással az arra vonatkozó információt, hogy egyrészt a szegénység megelőzése, másrészt a vásárlóerő nyugdíjba vonulás utáni megőrzése szempontjából a különféle nemzeti nyugdíjrendszerekben hogyan értelmezik a „megfelelő” nyugdíjaskori jövedelem fogalmát;

42. arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy folyamatosan ellenőrizzék mind az állami, mind pedig a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek minőségét – ideértve társadalmi hatásait is – a tekintetben, hogy megfelelő, hozzáférhető, biztonságos és fenntartható nyugdíjat biztosítanak-e, és a nyugdíjrendszerek színvonalának javítása érdekében vegyék fontolóra referenciaértékek bevezetését például a nyitott koordinációs módszer keretében;

43. úgy ítéli meg, hogy az EU-nak magatartási kódexeket kellene kidolgoznia a befizetésekkel meghatározott rendszerek kialakítására és működtetésére vonatkozóan;

44. arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesszék és javítsák statisztikai apparátusukat és analitikai eszközeiket, hogy ezáltal jobban fel tudják mérni, hogy nyugdíjpolitikáik mennyiben szolgálnak a megfelelő és fenntartható nyugdíjjövedelem biztosítását;

45. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki módszertani keretet a nyugdíjpolitikák által a fenntarthatóság és a megfelelőség közti egyensúlyra gyakorolt tényleges hatások felmérésére. Ehhez szükséges, hogy a Szociális Védelmi Bizottság és a Gazdaságpolitikai Bizottság együttműködésben dolgozza ki a jövőbeli nyugdíjkiadások értékelésére szolgáló jelenlegi makrogazdasági megközelítések és a megfelelőségi eredmények mikroszimulációjára épülő mikrogazdasági megközelítések kombinációját;

46. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg, szükség van-e a nyitott koordináció fokozottabb használatára ezen a téren egyrészt a személyek szabad mozgásának, másrészt pedig a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának előmozdítása érdekében.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 28-án.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Mercedes BRESSO

III

(Előkészítő jogi aktusok)

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

88. PLENÁRIS ÜLÉS, 2011. JANUÁR 27. ÉS 28.

A Régiók Bizottsága véleménye – Módosított javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az 1290/2005/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek az Unió leginkább rászoruló személyei számára történő élelmiszerosztás tekintetében történő módosításáról

(2011/C 104/10)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- sajnálatát fejezi ki, amiért a leginkább rászoruló személyek számára történő élelmiszerosztásról szóló új programot nem lehetett már korábban elindítani;
- úgy véli, hogy a válság okozta bizonytalan gazdasági helyzet és a számos tagállamban, és különösen a szerkezeti átalakulások által leginkább sújtott régiókban megromlott foglalkoztatási helyzet megköveteli, hogy az élelmiszerosztásra és az ehhez szükséges erőforrásokra vonatkozó jogszabályi alapot az uniós intézmények mihamarabb az aktuális követelményekhez igazítsák;
- úgy véli, hogy a leginkább rászoruló személyeket célzó élelmiszersegélynek a továbbiakban is a közös agrárpolitika körébe kell tartoznia, és hozzá kell járulnia a polgárok élelmiszer-biztonságának szavatolásával kapcsolatos KAP-célkitűzések megvalósításához;
- fontosnak tartja, hogy az Unió továbbra is jelentős részt vállaljon az élelmiszersegélyek finanszírozásából, mivel olyan uniós politikáról van szó, amely a szociális és regionális egyenlőtlenségeket hivatott csökkenteni, és közvetlenül a polgárok javát szolgálja;
- hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok és a harmadik szektor szervezetei fontos szerepet játszanak abban, hogy segélyhez juttassák a rászorulókat, valamint a segélyek elosztásának gyakorlati megszervezésében és az erről szóló tájékoztatásban.

Előadó:	Ossi MARTIKAINEN (FI/ALDE), Lapinlahti önkormányzatának elnöke
Referenciaszöveg:	Módosított javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az 1290/2005/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek az Unió leginkább rászoruló személyei számára történő élelmiszerosztás tekintetében történő módosításáról COM(2010) 486 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. sajnálatát fejezi ki, amiért a leginkább rászoruló személyek számára történő élelmiszerosztásról szóló új programot nem lehetett már korábban elindítani;

2. fel kívánja hívni az uniós intézmények figyelmét az RB azon következtetéseire, amelyeket az EU közös agrárpolitikájának 2013 utáni kilátásairól (CdR 127/2010), a társadalmi kirekesztésről és a szegénységről (CdR 57/2008), valamint az Unióban az egészség terén mutatkozó egyenlőtlenségekről (CdR 47/2010) szóló véleményeiben fogalmazott meg;

3. úgy véli, hogy az élelmiszerek hozzáférhetősége, valamint a megfelelő és változatos táplálkozás olyan alapvető jog, amelyeket szociális helyzettől függetlenül minden állampolgár számára biztosítani kell;

4. megjegyzi, hogy például a munkanélküliség, a társadalmi kirekesztés, az alacsony jövedelmi szint vagy az egészségi problémák alapján történő kirekesztődés olyan helyzethez vezethet, amelyben az érintett személy nem jut kellően változatos és egészséges ételhez. Ezt a Lisszaboni Szerződés 168. cikkével egyetemben (valamennyi uniós tevékenység során biztosítani kell az egészségvédelem magas szintjét) komolyan figyelembe kell venni a jövőbeli uniós élelmiszer-segélyezés megtervezésekor, és biztosítani kell az ezen az eszközön keresztül szétosztott segély jó minőségét is;

5. megjegyzi, hogy 2008-ban az élelmiszer-osztási program intézkedései több mint 13 millió polgárt érintettek, és úgy véli, hogy ez az eszköz a jövőben is fontos szerepet tölt majd be a legrászorultabbak megsegítésében;

6. úgy véli, hogy a válság okozta bizonytalan gazdasági helyzet és a számos tagállamban, és különösen a szerkezeti átalakulások által leginkább sújtott régiókban megromlott foglalkoztatási helyzet megköveteli, hogy az élelmiszerosztásra és az ehhez szükséges erőforrásokra vonatkozó jogszabályi alapot az uniós intézmények mihamarabb az aktuális követelményekhez igazítsák;

7. úgy véli, hogy a gazdasági válság következtében a költségvetés egyensúlyának helyreállítására irányuló intézkedések mind tagállami, mind pedig regionális és helyi szinten elkerülhetetlenek. Előfordulhat azonban, hogy a leginkább rászoruló személyek esetében ezek a szociális bizonytalanság és így az élelmi-

szeregély-szükségletek növekedéséhez vezetnek. Ezért a társadalmi kohézióknak ezt az eszközt, valamint ezen eszköz hatékonyságát, ismertségét és elfogadottságát tovább kellene javítani;

8. úgy véli, hogy a leginkább rászoruló személyeket célzó élelmiszersegélynek a továbbiakban is a közös agrárpolitika körébe kell tartoznia, és hozzá kell járulnia a polgárok élelmiszer-biztonságának szavatolásával kapcsolatos KAP-célkitűzések megvalósításához;

9. megítélése szerint az élelmiszerek fogyasztói árának az agrárpiacon zavarokra, a termelési költségek növekedésére és az elosztási csatornák koncentrációjára visszavezethető emelkedése miatt az élelmiszersegélyek jelentősége számos tagállamban növekedni fog. Az élelmiszerárak alakulásában egyre inkább növekszik a piac befolyása, ami aggasztó módon tükröződik mind a mezőgazdasági termelők jövedelmének csökkenésében, mind a fogyasztói árak növekedésében;

10. úgy véli, hogy a közös agrárpolitikát konzekvens és hosszú távú felülvizsgálatnak kell alávetni, elkerülendő, hogy módosításai túlságosan gyors szerkezeti változásokhoz vezessenek, és főként azt, hogy a kis gazdaságok csődbe menjenek és így az élelmiszertermelők esetlegesen élelmiszer-segélyezetté váljanak;

11. úgy véli, hogy az élelmiszersegély is hozzájárulhat az agrárpiacon zavarok és az áringadozások enyhítéséhez. Az élelmiszersegélyt a közös agrárpolitika és a piacpolitika alkotta egység részének kell tekinteni, ugyanakkor nem szabad pusztán az intervenciók rendszer egyik intézkedéseként kezelni. A rászoruló személyeket mindig támogatni kell – függetlenül az intervenciók rendszer jövőjétől. Az RB helyesli, hogy a módosított rendelet az intervenciók készletek mellett nagyobb szerepet szán a piacnak mint az élelmiszersegélyek forrásának, és nem csak akkor, amikor átmenetileg nem állnak rendelkezésre intervenciók készletek;

12. úgy véli, hogy a következő években kihívást jelent majd az élelmiszersegélyek sokoldalúságának biztosítása: a segélyélelmiszerek választékának le kellene fednie az Unióban termelt alapvető élelmiszerek összes csoportját;

13. hangsúlyozza, hogy éghajlat- és környezetvédelmi okokból a helyi élelmiszerláncnak is nagy jelentősége van az élelmiszersegélyezésben. A termeléstől az elosztásig terjedő láncnak a lehető legrövidebbnek és a leghatékonyabban szervezettnek kellene lennie;

14. úgy véli, hogy a segélyként adott élelmiszerek kiválasztásában figyelembe kell venni a helyi és regionális étkezési szokásokat, ami javítaná többek között a segélyek fogadtatását is;

15. úgy véli, hogy ha a helyi és regionális önkormányzatok, a regionális termelők és a segélyszervezetek a jövőben szorosabban együttműködnének az élelmiszer-segélyezés megszervezésében, az javíthatná ennek az eszköznek a hatékonyságát, elfogadottságát és annak a célnak az elérését, hogy a segély a megfelelő helyre kerüljön;

16. helyesli, hogy a segélyprogram körébe tartozó élelmiszerek kiválasztása a jövőben is a tagállamok feladata marad, és hogy magában a segélyek szétosztásában nem csökken a harmadik szektor szerepe;

17. kéri, hogy a segélyezés helyi megszervezésében kerüljék a felesleges bürokráciát, és az adminisztratív költségeket tartsák a lehető legalacsonyabb szinten;

18. sürgeti a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy hangolják össze a hatáskörükbe tartozó nemzeti szociálpolitikai eszközöket az uniós élelmiszersegéllyel annak érdekében, hogy a segélyt igazságosan szétoszthassák azok között, akiknek szükségük van rá, és a leginkább rászorulóknak megélhetésének logikus részeként tekintsék;

A közelség és a szubszidiaritás elve alapján a Régiók Bizottsága

19. fontosnak tartja, hogy az Unió továbbra is jelentős részt vállaljon az élelmiszersegélyek finanszírozásából, mivel olyan uniós politikáról van szó, amely a szociális és regionális egyenlőtlenségeket hivatott csökkenteni, és közvetlenül a polgárok javát szolgálja;

20. úgy véli, hogy célszerű volna megerősíteni az Európai Bizottság élelmiszersegélyekkel kapcsolatos hatáskörét például az ajánlattételi eljárások és általában az erőforrások elosztása,

a végrehajtási kérdések, a nyomon követés és a felügyelet tekintetében, annak ellenére, hogy ezt a tevékenységet ezentúl már nem teljes mértékben uniós költségvetésből finanszírozzák, hanem társfinanszírozású lesz. A hatáskör egyszerűsítésének a hatékonyság növelését, az átláthatóságot és a jövedelmezőséget kell céloznia;

21. helyesli, hogy az élelmiszersegélyek finanszírozásában a Kohéziós Alapból támogatásra jogosult régiók esetében az Unió hozzájárulási aránya magasabb lehet, mint a többi régió esetében. Az egyes régióknak megítélt finanszírozási források közötti különbség azonban nem nőhet túlságosan nagyra, mivel ez egy közvetlenül a polgárokat célzó közösségi intézkedés, melynek legitimitását és elfogadhatóságát a polgárok ítélik meg. A szociális különbségek még a gazdagabb régiókban is nagyok lehetnek;

22. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy rendszeresen mérlegelje, hogy a program időtartamára az összkiadásokra előirányzott évi maximum 500 millió euró elegendő-e, ha a gazdasági válság miatt esetleg tovább nő a kormányokra nehezedő, a közkiadások csökkentésére irányuló nyomás, és ha a gazdasági bizonytalanság miatt sok országban nő a munkanélküliség;

23. sürgeti az Európai Bizottságot és valamennyi érdekeltet, hogy kövessék nyomon, hogy az uniós társfinanszírozásnak a módosított rendeletben meghatározott korlátozása miként befolyásolja a segélyezés megszervezésére való hajlandóságot, és ennek milyen lehetséges következményei lehetnek a leginkább rászoruló személyek jóléte szempontjából;

24. úgy véli, hogy az uniós élelmiszersegélyek fogadásában és elosztásában való részvételnek továbbra is a tagállamok belátásán és részvételi hajlandóságán kell alapulnia;

25. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok és a harmadik szektor szervezetei fontos szerepet játszanak abban, hogy segélyhez juttassák a rászorulókat, valamint a segélyek elosztásának gyakorlati megszervezésében és az erről szóló tájékoztatásban.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – Az integrált tengerpolitika fejlesztése és a tengerekkel kapcsolatos tudás 2020

(2011/C 104/11)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- határozottan kéri, hogy a jelenlegi pénzügyi terv 2013-as lejártáig elegendő pénzügyi eszközt különítsenek el az EU integrált tengerpolitikájának továbbfejlesztésére. Úgy véli ezenkívül, hogy az integrált tengerpolitika fejlesztésére és további megszilárdítására a 2014-gyel kezdődő következő költségvetési időszakban is megfelelő, specifikus finanszírozást kell rendelkezésre bocsátani. Az uniós költségvetés kialakításában részt vevő összes felet kéri, hogy szenteljenek megfelelő figyelmet ennek az igénynek. Ez alapvetően fontos a kitűzött célok elérése érdekében és ahhoz, hogy ne vesszenek kárba az eddigi eredmények és a már megtett beruházások,
- amellet száll síkra, hogy nagyobb hangsúlyt kapjon a prioritásnak nyilvánított „fenntartható gazdasági növekedés, foglalkoztatás és innováció”. Európa még mindig az emberemlékezet óta legsúlyosabb gazdasági válságból való kilábalással küszködik. Ezért mindenképpen több figyelmet érdemelnek az ezt szolgáló lépések, amelyek ráadásul jelentősen elősegíthetnék az Európa 2020 program céljainak elérését,
- utal annak szükségességére, hogy a 2013 utáni többéves pénzügyi keret megvitatásának függvényében 2014-től is bocsássonak európai támogatási eszközöket az integrált európai tengerpolitika rendelkezésére, hogy a politikai kezdeményezés folyamatos és hatékony lehessen. A Régiók Bizottsága és az Európai Parlament által már megvitatott, partokra vonatkozó alap egy lehetséges példa erre,
- kéri, hogy a közigazgatási döntéshozatal minőségének minden szinten történő javítására irányuló cél elérését szolgáló intézkedések kidolgozásakor és végrehajtásakor konzultáljanak a helyi és regionális önkormányzatokkal. Az RB már korábban kérte, hogy ezt a területet a többszintű kormányzás szellemében kezeljék, és a szubszidiaritás elvével összhangban arra is felszólít, hogy a tengerrel kapcsolatos tudást érintő ügyekbe nagyobb mértékben vonják be a nem uniós országokat, és szorosabban működjenek együtt velük. A tengerpolitika egyéb területeit illetően már széles körben elismerik, mennyire fontos a jobb összehangolás a szóban forgó partnerekkel, és nyilvánvaló, hogy milyen előnyökkel jár, ha több közös intézkedésre kerül sor ezen a téren.

Előadó:	Noel FORMOSA (MT/EPP), San Lawrenz (Gozo) polgármestere
Referenciaszövegek:	Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az integrált tengerpolitika továbbfejlesztését támogató program létrehozásáról COM(2010) 494 végleges A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020 – tengermegfigyelés és tengeriadat-kezelés az intelligens és fenntartható növekedés szolgálatában COM(2010) 461 végleges

I. ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. határozottan kéri, hogy a jelenlegi pénzügyi terv 2013-as lejártáig elegendő pénzügyi eszközt különítsenek el az EU integrált tengerpolitikájának továbbfejlesztésére. Úgy véli ezenkívül, hogy az integrált tengerpolitika fejlesztésére és további megszi-lárdítására a 2014-gyel kezdődő következő költségvetési időszakban is megfelelő, specifikus finanszírozást kell rendelkezésre bocsátani. Az uniós költségvetés kialakításában részt vevő összes felet kéri, hogy szenteljenek megfelelő figyelmet ennek az igénynek. Ez alapvetően fontos a kitűzött célok elérése érdekében és ahhoz, hogy ne vesszenek kárba az eddigi eredmények és a már megtett beruházások;
2. kiemeli, hogy igen fontos az integrált tengerpolitika sikerének garantálása, mivel az alternatíva mind környezetvédelmi, mind gazdasági és szociális szempontból katasztrofális lenne. Túlságosan sok európai régió jóléte függ a tengertől ahhoz, hogy elhanyagolhassuk ezt a kérdést;
3. üdvözlí az Európai Bizottságnak azt a szándékát, hogy a 2011–2013-as évekre 50 millió euró összegű pénzeszközt bocsát rendelkezésre az integrált európai tengerpolitika fejlesztésére és megvalósítására, támogatva ezzel az európai tengerpolitika további fejlesztését, különösen a tengerhez kapcsolódó („kék”) növekedést, tengereink, óceánjaink és partjaink fenntartható használatát, a tengeri környezet védelmét, valamint a tengeri ágazatokban a foglalkoztatás ösztönzését;
4. amellet szál síkra, hogy nagyobb hangsúlyt kapjon a prioritásnak nyilvánított „fenntartható gazdasági növekedés, foglalkoztatás és innováció”. Európa még mindig az emberemlékezet óta legsúlyosabb gazdasági válságból való kilábalással küszködik. Ezért mindenképpen több figyelmet érdemelnek az ezt szolgáló lépések, amelyek ráadásul jelentősen elősegíthetnék az Európa 2020 program céljainak elérését;
5. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság a támogatási programmal hozzá kíván járulni az egyes tengeri régiókra szabott stratégiák megvalósításához. A tengeri térségekre vonatkozó regionális stratégiák lehetővé teszik, hogy az eszközök célirányos igénybevételével az egyes regionális problémákra specifikus megoldások szülessenek;
6. kiemeli, hogy „A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020” című közlemény elsősorban az adatok összegyűjtésével és rendezésével, tehát két olyan területtel foglalkozik, amelyen számos helyi és regionális önkormányzat a pénzügyi hatóság fontos szerepét tölti be. Ezért – az átfedések elkerülése végett – az erőfeszítések jobb összehangolására van szükség;
7. kiemeli, hogy a tengeri területfejlesztés az integrált európai tengerpolitika fontos eszköze, és azt ahol csak érdemes, alkalmazni is kellene;
8. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság kitüntetett helyet szán a nem uniós országokkal való együttműködésnek. Az RB meg van győződve arról, hogy az EU önmagában nem tudja megoldani azokat a szerteágazó problémákat, amelyekkel tengereink szembesülnek. Következésképpen elengedhetetlen, hogy nemzetközi partnereinket minél szorosabban bevonjuk. Az olyan kezdeményezések, mint a jelenleg a kialakulás fázisában levő helyi és regionális önkormányzatok euromediterrán közgyűlése (ARLEM) végül eredményes eszközökké válhatnak a közös érdekek regionális szintű együttműködésben való érvényesítéséhez;
9. szükségesnek tartja az európai tengeri kompetenciák fejlesztését és bemutatását szolgáló konkrét vezérprojektek támogatását, így például egy „európai tiszta kikötő” vagy egy „európai tiszta hajó” projekt kidolgozását. Az ilyen vezérprojektek olyan műszaki lehetőségeket tárhatnak fel, amelyek az átfogóbb politikai célok alapján alkalmasak arra, hogy közép-távon a törvényi normák emeléséhez, azok európai és nemzetközi szintű rögzítéséhez, s ezzel az európai tengeri gazdaság versenylőnyéhez vezessenek (például az energiahatékonyság, a kibocsátáscsökkentés, az alternatív hajóhajtások vagy a hajóbiztonság területén). Az ilyen vezérprojektek ugyanakkor hosszú távon csak a jövőre nézve biztos pénzügyi keret garantálásával valósíthatók meg;

II. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

10. üdvözlí a tengerekkel kapcsolatos európai tudáshálózat integráltabb kialakítására irányuló kezdeményezést. Tekintettel az IKT fejlettségi szintjére és az egyes államokban működő tudományos közösségek közötti egyre szélesebb körű együttműködésre, a jelenlegi szétaprózott struktúra idejétmúlt, és a velejáró költségekhez képest aligha hatékony;

11. utal annak szükségességére, hogy a 2013 utáni többéves pénzügyi keret megvitatásának függvényében 2014-től is bocsássanak európai támogatási eszközöket az integrált európai tengerpolitika rendelkezésére, hogy a politikai kezdeményezés folyamatos és hatékony lehessen. A Régiók Bizottsága és az Európai Parlament által már megvitatott, partokra vonatkozó alap egy lehetséges példa erre;

12. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a helyi és regionális önkormányzatok nem részesültek több figyelemben, pedig az Európai Bizottság jórészt olyan kérdésekkel foglalkozik, amelyek az önkormányzatok hatáskörébe tartoznak, és amelyek tekintetében igen gyakran ezek töltik be a pénzügyi és/vagy végrehajtó hatóság szerepét. Az adatgyűjtés tagállami hatáskörbe tartozik ugyan, de a valóságban többnyire helyi és regionális szinten zajlik;

13. kéri, hogy a közigazgatási döntéshozatal minőségének minden szinten történő javítására irányuló cél elérését szolgáló intézkedések kidolgozásakor és végrehajtásakor konzultáljanak a helyi és regionális önkormányzatokkal. Az RB már korábban kérte, hogy ezt a területet a többszintű kormányzás szellemében kezeljék, és a szubszidiaritás elvével összhangban arra is felszólít, hogy a tengerrel kapcsolatos tudást érintő ügyekbe nagyobb mértékben vonják be a nem uniós országokat, és szorosabban működjenek együtt velük. A tengerpolitika egyéb területeit illetően már széles körben elismerik, mennyire fontos a jobb összehangolás a szóban forgó partnerekkel, és nyilvánvaló, hogy milyen előnyökkel jár, ha több közös intézkedés kerül sor ezen a téren;

14. azt ajánlja, hogy az Európai Bizottság térképezze fel az európai régiókban leginkább bevált gyakorlatokat, amikor a tengerparti övezet integrált kezeléséről szóló ajánlás nyomán következetes intézkedéseket fontol meg a part menti tájékoztatási rendszerek támogatására. Egyes régiók, például Bretagne, Schleswig-Holstein és Zuid-Holland éllovasok ezen a téren, és számos gyakorlati megoldásukat más régiók is átvehetik;

15. üdvözlí az egy-egy tengeri medencét illető szemlélet alkalmazását a tengeri megfigyelési rendszerek vonatkozásában és a kritikus hézagok azonosítása érdekében. Valóban érdemes megvizsgálni azt az opciót, hogy több felelősséget – ezen belül esetlegesen koordinációs hatáskört – ruházzanak a regionális tengeri egyezményekre és a regionális halászati tanácsadó testületekre. Mindenképpen biztosítani kell azonban az adatok interoperabilitását és a jó minőségű szabványok figyelembevételét;

16. javasolja, hogy az Európai Bizottság támogassa regionális adatokra vonatkozó mutatók kidolgozását, melyek segíthetnék a regionális tengeri stratégiák prioritásainak jobb kialakítását, hiszen a régiók a legfontosabb adatgyűjtők és -felhasználók közé tartoznak;

17. megjegyzi, hogy valószínűleg jobb eredmények érhetők el egy holisztikusabb megközelítés alkalmazásával, például azzal, ha nagyobb hangsúlyt kap a magáncégek által az integrált tengerpolitika kialakításában betölthető szerep. Anélkül, hogy szem előtt tévesztenénk az Európai Unió szociális dimenzióját, az összes érintett érdekcsoportot be kellene vonni a folyamat minden szakaszába. Megjegyzendő még, hogy az érintett érdekcsoportokat nemcsak arra kell megkérni, hogy osztozzanak az

adatgyűjtés és -biztosítás költségein, hanem arra is, hogy osszák meg a többi féllel elképzeléseiket és bevált gyakorlataikat. Ebből nekik is hasznuk származik, és így tovább ösztönzik a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést az európai térségben;

18. elismeri, hogy a tengerrel kapcsolatos tudás elmélyítése nemcsak azért alapvetően fontos, hogy jobban megértsük a tengereinkben zajló folyamatokat, hanem annak érdekében is, hogy erősítsük az integrált tengerpolitika két másik eszközét: a jobb területrendezést és az integrált tengerfelügyeletet;

19. megjegyzi, hogy a vélemény tárgyát képező közlemény az adatok összegyűjtésére és rendezésére, azaz a tudásszerzés folyamatának első két lépésére összpontosít. Ugyanakkor a helyi és regionális önkormányzatok éppen ebben a két szakaszban rendkívül aktívak;

20. egyetért azzal, hogy a szóban forgó kezdeményezés olyan követelményekből indul ki, amelyek több irányelvben megfogalmazódtak alapvetően azzal a céllal, hogy jobban összehangolt tenger-megfigyelési programok jöjjenek létre, egyszerűsödjön a közhatóságok közötti információcsere, közzé lehessen tenni nyilvános adatokat, illetve meg lehessen állapítani bizonyos közös szabványokat;

21. hangsúlyozza, hogy a közlemény külön megemlíti a partvidékekre vonatkozó adatokat és azt, hogy számos regionális önkormányzat már kidolgozott parti információs rendszereket. Nyilvánvalónak tűnik, hogy az említett lépések hasznának maximalizálása érdekében el kell érni bizonyos fokú interoperabilitást. Ehhez az Európai Bizottságnak meg kellene vizsgálnia a regionális szintű együttműködés és koordináció javításának módjait;

22. elismeri egyben annak a koncepciónak a jelentőségét, hogy az adatokat célszerű forrásokhoz minél közelebb tárolni. A javaslat mindenképpen ésszerű, de gondoskodni kell arról, hogy ez ne rójon többletterhet a helyi és regionális önkormányzatokra. Ilyen értelemben több figyelmet érdemel az Európai Bizottság nézete, mely szerint az összes érintett érdekcsoportnak megfelelően hozzá kellene járulnia az adatok megőrzéséhez is – akkor is, ha ehhez már nem fűződnek társadalmi és kereskedelmi érdekek;

23. megjegyzi, hogy a közlemény három fő célkitűzést jelöl meg, melyek a következők:

- a tengeriadat-felhasználók operatív költségeinek és várakozási idejének csökkentése,
- a verseny és az innováció fokozása a tengeri adatok felhasználói és újrafelhasználói körében,
- a tengerekről való tudással kapcsolatos bizonytalanság mérséklése.

A kitűzött célok elérése, valamint a jelenlegi szétaprózott struktúráról egy integrált hálózatra való áttérés évente akár 300 millió eurós megtakarítást is eredményezhet, ami jelentős részben a helyi és regionális önkormányzatok hasznára is válna;

24. azt ajánlja, hogy a fent említett célkitűzéseket a meglévő uniós eszközök – például a globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelés (GMES) és az európai tengeri megfigyelési és adathálózat (ur-EMODnet) továbbfejlesztése és hatékonyabbá tétele révén ériék el. Határozottan kiáll amellett, hogy az Európai Bizottság ezen túlmenően vizsgálja meg azt is, hogy miként lehet az EU által támogatott vidékfejlesztési, valamint tengerkutató programok keretében feldolgozott adatok elérhetőségét javítani, és így újrafelhasználhatóvá tenni őket, továbbá miként biztosítható, hogy a tagállamok teljes körűen alkalmazzák a halászati adatokhoz való hozzáférés új szabályait, illetve miként lehet gondoskodni arról, hogy az összegyűjtött adatok megfeleljenek a közös szabványoknak és lehetőséget adjanak a többcélú felhasználásra;

25. egyetért az Európai Bizottság arra irányuló szándékával, hogy tovább haladjon egy működő tengeriadat-architektúra megvalósítása felé. Úgy véli, hogy ennek érdekében az Európai Bizottságnak minden érdekcsoportot be kellene vonnia, és ösztönöznie kellene a nemzeti adatközpontok közötti információáramlást, valamint titkárságot kellene felállítania az ur-EMODnet kezelésére;

26. azt javasolja a tengerhajózási közösségnek, hogy lépjen fel az Európai Innovációs és Technológiai Intézetnél annak érdekében, hogy a „tengeri erőforrások védelme és fenntartható használata” témakörben mielőbb jöjjön létre egy tudományos és innovációs társulás (TIT). Egy ilyen TIT a biológiai és ásványi erőforrások, valamint az energia területén a környezetvédelmi szempontokat is figyelembe véve a tudományos, technológiai, gazdasági és képzéssel kapcsolatos tevékenységek széles skáláját átfoghatná;

III. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

4. cikk

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A program a 2. és 3. cikkben meghatározott célkitűzésekkel összhangban pénzügyi támogatást nyújthat az alábbi tevékenységekhez:	A program a 2. és 3. cikkben meghatározott célkitűzésekkel összhangban pénzügyi támogatást <u>kell nyújtani</u> <u>legalább, de nem kizárólag</u> az alábbi tevékenységekhez:
a) tanulmányok és együttműködési programok;	a) tanulmányok és együttműködési programok;
b) a nyilvánosság tájékoztatása és a legjobb gyakorlatok megosztása, tudatosságnövelés és ehhez kapcsolódó kommunikációs és terjesztési tevékenységek, ideértve a népszerűsítő kampányokat, rendezvényeket, valamint webhelyek létrehozását és fenntartását;	b) a nyilvánosság tájékoztatása és a legjobb gyakorlatok megosztása, tudatosságnövelés és ehhez kapcsolódó kommunikációs és terjesztési tevékenységek, ideértve a népszerűsítő kampányokat, rendezvényeket, valamint webhelyek létrehozását és fenntartását;
c) konferenciák, szemináriumok, műhelytalálkozók és fórumok az érdekeltek számára;	c) konferenciák, szemináriumok, műhelytalálkozók és fórumok az érdekeltek számára;
d) jelentős mennyiségű adat, a legjobb gyakorlatok és az Unió által finanszírozott regionális projektek adatbázisainak megosztása, ellenőrzése és megjelenítése, az ezekhez való nyilvános hozzáférés biztosítása, adott esetben az egy vagy több ilyen céllal létrehozott titkárság révén;	d) jelentős mennyiségű adat, a legjobb gyakorlatok és az Unió által finanszírozott regionális projektek adatbázisainak megosztása, ellenőrzése és megjelenítése, az ezekhez való nyilvános hozzáférés biztosítása, adott esetben az egy vagy több ilyen céllal létrehozott titkárság révén;
e) horizontális eszközökkel kapcsolatos intézkedések, ideértve a kísérleti projekteket is.	e) horizontális eszközökkel kapcsolatos intézkedések, ideértve a kísérleti projekteket is.

Indokolás

A javaslatban kitűzött célok megvalósításához hozzáférhetővé kell tenni a pénzügyi forrásokat. A „kell” ige használata hangsúlyozza a pénzügyi eszközök odaítélésének kötelező jellegét. A „legalább, de nem kizárólag” szövegrész beillesztése lehetővé teszi más, a szövegben nem szereplő tevékenységek támogatását is.

2. módosítás

6. cikk

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A program kedvezményezettjei lehetnek harmadik országok, harmadik országbeli érdekeltek, valamint a 2. és 3. cikkben meghatározott egy vagy több általános vagy konkrét célkitűzés megvalósítására törekvő nemzetközi szervezetek vagy testületek is.	<u>Elengedhetetlen, hogy a</u> program kedvezményezettjei <u>lehetnek között legyenek</u> harmadik országok, harmadik országbeli érdekeltek, valamint a 2. és 3. cikkben meghatározott egy vagy több általános vagy konkrét célkitűzés megvalósítására törekvő nemzetközi szervezetek vagy testületek is.

Indokolás

Az RB szerint elengedhetetlen a nemzetközi partnerek bevonása.

3. módosítás**7. cikk**

A magyar változatot nem érinti.

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A Bizottság a költségvetési rendelet előírásaival összhangban hajtja végre a programot.	A Bizottság a költségvetési rendelet előírásaival összhangban hajtja végre a programot.

Indokolás

Az angol változatból hiányzik egy szó.

4. módosítás**10. cikk**

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A pénzügyi támogatás kedvezményezettje technikai és pénzügyi jelentéseket küld a program által finanszírozott munka előrehaladásáról a Bizottságnak. Az egyes projektek befejezésétől számított három hónapon belül egy zárójelentést is kell küldeni.	A pénzügyi támogatás kedvezményezettje technikai és pénzügyi jelentéseket küld a program által finanszírozott munka előrehaladásáról a Bizottságnak. Az egyes projektek befejezésétől számított három-hat hónapon belül egy zárójelentést is kell küldeni.

Indokolás

Több időt kell hagyni a zárójelentés elkészítésére.

5. módosítás**11. cikk**

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A Bizottság biztosítja, hogy az e program keretében finanszírozott intézkedések végrehajtása során az Unió pénzügyi érdekei védelmet élvezzenek az alábbiak révén:	A Bizottság biztosítja, hogy az e program keretében finanszírozott intézkedések végrehajtása során az Unió pénzügyi érdekei védelmet élvezzenek az alábbiak révén:
a) megelőző intézkedések alkalmazása a csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek ellen,	a) megelőző intézkedések alkalmazása a csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek ellen,
b) hatékony ellenőrzések,	b) hatékony ellenőrzések,
c) a jogosulatlanul kifizetett összegek visszafizettetése, és	c) a jogosulatlanul kifizetett összegek visszafizettetése, és
d) szabálytalanság észlelése esetén hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók alkalmazása.	d) szabálytalanság észlelése esetén hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók alkalmazása.
2. Az (1) bekezdés alkalmazásában a Bizottság a 2988/95/EK, Euratom, a 2185/96/Euratom, EK és az 1073/1999/EK rendelettel összhangban jár el.	2. Az (1) bekezdés alkalmazásában a Bizottság a 2988/95/EK, Euratom, a 2185/96/Euratom, EK és az 1073/1999/EK rendelettel összhangban jár el.

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
3. A Bizottság csökkenti, felfüggeszti vagy visszafizeteti egy adott intézkedésre nyújtott pénzügyi támogatás összegét, amennyiben szabálytalanságokat tár fel – beleértve e rendelet rendelkezéseinek, vagy a szóban forgó pénzügyi támogatást odaítélő egyedi határozatnak, szerződésnek vagy megállapodásnak figyelmen kívül hagyását –, vagy ha tudomást szerez arról, hogy a Bizottság jóváhagyásának kérelmezése nélkül az intézkedésen olyan változtatást hajtottak végre, amely ellentétes annak jellegével vagy végrehajtásának feltételeivel.	<u>3. E cikk alkalmazásában a „szabálytalanság” az uniós jogszabályok valamely rendelkezésének olyan megsértését, vagy szerződéses kötelezettségnek gazdasági szereplő cselekedetéből vagy mulasztásából eredő olyan megszegését jelenti, amely az Unió általános költségvetésének vagy az Unió által kezelt költségvetéseknek indokolatlan kiadási tétel szerepeltetésével kárt okoz vagy okozna.</u>
4. A határidők be nem tartása esetén, vagy amennyiben az intézkedés végrehajtásában elért előrehaladás nem arányos a megítélt pénzügyi támogatással, a Bizottság felszólítja a kedvezményezettet, hogy adott határidőn belül nyújtsa be észrevételeit. Ha a kedvezményezett nem ad kielégítő választ, a Bizottság törölheti a pénzügyi támogatás hátralévő részét, és követelheti a kifizetett összegek visszatérítését.	34. A Bizottság csökkenti, felfüggeszti vagy visszafizeteti egy adott intézkedésre nyújtott pénzügyi támogatás összegét, amennyiben szabálytalanságokat tár fel – beleértve e rendelet rendelkezéseinek, vagy a szóban forgó pénzügyi támogatást odaítélő egyedi határozatnak, szerződésnek vagy megállapodásnak figyelmen kívül hagyását –, vagy ha tudomást szerez arról, hogy a Bizottság jóváhagyásának kérelmezése nélkül az intézkedésen olyan változtatást hajtottak végre, amely ellentétes annak jellegével vagy végrehajtásának feltételeivel.
5. A jogosulatlan kifizetéseket vissza kell fizetni a Bizottságnak. A költségvetési rendeletben meghatározott feltételek szerint kamat terhel minden olyan összeget, amelyet nem térítettek vissza kellő időben.	45. A határidők be nem tartása esetén, vagy amennyiben az intézkedés végrehajtásában elért előrehaladás nem arányos a megítélt pénzügyi támogatással, a Bizottság felszólítja a kedvezményezettet, hogy adott határidőn belül nyújtsa be észrevételeit. Ha a kedvezményezett nem ad kielégítő választ, a Bizottság törölheti a pénzügyi támogatás hátralévő részét, és követelheti a kifizetett összegek visszatérítését.
6. E cikk alkalmazásában a „szabálytalanság” az uniós jogszabályok valamely rendelkezésének olyan megsértését, vagy szerződéses kötelezettségnek gazdasági szereplő cselekedetéből vagy mulasztásából eredő olyan megszegését jelenti, amely az Unió általános költségvetésének vagy az Unió által kezelt költségvetéseknek indokolatlan kiadási tétel szerepeltetésével kárt okoz vagy okozna.	56. A jogosulatlan kifizetéseket vissza kell fizetni a Bizottságnak. A költségvetési rendeletben meghatározott feltételek szerint kamat terhel minden olyan összeget, amelyet nem térítettek vissza kellő időben.
	<u>6. E cikk alkalmazásában a „szabálytalanság” az uniós jogszabályok valamely rendelkezésének olyan megsértését, vagy szerződéses kötelezettségnek gazdasági szereplő cselekedetéből vagy mulasztásából eredő olyan megszegését jelenti, amely az Unió általános költségvetésének vagy az Unió által kezelt költségvetéseknek indokolatlan kiadási tétel szerepeltetésével kárt okoz vagy okozna.</u>

Indokolás

A „szabálytalanság” meghatározásának a cikk elején kellene állnia.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – Egységes európai vasúti térség

(2011/C 104/12)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- támogatja az Európai Bizottságnak a vasúti piacok megnyitásával kapcsolatos megközelítését, ám hangsúlyozza, hogy a cél nem a korlátlan verseny, hanem a vasúti ágazat termelékenységének fokozására és az általa nyújtott szolgáltatások javítására irányuló verseny lehetővé tétele. A verseny ugyanakkor nem cél, hanem eszköz, amelynek a vasúttársaságok közötti teljes esélyegyenlőség keretei között kell megvalósulnia,
- támogatja a speciális célt szolgáló (nagysebességű vagy teherforgalom-orientált) hálózatok kialakítását, de kitart az európai kohézió célkitűzései mellett, és hangsúlyozza, hogy el kell kerülni egy többsebességű Európa létrehozását,
- úgy ítéli meg, hogy a közös finanszírozási keretre vonatkozó jövőendő javaslatban pontosítani kellene, hogy az mennyiben tér el a Régiók Bizottsága által elutasított „egységes alaptól”. Középutat jelentene, ha a strukturális alapokkal kapcsolatos új rendeletekbe bevezetésre kerülne a fenntartható közlekedés rendelkezésére álló előirányzatok elkülönítési mechanizmusa, mely előnyben részesítené a prioritást élvező TEN-T projektek szakaszainak finanszírozását, valamint a városi mobilitásra irányuló cselekvési terveket,
- alapjában véve üdvözli az Európai Bizottság által a vasúti zajhatás differenciált díjszabása és a közúti fuvarozás külső költségeinek internalizálására elfogadott euromatrica között felállított kapcsolatot;
- az infrastruktúra finanszírozását illetően sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok nem kötelesek konzultálni a helyi és regionális önkormányzatokkal a vasúti infrastruktúrákkal kapcsolatos nemzeti stratégia kidolgozása során;
- sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság nem tesz jogi kötelezettségvállalást a pályahálózat-működtetők és a vasúttársaságok teljes mértékű különválasztása mellett.

Előadó:	Michel DELEBARRE (FR/PES), Dunkerque város polgármestere
Referenciaszövegek:	Az Európai Bizottság közleménye az egységes európai vasúti térség kialakításáról COM(2010) 474 végleges Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre az egységes európai vasúti térség létrehozásáról COM(2010) 475 végleges

1. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Az egységes európai vasúti térségről szóló közlemény

1. támogatja az Európai Bizottságnak a vasúti piacok megnyitásával kapcsolatos megközelítését, ám hangsúlyozza, hogy a cél nem a korlátlan verseny, hanem a vasúti ágazat termelékenységének fokozására és az általa nyújtott szolgáltatások javítására irányuló verseny lehetővé tétele. A verseny ugyanakkor nem cél, hanem eszköz, amelynek a vasúttársaságok közötti teljes esélyegyenlőség keretei között kell megvalósulnia;

2. továbbra is támogatja az Európai Unióban található vasúti rendszerek interoperabilitásának és biztonságának megerősítését, és minden olyan jogi vagy infrastrukturális akadály megszüntetését, amely megnehezíti vagy megakadályozza a tagállamok közötti vasúti közlekedést. Ezeket kell a vasúti közlekedést érintő uniós szakpolitikák központi kérdéseként kezelni, hogy ezáltal támogatást kapjon a tagállamok közötti transznacionális közlekedés, és hatékonyvá váljon az egységes piac. Az Európai Vasúti Ügynökség szerepét hozzá kell igazítani prioritások megvalósításához. Egyébiránt helyénvaló döntőbírói hatáskörrel, illetve a tanúsítással kapcsolatos viták esetén a nemzeti biztonsági hatóságok esetleges helyettesítésének jogával felruházni az Európai Vasúti Ügynökséget;

3. támogatja a „szennyező fizet” elvének bevezetését és a külső költségek internalizálását valamennyi közlekedési mód tekintetében annak érdekében, hogy valóban egyenlő versenyfeltételeket biztosító térség jöjjön létre;

4. támogatja a speciális célt szolgáló (nagysebességű vagy teherforgalom-orientált) hálózatok kialakítását, de kitart az európai kohézió célkitűzései mellett, és hangsúlyozza, hogy el kell kerülni egy többsebességű Európa létrehozását. Ezért az uniós intézményeknek ügyelniük kell majd arra, hogy a periférikusabb fekvésű régiók vasúti folyosói a központi térségeikéhez képest ne veszítsenek fontosságukból, hanem inkább kiépüljenek, ezáltal is elősegítve a versenyfeltételek egyenlőségét, illetve az egységes piac valódi és hatékony kohézióját;

5. támogatja a vasúti infrastruktúra fejlesztésére szánt források mobilizálását;

6. úgy ítéli meg, hogy a közös finanszírozási keretre vonatkozó jövőendő javaslatban pontosítani kellene, hogy az mennyiben tér el a Régiók Bizottsága által elutasított „egységes alaptól”. A Régiók Bizottsága ugyanis nem támogatja egy olyan egységes alap létrehozását, amely a kohéziós politika keretében

elkülönített eszközök felhasználásával összefogva valamennyi, a közlekedési infrastruktúrával kapcsolatos európai pénzügyi eszközt. Az alapok ilyenén átvezetése nemcsak veszteséget okozhat a közlekedési politikára szánt pénzeszközök terén, hanem meg is kérdőjelezheti a közlekedési projektek területi fejlesztési stratégiákba való integrálását. Középutat jelentene, ha a strukturális alapokkal kapcsolatos új rendeletekbe bevezetésre kerülne a fenntartható közlekedés rendelkezésére álló előirányzatok elkülönítési mechanizmusa, mely előnyben részesítené a prioritást élvező TEN-T projektek szakaszainak finanszírozását, valamint a városi mobilitásra irányuló cselekvési terveket;

Javaslat az első vasúti csomag felülvizsgálatára – regionális kihívások

7. a jogszabály hatálya alóli kivételek (2. cikk) tekintetében kiemeli, hogy az Európai Bizottság a csupán városi, elővárosi vagy regionális szolgáltatásokat nyújtó vasúttársaságokat továbbra is mentesíti az irányelv alkalmazása alól (2. cikk), ami összhangban áll a vasúti személyszállításra vonatkozó közszolgáltatási kötelezettségekről szóló jelenleg hatályos rendellel;

8. elismeri, hogy a regionális vasutak jelentős mértékben hozzájárulnak a helyi és regionális fejlődéshez, mivel az európai régiók vonzóbbá válnak, megerősödik a fenntartható áruszállítás, növekszik a környezetbarát idegenforgalom, és új foglalkoztatási lehetőségek keletkeznek;

9. a vasúti szolgáltatásokat illetően (13. cikk, III. melléklet) üdvözli, hogy az áramszolgáltatási rendszernek a vontatási áram céljából való használata és az üzemanyagöltő berendezések az ezen alapvető szolgáltatásokhoz való megkülönböztetésmentes hozzáférés biztosítása érdekében bekerültek a minimális szolgáltatások közé. Fontos, hogy az infrastruktúra üzemeltetői a tervezett forgalomhoz elegendő áramellátásról is gondoskodjanak, és ösztönözzék a kisebb környezeti hatású vontatási energiák használatát;

10. üdvözli a domináns helyzetben lévő üzemeltetők és a III. mellékletben található szolgáltatási infrastruktúrák üzemeltetőinek kötelező szétválasztását. Ez a szétválasztás lehetővé teszi a helyi és a nemzetközi vasúti piacok egészségesebb fejlődését;

11. örömmel fogadja a vasúti tevékenységekhez kapcsolódó kikötői berendezések integrálását az olyan szolgáltatási infrastruktúrákba, amelyek tekintetében a hozzáférést átláthatóbbá és nyitottabbá kell tenni;

12. támogatja azoknak a működőképes alternatíváknak a pontosabb meghatározását, amelyek a szolgáltatási infrastruktúra üzemeltetői számára lehetővé teszik a hozzáférés megtagadását „ugyanazon a menetvonalon, gazdaságilag elfogadható feltételek mellett” hasonló szolgáltatás megléte esetén;

13. úgy ítéli meg, hogy a szabályozó szervezet hatáskörének ki kell terjednie a kapacitások vasúti szolgáltatók számára való odaítélésére;

14. kéri, hogy a 47. cikk (5) bekezdését olyan szabályozással egészítsék ki, amely a tengeri kikötőkbe irányuló szárazföldi forgalmat alapvetően a határokon átnyúló áruszállítási szolgáltatásokkal azonos módon kezeli;

15. úgy véli, hogy a szolgáltatási infrastruktúrákat illetően a „használd vagy elveszíted” elvének már a tevékenység leállításának szándéka esetében is érvényesülnie kell (a szolgáltatási infrastruktúra új üzemeltetőjének kijelölését célzó kötelező pályázati felhívás); ugyanígy egy bizonyos gördülőállomány számára újonnan kialakított karbantartási vagy más műszaki létesítményeket nem szabad 5 éves időszakra egyetlen felhasználó számára fenntartani;

16. a teherszállító vonatok zajhatása vonatkozásában (31. cikk (5) bekezdés és VIII. melléklet) megállapítja, hogy a zajhatás a vasúti szállítás környezetvédelmi szempontból legsebezhetőbb pontja. A vasúti útvonalak közelében lakók részéről számos panasz érkezik emiatt;

17. megerősíti, hogy a vonatok zajhatása leghatékonyabban a vagonok alacsony zajszintű féktechnológiával való felszerelése segítségével kezelhető; E felszerelés finanszírozása és műszaki meghatározása ugyanakkor problémát okoz;

18. alapján véve üdvözlí az Európai Bizottság által a vasúti zajhatás differenciált díjsabása és a közúti fuvarozás külső költségeinek internalizálására elfogadott euromatrica között felállított kapcsolatot; megjegyzi azonban, hogy a tervek jelenlegi állása szerint a zaj okozta külső költségek internalizálása a vasúti közlekedésben kötelező, a közúti közlekedésben fakultatív, ami versenytorzulásokhoz vezethet;

19. üdvözlí az Európai Bizottság javaslatát a vasúti zajhatás csökkentése érdekében kötelezően bevezetendő ösztönző díjsabás vonatkozásában, sajnálattal állapítja meg azonban, hogy az Európai Bizottság nem teszi hasonlóképpen kötelezővé ezen ösztönző díjsabást a közúti áruszállítás esetében; úgy véli egyébiránt, hogy biztosítani kell, hogy az alacsony zajszintű járművek ne legyenek folyamatosan alávétve egy nagy adminisztrációval járó folyamatnak. Ha sikerült elérni a zajcsökkentéssel kapcsolatos célt, és az eljárás fenntartása nem eredményez megfelelő hasznot a közösség számára, akkor lehetővé kell tenni a kibocsátott zajtól függő pályahasználati díjak rendszerének újbóli megszüntetését vagy a helyzetnek megfelelő kiigazítását;

20. az infrastruktúra finanszírozását illetően (8. cikk, 30. cikk, VII. melléklet) sajnálattal fejezi ki amiatt, hogy a tagál-

lamok nem kötelesek konzultálni a helyi és regionális önkormányzatokkal a vasúti infrastruktúrákkal kapcsolatos nemzeti stratégia kidolgozása során. Ezek az önkormányzatok legalább 5 éves időtartamra helyi stratégiát tudnának kidolgozni a vasúti infrastruktúrákra;

21. támogatja a tagállamok és a pályahálózat-működtetők közötti, a vasúti pályák fenntartását és felújítását célzó kötelezően megkötendő többéves szerződéseket. Biztosítani kell azonban, hogy az infrastruktúrával kapcsolatos közérdekekről és az infrastruktúra ehhez szükséges tulajdonságairól továbbra is az egyes tagállamok döntsének;

22. sajnálattal fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat nem vonják be kifejezetten a vasúti hálózataik állapotára jelentős hatást gyakorló megállapodásokról folytatott tárgyalásokba;

23. a meghatalmazott kérelmezők (3. cikk (12) bekezdés, 44. cikk) tekintetében üdvözlí a kérelmezők körének kibővítését. Azok a szervek, amelyek nem rendelkeznek vasúti engedéllyel, mint például a fuvaroztatók vagy a kikötők így könnyebben tudnak menetvonalat foglalni. Ez lehetővé tenné a rövid távolságra fuvarozók (shortliners) rendszerének kialakítását is;

Javaslat az első vasúti csomag felülvizsgálatára – Egyéb politikai természetű kihívások

24. a piacnyitás és a szabályozás tekintetében általában véve támogatja a szabályozó hatóság azon hatásköreinek megerősítését, amelyek megkönnyítik a vasúti piachoz való megkülönböztetésmentes hozzáférés meglétének ellenőrzését és ösztönzik az infrastruktúraüzemeltetők hatékony szolgáltatásnyújtását. Ide tartozik annak az eddigi lehetőségnek a fenntartása is, hogy a tagállamok felügyeleti jogi intézkedésekkel ösztönözzék ezt. Figyelemmel arra, hogy a vasúttal kapcsolatos problémák egyre inkább multinacionális jellegű kihívásokat képviselnek, a szubszidiaritás elvének és a nemzeti hatóságok hatáskörének tiszteletben tartásával létre kell hozni egy európai hatóságot a több tagállamban releváns kérdések kezelésére. Az Európai Bizottság először felállíthatna egy Európai Vasúti Szabályozási Bizottságot, melynek feladata a hálózatok szabályozására vonatkozó nemzeti vitás kérdésekkel kapcsolatos döntéshozatal fellebbviteli szinten, és amelynek jogi utak állnak rendelkezésére a tagállamok végrehajtás kikényszerítésére. A Régiók Bizottsága úgy véli továbbá, hogy az Európai Bizottságnak nagyobb erőfeszítést kellene tennie azért, hogy a forgalom hatékonyra tétele érdekében egységes irányítási nyelvezetet, egységes üzemszabályokat, valamint egységes forgalomirányítási rendszert vezessen be;

25. sajnálattal fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság nem tesz jogi kötelezettségvállalást a pályahálózat-működtetők és a vasúttársaságok teljes mértékű különválasztása mellett. Ez a különválasztás elősegítené a vasúti infrastruktúrához való megkülönböztetésmentes hozzáférés jobb biztosítását azáltal, hogy kizárná a természetes monopólium működtetője és annak valamely használója közötti összeférhetetlenséget. Olyan világos iránymutatásokra van szükség, amelyek meghatározzák, hogy ki feleljen a hálózathoz és a peronokhoz való hozzáférést, a pályaudvarokért és az egyéb infrastruktúraelemekért;

26. hangsúlyozza, hogy a vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők teljes szétválasztása semmi esetre sem teheti kérdéssé az Európai Unió működéséről szóló szerződés 345. cikkében előírt elvet, mely szerint „a szerződés nem sérteti a tagállamokban fennálló tulajdoni rendet”;

27. az átláthatóságot és a díjszabást illetően örömmel fogadja az árufuvarozási és személyszállítási tevékenységek, illetve az infrastruktúraigazgatással és a szállítási szolgáltatásokkal kapcsolatos tevékenységek számviteli elkülönítését; (6. cikk);

28. megállapítja, hogy a vonatok késésével kapcsolatos felelősség megállapítására szolgáló teljesítményrendszerek és teljesítményjavító rendszerek felállítása (azok kötelező jellege ellenére) az Európai Unióban még mindig nem valósult meg megfelelően;

29. kérdésesnek tartja ugyanakkor, hogy a késések okait a VIII. mellékletben kellő részletességgel sorolták-e fel. Javasolja, hogy kezdjék meg az egyes pályahálózat-működtetők igényeihez és erőforrásaihoz igazított, kötelező jellegű teljesítményösztönző rendszerek felállítását;

30. üdvözli a vasúthasználati feltételek kibővítését, különösen a vasúti szolgáltatásokra vonatkozókat. (27. cikk és 56. cikk (2) bekezdés);

31. a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vonatkozásában megállapítja, hogy az Európai Bizottság igen fontos hatáskörök ráruházását javasolta, hiszen a javaslatához csatolt mellékletek nagy része csak felhatalmazáson alapuló aktusokkal módosítható (60. cikk), noha azok a vasúttal kapcsolatos szabályozási keret „alapvető” elemeit tartalmazzák.

II. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

6. cikk (3) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A tagállamok biztosítják, hogy külön-külön eredménykimutatás és mérleg készüljön és kerüljön közzétételre egyfelől a vasúti árufuvarozási szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos üzleti tevékenységről, másfelől pedig a személyszállítási szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos tevékenységekről. A személyszállítási szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos tevékenységekért fizetett állami pénzeszközöket mint közszolgáltatásért kapott összegeket minden egyes közszolgáltatási szerződésre vonatkozóan elkülönítve kell kimutatni a megfelelő elszámolásokban; és nem irányíthatók át más közlekedési szolgáltatások nyújtásához vagy egyéb üzleti tevékenységekre.	A tagállamok biztosítják, hogy külön-külön eredménykimutatás és mérleg készüljön és kerüljön közzétételre egyfelől a vasúti árufuvarozási szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos üzleti tevékenységről, másfelől pedig a személyszállítási szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos tevékenységekről. A személyszállítási szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos tevékenységekért fizetett állami pénzeszközöket mint közszolgáltatásért kapott összegeket minden egyes közszolgáltatási szerződésre vonatkozóan elkülönítve kell kimutatni a megfelelő, <u>nyilvánosságra hozott</u> elszámolásokban; és nem irányíthatók át más közlekedési szolgáltatások nyújtásához vagy egyéb üzleti tevékenységekre.

Indokolás

Abban az esetben, ha ugyanaz a vállalat több közbeszerzési szerződést is elnyert, de nincsenek kifejezetten az egyes szerződések végrehajtására szakosodott helyi fiókvállalatai, nem kötelező elkülönített elszámolásokat nyilvánosságra hozni. Ez lehetővé teszi, hogy az adott vállalat a birtokában levő különböző közbeszerzési szerződéseket ne kezelje teljesen „hermetikusan”, ami viszont megnehezíti a nyilvános alapok felhasználásának helyes kezelését.

2. módosítás

8. cikk (1) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A tagállamok országos vasúti infrastruktúrájukat az Unió általános érdekeinek szükség szerinti figyelembe vételével fejlesztik. Ennek céljából ezen irányelv hatálybalépésétől számítva legkésőbb két évvel a vasúti infrastruktúra fejlesztésére vonatkozó stratégiát kell közzétenniük annak érdekében, a jövőbeli mobilitási igényeknek a vasúti rendszer szilárd és fenntartható finanszírozásán alapuló módon tegyenek eleget. A stratégia legalább öt éves időtartamra készül és meghosszabbítható.	A tagállamok országos vasúti infrastruktúrájukat az Unió általános érdekeinek szükség szerinti figyelembe vételével fejlesztik, <u>garantálva a különböző tagállamok régiói közötti mindenfajta vasúti közlekedés biztonságát, interoperabilitását és a közlekedés előtt álló akadályok felszámolását, hogy ezáltal létrejöjjön egy egységes, valódi és hatékony piac.</u> Ennek céljából ezen irányelv hatálybalépésétől számítva legkésőbb két évvel, <u>és az érintett helyi és regionális önkormányzatokkal folytatott konzultációt követően</u> a vasúti infrastruktúra fejlesztésére vonatkozó stratégiát kell közzétenniük annak érdekében, hogy a jövőbeli mobilitási igényeknek a vasúti rendszer szilárd és fenntartható finanszírozásán alapuló módon tegyenek eleget. A stratégia legalább öt éves időtartamra készül és meghosszabbítható. <u>Az érintett helyi és regionális önkormányzatok is benyújtathatják a tagállamhoz a vasúti infrastruktúra fejlesztésére vonatkozó, általuk kidolgozott hosszú távú stratégiát.</u>

Indokolás

A tagállamok számára kötelezővé kellene tenni, hogy a vasúti infrastruktúra fejlesztésére vonatkozó nemzeti stratégia kidolgozása során konzultáljanak a helyi önkormányzatokkal. Az önkormányzatok legalább 5 éves időtartamra helyi stratégiát tudnának kidolgozni a vasúti infrastruktúrákra vonatkozóan.

3. módosítás

30. cikk (3) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A tagállamok a megállapodás aláírása előtt legalább egy hónappal kikérlik az érdekelt felek véleményét, és a megállapodást a megkötésétől számított egy hónapon belül közzéteszik.	A tagállamok a megállapodás aláírása előtt legalább egy hónappal kikérlik az érdekelt felek, <u>nevezetesen a helyi és regionális önkormányzatok</u> véleményét, és a megállapodást a megkötésétől számított egy hónapon belül közzéteszik.

Indokolás

A helyi önkormányzatokat kifejezetten be kellene vonni a vasúti hálózataik állapotára jelentős hatást gyakorló megállapodások megtárgyalásába.

4. módosítás

31. cikk (5) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
Amennyiben a közúti árufuvarozás esetében az uniós jogszabályok lehetővé teszik a zajhatásokból eredő költség felszámítását, a pályahasználati díjaknak meg kell felelniük a VIII. melléklet 2. pontjában meghatározott követelményeknek, azaz figyelembe kell venni az adott vonat közlekedtetése által okozott zajhatások költségét.	Amennyiben a közúti árufuvarozás esetében az uniós jogszabályok lehetővé teszik a zajhatásokból eredő költség felszámítását, a pályahasználati díjaknak meg kell felelniük a VIII. melléklet 2. pontjában meghatározott követelményeknek, azaz figyelembe kell venni az adott vonat közlekedtetése által okozott zajhatások költségét. A vasúti árufuvarozás pályahasználati díjaiknak – a valamennyi közlekedési résztvevő számára egyenlő versenyfeltételek megőrzése mellett – figyelembe kell venniük a vonat közlekedtetése által okozott zajhatások költségét és a tehervagonok zajcsökkentő felszerelése okozta többletköltséget a VIII. melléklet 2. pontjának megfelelően. Az eljárás kiigazítható vagy megszüntethető, ha már nem jelent megfelelő hozzájárulást a zajcsökkentéshez. Be kell vonni a mozdonyokat is, amennyiben az ehhez szükséges vizsgálatok állása ezt megengedi.

Indokolás

A 31. cikkben foglalt követelményeket ki kell egészíteni azzal, hogy amennyiben megfelelő ösztönző hatást akarunk elérni, a kibocsátott zaj alapján számított pályahasználati díjak rendszerében a zajhatás külső költségein kívül a tehervagonok és a mozdonyok átalakításának igen jelentős költségeit is figyelembe kell venni.

5. módosítás

47. cikk (5) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(5) Az árufuvarozás és különösen a nemzetközi árufuvarozás jelentőségét kellő mértékben figyelembe kell venni az elsőbbségi feltételek meghatározása során.	(5) Az árufuvarozás és különösen a nemzetközi <u>és a tengeri kikötők hátszágai összeköttetését biztosító</u> árufuvarozás jelentőségét kellő mértékben figyelembe kell venni az elsőbbségi feltételek meghatározása során.

Indokolás

A tengeri kikötőkből a hátszági vásárlókhoz vezető, valamint ellentétes irányú áruforgalom az átlagosnál nagyobb mértékben terhel bizonyos útvonalakat. Ha ezeket figyelembe veszik az elsőbbségi feltételek meghatározásakor, az segíthet ezen, és javíthatja a tengeri kikötőknek a hátszággal való összeköttetését.

6. módosítás

I. melléklet

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A vasúti infrastruktúra elemeinek jegyzéke A vasúti infrastruktúra a következő tételekből áll – amennyiben azok az állandó útvonal részét képezik –, beleértve a mellékvágányokat, azonban a vasúti javítóműhelyekben, depókban vagy mozdonyszínekben található vágányok, illetve a magántulajdonú szárnyvonalak vagy mellékvágányok kivételével: — földterület; — pályatest és pálya alépítmény, különösen a töltések, bevágások, vízlevezető csatornák és árkok, falazott árkok, csőátereszek, belésfalak, oldalrészük védelmére ültetett növényzet, stb.; utas és áruperonok; normál sínköz és járdák; kerítésfalak, sövény, kerítések; tűzvédelmi sávok; fűtőmű berendezések; átjárók stb.; hófogó rácsok; — műtárgyak: hidak, csőátereszek és egyéb átmenő szerkezetek, alagutak, fedett bevágások és egyéb aluljárók; támfalak, valamint lavina, kőomlás stb. ellen védő műtárgyak; — vasúti átjárók, beleértve a közúti forgalom biztonságát szolgáló berendezéseket; — felépítmények, különösen: vágányok, peremes sínek, terelősínek; talpgerendák és hosszanti talpfák, az állandó pálya kisebb szerelvényei, ballasztanyag, beleértve a kavicsot és homokot; váltók, átszelések stb.; mozdonyfordító korongok és tolópadok (kivéve a kizárólag mozdonyok számára fenntartott tolópadokat); — bekötőutak az utasok és az áruszállítás számára, beleértve a közúti bekötőutakat is; — biztonsági, jelző- és távközlő berendezések a nyílt pályán, állomásokon és rendező-pályaudvarokon, beleértve a jelző- és távközlő rendszerek működtetéséhez használt elektromos áram termeléséhez, átalakításához és elosztásához szükséges létesítményeket; az ilyen létesítményekhez vagy üzemekhez szolgáló épületek; sínfékek; — forgalmi és biztonsági célú világítóberendezések; — vontatáshoz használt, elektromos áram átalakításához és továbbításához használatos üzem: alállomások, az alállomások közötti tápkábelek és csatlakozó vezetékek, hosszláncrendszerű felsővezetékek és tartóoszlopok; áramvezető sín tartóelemekkel; — az infrastrukturális részleg által használt épületek.	A vasúti infrastruktúra elemeinek jegyzéke A vasúti infrastruktúra a következő tételekből áll – amennyiben azok az állandó útvonal részét képezik –, beleértve a mellékvágányokat, azonban a vasúti javítóműhelyekben, depókban vagy mozdonyszínekben található vágányok, illetve a magántulajdonú szárnyvonalak vagy mellékvágányok kivételével: — földterület; — pályatest és pálya alépítmény, különösen a töltések, bevágások, vízlevezető csatornák és árkok, falazott árkok, csőátereszek, belésfalak, oldalrészük védelmére ültetett növényzet, stb.; utas és áruperonok; normál sínköz és járdák; kerítésfalak, sövény, kerítések; tűzvédelmi sávok; fűtőmű berendezések; átjárók stb.; hófogó rácsok; — műtárgyak: hidak, csőátereszek és egyéb átmenő szerkezetek, alagutak, fedett bevágások és egyéb aluljárók; támfalak, valamint lavina, kőomlás stb. ellen védő műtárgyak; — vasúti átjárók, beleértve a közúti forgalom biztonságát szolgáló berendezéseket; — felépítmények, különösen: vágányok, peremes sínek, terelősínek; talpgerendák és hosszanti talpfák, az állandó pálya kisebb szerelvényei, ballasztanyag, beleértve a kavicsot és homokot; váltók, átszelések stb.; mozdonyfordító korongok és tolópadok (kivéve a kizárólag mozdonyok számára fenntartott tolópadokat); — bekötőutak az utasok és az áruszállítás számára, beleértve a közúti bekötőutakat is; — biztonsági, jelző- és távközlő berendezések a nyílt pályán, állomásokon és rendező-pályaudvarokon, beleértve a jelző- és távközlő rendszerek működtetéséhez használt elektromos áram termeléséhez, átalakításához és elosztásához szükséges létesítményeket; az ilyen létesítményekhez vagy üzemekhez szolgáló épületek; sínfékek; — forgalmi és biztonsági célú világítóberendezések; — vontatáshoz használt, elektromos áram átalakításához és továbbításához használatos üzem: alállomások, az alállomások közötti tápkábelek és csatlakozó vezetékek, hosszláncrendszerű felsővezetékek és tartóoszlopok; áramvezető sín tartóelemekkel; — az infrastrukturális részleg által használt épületek; — <u>pályaudvari épületek és azok részei, beleértve az olyan melléképületeket, mint várótermek, az utazáshoz szükséges árucikkeket árusító létesítmények, pályaudvari mellékhelységek, jegyárusító pénztárak és automaták, idegenforgalmi irodák vagy az utastájékoztató létesítmények.</u>

Indokolás

A pályaudvari épületeknek a közlekedés szempontjából fontos elemeit fel kell venni az I. Mellékletbe.

7. módosítás

III. melléklet

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A vasúttársaságok számára nyújtandó szolgáltatások (hivatkozás a 13. cikkben)	A vasúttársaságok számára nyújtandó szolgáltatások (hivatkozás a 13. cikkben)
1. A minimális szolgáltatások összessége a következőket tartalmazza:	1. A minimális szolgáltatások összessége a következőket tartalmazza:
a) a vasúti infrastruktúrakapacitásra vonatkozó kérelmek kezelése;	a) a vasúti infrastruktúrakapacitásra vonatkozó kérelmek kezelése;
b) a megadott kapacitás használati joga;	b) a megadott kapacitás használati joga;
c) a kitérők és elágazások használata;	c) a kitérők és elágazások használata;
d) a vonatközlekedés szabályozása, ideértve a jelző- és biztosítóberendezési rendszert, a szabályozást, a vonatindítást és a vonatmozgással kapcsolatos információk továbbítását és szolgáltatását;	d) a vonatközlekedés szabályozása, ideértve a jelző- és biztosítóberendezési rendszert, a szabályozást, a vonatindítást és a vonatmozgással kapcsolatos információk továbbítását és szolgáltatását;
e) az áramszolgáltatási rendszer használata a vontatási áram számára, amennyiben rendelkezésre áll;	e) az áramszolgáltatási rendszer használata a vontatási áram számára, amennyiben rendelkezésre áll;
f) üzemanyagtöltő berendezések, amennyiben rendelkezésre áll;	f) üzemanyagtöltő berendezések, amennyiben rendelkezésre áll;
g) olyan szolgáltatás bevezetéséhez vagy üzemeltetéséhez szükséges minden egyéb információ, amelyre kapacitást ítétek oda.	g) olyan szolgáltatás bevezetéséhez vagy üzemeltetéséhez szükséges minden egyéb információ, amelyre kapacitást ítétek oda;
	<u>h) mindaz az információ, amely lehetővé teszi a személypályaudvarokon és a kapcsolódó épületekben a tájékozódást és a szolgáltatások igénybevételét.</u>
2. ⇔ Hozzáférést kell biztosítani ⇔ a szolgáltatási infrastruktúrához, és a nyújtott szolgáltatásokhoz ⇔ a következő létesítményekben is ⇔ a következőket tartalmaznak:	2. ⇔ Hozzáférést kell biztosítani ⇔ a szolgáltatási infrastruktúrához, és a nyújtott szolgáltatásokhoz ⇔ a következő létesítményekben is ⇔ a következőket tartalmaznak:
a) az áramszolgáltatási rendszer használata a vontatási áram számára, adott esetben;	a) az áramszolgáltatási rendszer használata a vontatási áram számára, adott esetben;
b) üzemanyagtöltő berendezések;	b) üzemanyagtöltő berendezések;
a) személypályaudvarok, épületeik és egyéb infrastruktúra ⇔, ideértve a menetjegykiadást és az utastájékoztatást is ⇔;	a) személypályaudvarok, épületeik és egyéb infrastruktúra ⇔ ideértve a menetjegykiadást és az utastájékoztatást is ⇔;
b) áruterminálok;	b) áruterminálok;
c) rendező pályaudvarok;	c) rendező pályaudvarok;
d) vonat-összeállító állomás;	d) vonat-összeállító állomás;
e) tároló vágánycsoport;	e) tároló vágánycsoport;
f) karbantartó központok és egyéb műszaki infrastruktúra;	f) karbantartó központok és egyéb műszaki infrastruktúra;
g) vasúti tevékenységekhez kapcsolódó kikötői berendezések;	g) vasúti tevékenységekhez kapcsolódó kikötői berendezések;
h) mentesítő berendezések, ideértve a vontatást is.	h) mentesítő berendezések, ideértve a vontatást is;
	<u>i) jegyértékesítési rendszer.</u>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
3. A kiegészítő szolgáltatások közé tartoznak: a) vontatási áram $\Rightarrow$, amelynek díja a számlákon az áramszolgáltatási rendszer használatának díjától elkülönítve szerepel $\Leftrightarrow$; b) személyszállító vonatok előfűtése; c) tüzelőanyag-ellátás, $\Rightarrow$ amelynek díja a számlákon az üzemanyagtöltő berendezések használatának díjától elkülönítve szerepel $\Leftrightarrow$ a tolatás, továbbá a fent említett hozzáférési létesítmények számára biztosított minden egyéb szolgáltatás; d) egyedi szerződések a következők biztosítására: — veszélyes anyagok szállításának felügyelete, — különleges szerelvények közlekedtetéséhez nyújtott segítség	3. A kiegészítő szolgáltatások közé tartoznak: a) vontatási áram $\Rightarrow$, amelynek díja a számlákon az áramszolgáltatási rendszer használatának díjától elkülönítve szerepel $\Leftrightarrow$; b) személyszállító vonatok előfűtése; c) tüzelőanyag-ellátás, $\Rightarrow$ amelynek díja a számlákon az üzemanyagtöltő berendezések használatának díjától elkülönítve szerepel $\Leftrightarrow$ a tolatás, továbbá a fent említett hozzáférési létesítmények számára biztosított minden egyéb szolgáltatás; d) egyedi szerződések a következők biztosítására: — veszélyes anyagok szállításának felügyelete, — különleges szerelvények közlekedtetéséhez nyújtott segítség.
4. A mellékszolgáltatások a következőket tartalmazhatják: a) hozzáférés a távközlési hálózatokhoz; b) kiegészítő információk szolgáltatása; c) a gördülőállomány műszaki vizsgálata.	4. A mellékszolgáltatások a következőket tartalmazhatják: a) hozzáférés a távközlési hálózatokhoz; b) kiegészítő információk szolgáltatása; c) a gördülőállomány műszaki vizsgálata.

Indokolás

Az utasoknak szóló tájékoztatást és a pályaudvari szolgáltatások igénybevételére vonatkozó tájékoztatást nem lehet fuvarozónként különválasztani, az ugyanis megbontaná az információ egységét, és rontaná annak érthetőségét. Ha a tájékoztatás módja egységes és közös marad, az üzemeltetők is biztosak lehetnek afelől, hogy a szolgáltatásaikról szóló információk eljutnak a célközönséghez anélkül, hogy problémák merülnének fel az utasok számára fenntartott helyiségek és az információk felületek felosztásával kapcsolatban.

8. módosítás

VIII. melléklet

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
2. A 31. cikk (5) bekezdésében említett, a zajhatások költségei alapján differenciált pályahasználati-díjak megfelelnek az alábbi követelményeknek: a) A díjat aszerint differenciálják, hogy a vonat összeállítása tükrözi-e a 2006/66/EK bizottsági határozat (a zaj alrendszerére vonatkozó átjárhatósági műszaki előírás) által előírt, a zajra vonatkozó határértékeket. b) A teherkocsik elsőbbséget élveznek. c) A teherkocsik zajkibocsátási szintje alapján történő differenciálás lehetővé teszi, hogy ésszerű időn belül megtérüljenek azok a beruházások, amelyek a teherkocsiknak az elérhető leggazdaságosabb alacsony zajszintű féktechnológiával történő utólagos felszerelésére irányulnak.	2. A 31. cikk (5) bekezdésében említett, a zajhatások költségei alapján differenciált pályahasználati-díjak megfelelnek az alábbi követelményeknek: (a) A díjat aszerint differenciálják, hogy a vonat összeállítása tükrözi-e a 2006/66/EK bizottsági határozat (a zaj alrendszerére vonatkozó átjárhatósági műszaki előírás) által előírt, a zajra vonatkozó határértékeket. (b) A teherkocsik elsőbbséget élveznek. A zajhatások alapján differenciált pályahasználati díjak kizárólag teherkocsik esetében lehetségesek. c) A teherkocsik zajkibocsátási szintje alapján történő differenciálás lehetővé teszi, hogy ésszerű időn belül megtérüljenek azok a beruházások, amelyek a teherkocsiknak az elérhető leggazdaságosabb alacsony zajszintű féktechnológiával történő utólagos felszerelésére irányulnak.

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
d) A díjak differenciálásakor további elemek is figyelembe vehetők, úgymint: i) napszak, különösen az éjszakai zajkibocsátás; ii) a zajkibocsátás szintjét befolyásoló vonat-összeállítás; iii) a helyi zajkibocsátás által érintett terület érzékenysége; iv) A zajkibocsátás további kategóriái, melyek jelentősen alacsonyabbak, mint az a) alpontban említettek.	d) A díjak differenciálásakor további elemek is figyelembe vehetők, úgymint: i) napszak, különösen az éjszakai zajkibocsátás; ii) a zajkibocsátás szintjét befolyásoló vonat-összeállítás; iii) a helyi zajkibocsátás által érintett terület érzékenysége; iv) A zajkibocsátás további kategóriái, melyek jelentősen alacsonyabbak, mint az a) alpontban említettek

Indokolás

Az irányelvjavaslat célja az, hogy a vasúti forgalom terén a zajhatások okozta külső költségek internalizálását csak akkor tegye lehetővé, ha ez a közúti forgalomban is lehetséges. Csak így biztosíthatók azonos versenyfeltételek a vasúti és a közúti forgalom számára.

Ez a megközelítés azonban nem érvényesül, mivel félreérthető annak a vonatközeledtetésnek a meghatározása, amelynek zajhatásai ezzel a feltétellel külső költségként beépíthetők a pályahasználati díjakba: a 31. cikk (5) bekezdése a VIII. melléklet 2. pontjára utal. A 2. pont a pályahasználati díjak kiszabása során figyelembe vehető kibocsátásokat illetően az Európai Bizottság 2006/66/EK határozatára (a zaj alrendszerére vonatkozó átjárhatósági műszaki előírás, HL L 37/1., 2006.2.8.) hivatkozik (ld. a) pont). A hivatkozott határozat azonban mellékletében nemcsak a vasúti teherkocsik, hanem azon felül többek között az utasszállító kocsik esetében is meghatározza a zajkibocsátási értékeket.

Ebből következik, hogy a zajkibocsátásból eredő külső költségeket a vasúti személyforgalomra is rá lehet terhelni. A közúti közlekedésben viszont a költségek ráterhelése csak az áruforgalom esetében lehetséges, a személyforgalom esetében nem.

A módosító indítvány célja, hogy visszaálljon a versenyegyenlőség.

Brüsszel, 2011. január 28-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – A tagállamokra a géntechnológiával módosított növények területükön történő termesztése terén ráruházott döntésszabadság

(2011/C 104/13)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- örömmel fogadja az Európai Bizottság javaslatát, amely a jelenlegi jogszabály módosítását célozza, oly módon, hogy a tagállamok nagyobb döntési szabadsággal rendelkezzenek arra vonatkozóan, hogy korlátozhassák vagy megtilthassák az Európai Unió által engedélyezett génmódosított organizmusok termesztését a saját területükön;
- üdvözli azonban azt a nyitást, amelyet az jelent, hogy egyéb jellegű (társadalmi, fenntarthatósági, etikai stb.) indokok alapján megtiltható a GMO-termesztés egy bizonyos területen;
- arra kéri az Európai Bizottságot, hogy határozza meg a várható új korlátozási intézkedések végrehajtásának követelményeit és kritériumait, és hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat mindenképpen be kell vonni a hozzájuk tartozó területeket érintő döntésekbe;
- úgy véli, hogy sürgősen figyelembe kell venni a tagállamok és a régiók szintjén meghozott tiltó határozatokat és intézkedéseket, mivel ezek a fogyasztó számára átlátható piaci kontextusban nem lehetnek kitéve joghézagoknak;
- kiemeli a következő problémákat, melyeket a 2001/18/EK irányelvnek a tagállamok saját területén történő GMO-termesztés korlátozására, illetve megtiltására biztosított lehetőség tekintetében történő módosítása előtt meg kell oldani:
 - a „GMO-kból származó termékek” címkézésére vonatkozó jelenlegi szabályozás hiányosságai,
 - a kockázatértékelési és ellenőrzési eljárások hiányosságai,
 - a GMO-k termesztésének káros hatása a hagyományos vagy bioterményekre és a vidékfejlesztési politikákra;
- úgy véli, hogy szorosabb együttműködésre lenne szükség az EFSA és a GMO-termesztésben illetékes nemzeti és regionális hatóságok között, és kéri az Európai Bizottságot, hogy ebben az irányban haladjon tovább;

Előadó:	Savino Antonio SANTARELLA (IT/EPP), Candela polgármestere
Referenciaszövegek:	Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a 2001/18/EK irányelvnek a tagállamoknak a területükön történő GMO-termesztés korlátozására, illetve megtiltására biztosított lehetőség tekintetében történő módosításáról
	COM(2010) 375 végleges
	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a tagállamokra a géntechnológiával módosított növények termesztése terén ráruházott döntésszabadságról
	COM(2010) 380 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. örömmel fogadja az Európai Bizottság javaslatát, amely a jelenlegi jogszabály módosítását célozza, oly módon, hogy a tagállamok nagyobb döntési szabadsággal rendelkezzenek arra vonatkozóan, hogy korlátozhassák vagy megtilthassák az Európai Unió által engedélyezett génmódosított organizmusok termesztését a saját területükön; továbbá megjegyzi, hogy a javaslat nem vitatja az Európai Unióban jelenleg érvényes engedélyeztetési és forgalmazási rendszert;
2. felhívja a figyelmet, hogy a jelenlegi európai keret elismeri a tagállamoknak azt a lehetőségét, hogy nemzeti szinten meghozzák a szükséges intézkedéseket az együtt-termesztés biztosítása céljából, valamint annak elkerülése érdekében, hogy nem szándékosan GMO-k kerüljenek a hagyományos vagy biotermények közé;
3. hangsúlyozza továbbá, hogy az Európai Bizottság és a Tanács felismerte, hogy a meglévő rendelkezések javításra szorulnak – különösen a GMO-termesztést illetően –, és úgy véli, hogy sürgősen figyelembe kell venni a tagállamok és a régiók szintjén meghozott tiltó határozatokat és intézkedéseket, mivel ezek a fogyasztó számára átlátható piaci kontextusban nem lehetnek kitéve joghézagnak;
4. megjegyzi, hogy számos helyi és regionális önkormányzat kijelentette, hogy területén ellenzi a géntechnológiával módosított növények termesztését, GMO-mentes övezetnek deklarálta magát és hálózatokba tömörült;
5. megállapítja, hogy a jelenleg hatályos 2001/18/EK irányelvnek az Európai Bizottság által javasolt, új (26b.) cikkel történő kiegészítése azt célozza, hogy a tagállamok korlátozó vagy tiltó intézkedéseket fogadhassanak el valamennyi GMO vagy uniós szinten engedélyezett bizonyos GMO-k területük egy részén vagy egészen való termesztésére vonatkozóan, feltéve, hogy ezek az intézkedések az ilyen GMO-k szándékos kibocsátásának vagy forgalomba hozatalának következményeiből erednek, és az egészségre és a környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatásokra vonatkozó értékelésben megállapítottaktól eltérő indokokon alapulnak;
6. megállapítja egyébiránt, hogy ezek az intézkedések kizárólag a GMO-termesztésre vonatkozhatnak, nem szabad akadályozniuk a génmódosított vetőmagok és termények forgalomba hozatalát és importját, és összeegyeztethetőnek kell lenniük az EU nemzetközi szinten, különösen a Világkereskedelmi Szervezet keretében vállalt kötelezettségeivel;
7. tudomásul veszi azt a pozitív megközelítést, amelyet az Európai Bizottság a tapasztalatokra és a szubszidiaritás elvének megvalósítására támaszkodva a GMO-k termesztésére vonatkozó hatályos jogszabályok felülvizsgálata során fogadott el. Az RB azonban úgy véli, hogy a benyújtott javaslatok nem adnak maradéktalan választ azon problémák összességére, amelyeket a GMO-k jelentenek a mezőgazdaság és a területfejlesztés számára. Arra kéri ezért az Európai Bizottságot, hogy határozza meg a várható új korlátozási intézkedések végrehajtásának követelményeit és kritériumait, és hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat mindenképpen be kell vonni a hozzájuk tartozó területeket érintő döntésekbe;
8. kiemeli, hogy az agrár- és a vidékfejlesztési politikát érinteni fogják ezek a döntések, mivel különösen a transzgenikus termesztés opciója olyan döntéseket feltételez, amelyek eltérőek a hagyományos növénytermesztésből fakadóktól. A genetikailag módosított termények esetében például az olyan modelleket választják előszeretettel, amelyek előnyben részesítik a monokultúrát, továbbá ezekkel a növényekkel kapcsolatban gyakran merülnek fel a forgalmazási láncok szétválasztásával, illetve általánosabban a hagyományos, a biogazdálkodási és a transzgenikus kultúrák közötti együttéléshez kapcsolódó problémák;
9. kiemeli a következő problémákat, melyeket a 2001/18/EK irányelvnek a tagállamok saját területén történő GMO-termesztés korlátozására, illetve megtiltására biztosított lehetőség tekintetében történő módosítása előtt meg kell oldani:
 - a „GMO-kból származó termékek” címkézésére vonatkozó jelenlegi szabályozás hiányosságai,
 - a kockázatértékelési és ellenőrzési eljárások hiányosságai,
 - a GMO-k termesztésének káros hatása a hagyományos vagy bioterményekre és a vidékfejlesztési politikákra;

A „GMO-kból származó termékek” címkézésére vonatkozó szabályozás hiányosságai

10. úgy ítéli meg, hogy a GMO-k felhasználásából származó termékek címkézésére vonatkozó hatályos rendszer hiányosságokat mutat, különösen az állattenyésztésből származó termékek esetében. Konkrétan, a jelenlegi GMO-kultúrákból származó termékek jelentős részének címezettje az állattenyésztés, és ezek a termékek csupán egy átmeneti fázist követően válnak emberi fogyasztásra szánt élelmiszerré (például hús, tej, tojás), így tehát – a hatályos szabályozás következtében – nem vonatkozik rájuk a címkézési kötelezettség. Ebben az esetben eltűnik a végtermék kiválasztására vonatkozó lehetőség a felhasználó számára, aki, még ha ellene is van, akaratlanul is fogyaszt GMO-t az átalakításból származó termékek vásárlása és/vagy fogyasztása révén;

11. kéri, hogy az európai jogszabályokat úgy módosítsák, hogy legyen kötelező külön kezelni és címkével ellátni az olyan állatok tenyésztéséből eredő élelmiszereket, amelyeket GMO-alapú tápanyaggal etettek; úgy véli ugyanis, hogy az ilyen eredetű termékek világos azonosítása két külön piac létrejöttéhez vezetne, ami gazdasági előnyökkel járhatna a GMO-kat nem használó termelők számára, és egyben garantálná a fogyasztók tájékoztatását és választási szabadságát;

12. hangsúlyozza, hogy abban az esetben, ha a származtatott termékek nincsenek felcímkézve, az állatokat minden valószínűség szerint következetesen GMO-takarmánnyal etetik, ami a gazdaság torzulását eredményezi, és aránytalan pénzügyi korlátokat állít azok elé a termelők és gazdasági szereplők elé, akik GMO-mentes ellátási és termelési láncot szeretnének megvalósítani. Konkrétan, az állattenyésztésből származó termékek (hús, tej, tojás stb.) termelési költsége valószínűleg alacsonyabb lesz a transzgenikus kultúrákat választó országokban, ami minden bizonnyal e termékek piaci versenyképességének növekedését vonja majd maga után a nem génmódosított termékek hátrányára;

A kockázatértékelési és ellenőrzési eljárások hiányosságai

13. kiemeli, hogy az Európai Élelmiszerbiztonsági Ügynökség (EFSA) által végzett tudományos értékeléseket gyakran érik bírálatok annak belső működése és határozatai átláthatóságának és egyértelműségének hiánya miatt;

14. sürgeti az EFSA és a nemzeti illetékes hatóságok közötti együttműködés megerősítését a GMO-k értékelési eljárásával kapcsolatban, miközben magát az EFSA-t a tagállamok tudományos értékeléseinek figyelembevétele melletti határozottabb és hatékonyabb fellépésre bátorítja;

15. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok mint homogén igazgatási övezetek jelentik a legmegfelelőbb szintet arra, hogy értékeljék a géntechnológiával módosított kultúrák bevezetésének hatását minden egyes területen, meghatározzák a fenntartható fejlődés elvével összeegyeztethető együtt-termesztésre vonatkozó intézkedéseket, végül összeegyeztessék a helyi érdekeket és kezeljék a legmegfelelőbb megoldásokat;

16. úgy véli, hogy a szubszidiaritás elvének megfelelően elengedhetetlen egyértelműsíteni a GMO-kat tartalmazó és a GMO-mentes kultúrák közötti együttélés jelentőségét a helyi és regionális önkormányzatok számára. Az együtt-termesztés problémája különösen azoknál a géntechnológiával módosított növényeknél jelentkezik a maga összetettségében, amelyekben a transzgént a nukleáris genomba juttatták be, valamint azoknál a termesztett változatoknál, amelyeknek vadon termő rokonai vannak;

A GMO-k termesztésének káros hatása a hagyományos vagy bioterményekre és a vidékfejlesztési politikákra

17. megjegyzi, hogy a genetikailag módosított termények összeférhetetlennek bizonyulhatnak a jó minőségű hagyományos terményekkel vagy a bioterményekkel, és bizonyos területeket megfoszthatnak a sajátos helyzetükhöz és lehetőségeikhez igazított vidékfejlesztési stratégiák kidolgozásának és végrehajtásának eszközeitől;

Általános megjegyzések a rendeletjavaslattal kapcsolatban

18. kiemeli annak a lehetőségnek a jelentőségét, hogy a tagállamok területükön korlátozhatják, illetve megtilthatják a GMO-k termesztését. Tekintettel arra, hogy, a javasolt szabályozás mindenképp nagyobb szabadságot biztosít a tagállamok számára, és hogy a javaslat lényege ez utóbbiak jogainak biztosítása és nem egy erőteljesebb uniós harmonizáció, kijelenthetjük, hogy alapjaiban megvalósult a javasolt intézkedéseknek a szubszidiaritás és az arányosság elvével való összeegyeztethetősége. Ezt a lehetőséget az illetékes területi önkormányzatok számára is maradéktalanul biztosítani kellene;

19. úgy ítéli meg, hogy a tagállamoknak a területükön történő GMO-termesztés korlátozására, illetve megtiltására biztosított lehetőség lehetővé teheti a mezőgazdasági termesztési típusok és módok sokféleségének megőrzését, és ebből következően a mezőgazdasági termelők és a fogyasztók választási szabadságát, továbbá pozitív hatást gyakorolhat a vidékfejlesztésre;

20. sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy korlátozzák a tagállamok azon üdvözlendő lehetőségét, hogy a géntechnológiával módosított növények területükön történő termesztését korlátozzák vagy megtiltsák, még hozzá azzal, hogy a tagállamok, illetve a régiók nem hivatkozhatnak sem az emberi vagy az állati egészség védelmére, sem a környezetvédelemre;

21. hangsúlyozza, hogy az emberi fogyasztásra, illetve takarmányozásra szánt GMO-k felhasználásával kapcsolatban teljes körű és objektív tudományos tájékoztatást kell biztosítani az érintett felek és a polgárok részére;

22. felhívja a figyelmet arra, hogy az EU államaiban a géntechnológiával módosított növények termesztése terén szerzett tapasztalat még mindig rendkívül korlátozott és nem jelentős, és hogy e téren meg kell erősíteni minden olyan tevékenységet, amely a figyelemfelhívást célozza;

Pénzügyi és/vagy igazgatási kötelezettségvállalás

23. hangsúlyozza, hogy a rendeletjavaslat nem tartalmaz kimerítő útmutatásokat az előre látható pénzügyi és igazgatási terhekkel kapcsolatban, hanem az e következmények értékelésére vonatkozó nehézség megemlítésére korlátozódik. A tagállamok igazgatási terheinek várható növekedése a GMO-termesztés esetleges korlátozására vonatkozó végrehajtási intézkedések miatt a valóságban nem tűnik valószínűnek, mivel a rendeletjavaslat végrehajtása nem módosítaná alapjaiban a hatályos szabályozás által már előírt igazgatási és ellenőrzési lépések jelentőségét az agrár-élelmiszeripari ágazatra alkalmazott géntechnológia biztonságosága terén;

24. a gazdasági szereplőkre vonatkozó pénzügyi következményeket illetően az RB emlékeztet arra, hogy a GMO-termesztés még szigorúbb korlátozása további támogatást jelentene a nagyszámú biogazdaság és vetőmagtermelő számára, akik – tudatában annak, hogy jelentős sikert tudnak elérni a piaci eladás terén –, arra helyezik a hangsúlyt, hogy termékeik nem tartalmaznak GMO-t. Ebből a szempontból rendkívül pozitív pénzügyi következményekre számíthatunk e gazdasági szereplők esetében;

Nyomon követés és értékelés

25. úgy ítéli meg, hogy elengedhetetlen területi hatásvizsgálatot végezni a szabályozással kapcsolatban: egy ilyen típusú elemzés lehetővé tenné például a géntechnológiával módosított növények termesztésének megtiltásából vagy meg nem tiltásából fakadó intézkedések politikai és társadalmi-gazdasági vetületének átfogó áttekintését mind nemzeti, mind pedig regionális vagy helyi szinten;

26. azon a véleményen van, hogy a GMO-kkal kapcsolatos legjobb döntések érdekében elengedhetetlen egy pontos tudományos értékelés elvégzését lehetővé tévő rendszer felállítása, mely nem kizárólag az utólagos tapasztalattal megszerzett ismeretekre támaszkodik, és amelyet annak érdekében, hogy valóban mélyreható, illetve egy bizonyos GMO termesztéséhez kapcsolódó kockázatoktól független legyen, speciális tanulmányok elvégzése révén helyi és regionális szinten is megvalósítanak. Különösen fontos kérdés az, amely a vadon termő rokon növények jelenlétére vonatkozik egy adott területen, melyek a termesztett GMO-növényekbe bevitt transzgén ellenőrizetlen elterjedését idézhetik elő. Hasonlóképpen ki kell emelni, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak meg kell hogy legyen a lehetőségük arra, hogy alkalmazzassák a védzáradék rendelkezéseit, mivel a vetőmagvak tisztaságának problémája még nincs megoldva;

Ajánlások

27. mindenekelőtt kéri, hogy korrekciós intézkedések kerüljenek bevezetésre az e vélemény előző pontjaiban már említett kérdésekkel kapcsolatban. Különösen a GMO-kból előállított termékek címkézésére vonatkozó szabályozás hiányosságai, a kockázateértékelés, a nemzetközi kereskedelem logikája és szabályai, valamint a GMO-k termesztése által a hagyományos kultúrákra gyakorolt hatáshoz kapcsolódó problémakörök az első állomások azon az úton, mely a vizsgált szabályozás bevezetésére vonatkozó lehetőségek reális értékeléséhez vezet. Az RB azt szeretné, hogy ameddig ezek a korrekciós intézkedések nem kerülnek bevezetésre, maradjanak érvényben bizonyos GMO-k

termesztésére vonatkozó tagállami tiltó intézkedések, amelyeket az elővigyázatosság elve alapján hoztak;

28. egyetért a GMO-k felhasználásával előállított élelmiszer-termékek (például: hús, tej, tojás) címkézésére vonatkozó szabályozás szükségességével;

29. úgy véli, hogy szorosabb együttműködésre lenne szükség az EFSA és a GMO-termesztésben illetékes nemzeti és regionális hatóságok között, és kéri az Európai Bizottságot, hogy ebben az irányban haladjon tovább;

30. üdvözli azonban azt a nyitást, amelyet az jelent, hogy egyéb jellegű (társadalmi, fenntarthatósági, etikai stb.) indokok alapján megtiltható a GMO-termesztés egy bizonyos területen;

31. úgy véli, hogy a szubszidiaritási elv konzekvens végrehajtásához arra is szükség van, hogy a GMO-termesztés megtiltása, illetve korlátozása érdekében hivatkozni lehessen az emberi, illetve állati egészséggel és a környezetvédelemmel kapcsolatos különleges nemzeti, illetve regionális körülményekre, mint igazoló érvre;

32. nyomatékosan felhívja a figyelmet a helyi és regionális önkormányzatok aktív és felelős részvételének szükségességére a GMO-termesztéssel kapcsolatos konzultációban;

33. külön kéri, hogy a GMO-k bevezetését egy tagállamban speciális tanulmányok és hatásértékelések előzzék meg, melyek keretében kellő mértékben konzultálnak az érintett helyi és regionális önkormányzatokkal;

34. kéri továbbá, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat lássák el azokkal az eszközökkel, amelyek segítségével kérhetik az államtól egyes GMO-k termesztésének indokolt betiltását a területükön;

35. kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozzanak meg a tudományos kutatás regionális és helyi szinten is megvalósuló maximális technikai és pénzügyi támogatásához szükséges programokat és erőforrásokat;

36. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a GMO-kkal kapcsolatos nemzeti és regionális jogszabályok kifejezetten hivatkozzanak az elővigyázatosság elvére;

37. támogatja a jelenleg hatályos 98/34/EK irányelvtől való eltérésként egy új egyszerűsített értesítési eljárás kidolgozására vonatkozó döntést;

38. kéri a tagállamokat és a régiókat, hogy biztosítsák a határokon átnyúló együttműködést a velük határos területekkel annak érdekében, hogy segítsék a tagállamok GMO-kkal kapcsolatos döntéseit;

39. ezzel kapcsolatban azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy hozzon létre egy internetes honlapot, ahonnan linkek vezetnek a meglévő termesztett kultúrákkal kapcsolatos nemzeti nyilvántartásokhoz;

40. hangsúlyozza, hogy tekintettel a nemzetközi kötelezettségekre (különösen a WTO tekintetében), kétséges, hogy a javaslat el tudja-e érni célkitűzéseit;

41. felhívja a figyelmet a GMO-k kapcsán elindított európai kezdeményezés sikerére (több mint egymillió aláírást regisztráltak), és szeretné megtudni, hogy hogyan építik majd be e kezdeményezést a jelenleg folyó vitába.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 28-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Mercedes BRESSO

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többszövevényű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többszövevényű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU